தொல்காப்பியம்
பொருளதிகாரம்
இளம்பூரணம்

Printed at
the 'Caxton Press'
Madras, E

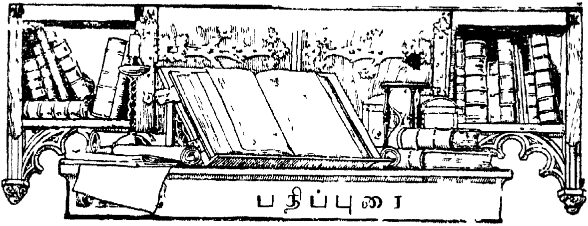

பதிப்புரை

அருமை பெறற்(கு) [illegible] தமிழ் மக்களுக்கு இதுகாறும் கிடைத்துள்ள தமிழ் நூல்களில் காலத்தாலும் செய்தியாலும் தலைசிறந்து விளங்குவது தொல்காப்பியம் ஒன்றேயாகும். எம்மொழியின் இயல்பும் அம்மொழியின் திறத்தினையே விளக்கி நிற்பதாக, தமிழியல் ஒன்றும் அம்மொழியின் திறத்தினை விளக்கி நிற்பதோடு அம்மொழியாளர் [illegible] ஒழுக்கச் செய்தி-களையும் செய்திகளை விளக்கும் சிறப்புடையது [illegible] என்பது அறிஞர் அனைவரும் அறிந்ததொன்றாம்.

இத்தகைய [illegible] கண்டார் இளம்பூரண அடிகள், பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினி-யர், கல்லாடர் முதலிய உரையாசிரியரும் அத்துறை வகுத்-தனர். [illegible] வெளி-வந்து [illegible] அரிதினை வெளியிட்ட அறிஞர்கள் [illegible] தாமோதரம் பிள்ளையவர்கட்கும், ஆறுமுக நாவலர் அவர்கட்கும் தமிழுலகம் என்றும் மறவா நன்றி பாராட்டும் கடப்பாடுடையதாகும்.

இளம்பூரணத்து எழுத்ததிகாரம் ஒன்றே சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார் அவர்கள் வெளியிட்டனர், சொல்லும் பொருளும் இதுகாறும் வெளிவந்தில என ஆசிரியர் திருமயிலைச் சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள் கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு அவற்றை வெளியிட முயன்றேன். இம்முயற்சி முற்றுமாறு ஏடு தேடிய காலத்து, என் நண்பர் ஆரவரதவிநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

பதிப்புரை

தம்மிடம் இருந்த ஏடு ஒன்றனையும், அதைப் பெயர்த்து எழுதிய தமது கையெழுத்துப் பிரதியினையும் அன்புடன் தந்தனர். இவ்-வேடு கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கட்கு உரியதாம். இவற்றைக் கொண்டு, என் ஆசிரியர் அச்சிட்ட ஏட்டுடன் ஒப்பு நோக்கிச் செப்பம் செய்துவருகையில், அஃது இனிது முடியுமாறு, என் நண்பரும் ஒருசாலை மாணவரும் ஆகிய சே. சிவஞானம் பிள்ளையவர்கள் தாம் அரிதிற்றேடிய நல்ல ஏடு ஒன்றை அனுப்பினர். இது திருநெல்வேலிச் சொர்ணம்பிள்ளையவர்கள் தந்த ஏடு எனத் தெரிகின்றது.

மேற்கண்ட ஏடுகளை ஒப்புநோக்கி முதற்கண் பொருளதி-காரத்தை அச்சிடுவான் தொடங்கினேன். ஏடு எழுதுவோர் மயக்கத்தாலும், என் சிற்றறிவின் குறைபாட்டாலும் இதன்-கண் பிழைகள் பல நேர்ந்திருத்தல் கூடும். பலவிடத்திற் பல-படச் சிதைந்து கிடக்கும் இவற்றை ஒருவாறு அச்சியற்றி வெளியிடுவதொன்றே என் நோக்கமாதலின், என் நண்பர் கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் துணையைக் கொண்டு ஒருவாறு அகத்திணையியல், புறத்திணையியல் இரண்டையும் முதற்பகுதி யாக்கி முடித்து வெளியிட்டேன். இந் நன்முயற்சியில் எனக்கு அன்புடன் துணை புரிந்த அறிஞர் அனைவர்க்கும் என் உளமார உவப்ப வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

இப் பதிப்பினைச் சென்னைத் தமிழ்க் கழகத்தினர் மேற்-கொண்டு, இதனை அக்கழகத்தின் வெளியீடாகக் கொண்ட பெருந்தகைமையின் பொருட்டு அக்கழகத்தினர்க்கும், யான் விரும்பியவாறே இதனை அழகுறப் பதிப்பித்துத் தந்த சென்னைக் குமாரசாமிராயுடு குமாரர்களுக்கும் என்றும் மறவா நன்றி பாராட்-டுகின்றேன்.

இம் முயற்சிக்கண் என்னைப் புகுத்தித், தோன்றாத் துணை யாக நின்று அருள் புரியும் தணிகைப் பெருமானை என் மன மொழி மெய்களான் வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

'காவேரியகம்'
சென்னை, கி

கா. நமச்சிவாயன்.

சூத்திர முதற் குறிப்பு

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்

	பக்கம்
அகத்திணை மருங்கின்	96
அடியோர் பாங்கினும்	36
அ[illegible]	131
அமரர்கண் முடியும்	195
அயலோ ராயினும்	52
அவற்றுள், ஓதலும்	40
அவற்றுள், நடுவண் ஐந்திணை	9
அறுவகைப் பட்ட	153
ஆயர் வேட்டுவர்	25
இயங்குபடை யரவம்	120
இருவகைப் பிரிவும்	17
உயர்ந்தோர்க்கு	45
உயர்ந்தோர் பொருள்	46
உரிப்பொருள்	19
உழிஞை தானே	130
உள்ளுறுத்து இதனொடு	83
உள்ளுறை உவமம்	82
உள்ளுறை தெய்வம்	83
ஊரொடு தோற்றமும்	199
எஞ்சியோர்க்கும்	74
எத்திணை மருங்கினும்	47
எந்நில	24
எற்பாடு நெய்தல்	15
ஏமப் பேரூர்ச்	51
ஏவன் மரபின்	38
ஏறிய மடற்றிறம்	86
ஏனை யுவமம்	84
ஏனோர் மருங்கினும்	26
ஒன்றாத் தமரினும்	62
ஓதல் பகையே தூதிவை	40
கணையும் வேலும்	144
கலந்த பொழுதும்	21
காஞ்சி தானே	181
காமஞ் சாலா	84
காமப் பகுதி	198
காரும் மாலையும்	13
குடையும் வாளும்	137
குழவி மருங்கினும்	199
குறிஞ்சி, கூதிர்	14
கூதிர் வேனில்	164
கைக்கிளை	1
கொடிநிலை கந்தழி	200
கொடுப்போ ரேத்தி	203
கொண்டு தலைக்	20
கொள்ளார் தேஎங்	131
கொற்ற வள்ளை	202
தலைவரு விழுமம்	52
தன்னும் அவனும்	48

சூத்திர முதற் குறிப்பு

	பக்கம்
தாவினவலிசை - -	211
தானேசேறலு - -	41
தானையானை - - -	144
திணைமயங்குறு - -	17
தும்பைதானே - -	143
தெய்வமுணவே - -	22
நடுவுநிலைத - - -	15
நாடக வழக்கினு - -	93
நிகழ்ந்ததுகூறி - -	80
நிகழ்ந்ததுநினைத் - -	80
படையியங் கரவ - -	101
பனியெதிர - - -	14
பாடாணபகுதி - -	194
பின்பனிதானு - - -	15
புறத்திணைமருங்கிற -	95
புணர்தலபிரித - -	19
பெயரும - - - -	25
பொருள்வயிற - -	45
பொழுதுமயாறு - - -	59
மக்கணுதலிய - - -	94

	பக்கம்
மரபுநிலைதிரிதா - -	81
மறங்கடைக்கூட்டிய - -	107
மனைவிபாக்கிற -	44
மாயோன - - -	12
மாற்றருங்கூற்றற -	182
முதலெனப - - -	11
முதலெனப்படுவ - -	21
முதல்கருவுரி - - -	10
[illegible] - - -	46
முன்னையநான்கு -	92
மெய்ப்பெயர்மருங்கி - -	200
மேலோர்முறைமை -	44
மேலவயிற்படப் - -	42
ஞசிதாமே - -	119
[illegible]க்கியமருங் - -	196
வாகைத்தானே - - -	152
வெறியறிசிறப்பின - -	109
வேந்துவிடுமுனைஞா -	100
வேந்துவினை - - -	45
வைகறை - - - -	14

அகத்திணையியல்
புறத்திணையியல்

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

முதலாவது

அகத்திணையியல்

க. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோவெனின், பொருளதிகாரம் என்னும் பெயர்த்து. பொருள் உணர்த்தினமையாற் பெற்ற பெயர். நிறுத்த முறையானே எழுத்தும் சொல்லும் உணர்த்தி, இனிப் பொருள் உணர்த்தவேண்டுதலின், இது பிற்கூறப்பட்டது.

பொருள் என்பது யாதோவெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட சொல்லினான் உணரப்பட்டது. அது, முதல் கரு உரிப்பொருள் என மூவகைப்படும்:

'முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை' (அகத் - ௩)

என்றாராகலின்

முதற்பொருளாவது நிலமுங் காலமும் என இரு வகைப்படும்.

'முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
இயல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே' (அகத் - ௪)

என்றாராகலின்

'நிலம்' எனவே நிலத்திற்குக் காரணமாகிய நீரும், நீர்க்குக் காரணமாகிய தீயும், தீக்குக் காரணமாகிய காற்றும், காற்றிற்குக் காரணமாகிய ஆகாயமும் பெறுதும்.

காலமாவது மாத்திரை முதலாக, நாழிகை யாமம் பொழுது நாள் பக்கம் திங்கள் இருது அயனம் ஆண்டு யுகம் எனப் பலவகைப்படும்.

கருப்பொருளாவது இடத்தினும் காலத்தினும் தோன்றும் பொருள். அது தேவர் மக்கள் விலங்கு முதலாயினவும், உணவு செயல் முதலாயினவும், பறை யாழ் முதலாயினவும், இன்னவாய பிறவும் ஆகிய பல வகைப்படும்.

'தெய்வ முணவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப' (அகத் - ௧௮)

என்றாராகலின்

உரிப்பொருளாவது மக்கட்கு உரிய பொருள். அஃது அகம் புறம் என இருவகைப்படும். அகமாவது, புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனவும், கைக்கிளை பெருந்திணை எனவும் எழுவகைப்படும்.

‘புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்கல்
ஊட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே’ (அகத் - கச.)

எனவும்,

‘காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின்
ஏமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி
நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தான்
றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி யின்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே’ (அகத் - ரு0.)

எனவும்,

‘ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறந்
தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறம்
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே’ (அகத் - ருக.)

எனவும் ஓதினாராகலின்.

அஃதேல், கைக்கிளை பெருந்திணை என்பவற்றை உரிப்பொருளென ஓதியது யாதினாலெனின், எடுத்துக் கொண்டகணே, ‘கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்’ என ஓதி, அவற்றுள் நடுவண் ஐந்திணைக்குரியன இவை யெனப் ‘புணர்தல்’ முதலாக வகுக்கப்படுதலின், முன் வகுக்கப்படாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் உரிப் பொருளாம் என்றுணர்க.

புறமாவது நிரைகோடற் பகுதியும், பகைவயிற் சேறலும், எயில் வளைத்தலும், இருபெரு வேந்தரும் ஒரு களத்துப் பொருதலும், வென்றி வகையும், நிலையாமை வகையும், புகழ்ச்சி வகையும் என எழுவகைப்படும். அஃதேல், புறப்பொருளை உரிப்பொருளென ஓதிற்றிலராலெனின்,

‘வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே’ (புறத் - ருகூ.)

எனவும், பிறவும் இவ்வாறு மாட்டேறுபெற ஓதலின் அவையும் உரிப்பொருளாம் எனக்.

அகம் புறம் என்பன காரணப்பெயர். அகப்பொருளாவது போகநுகர்ச்சியாகலின் அதனைப் பயன் தானே அறிதலின் அகம் என்றார். புறப்பொருளாவது மறஞ்செய்தலும், அறஞ்செய்தலும் ஆகலான், அவற்றின் பயன் பிறர்க்குப் புலனாதலின் புறம் என்றார்.

அஃதற்றாக, அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என உலகத்தோர் எய்தக் கூறுகின்ற பொருள் யாதனுள் அடங்கும் எனின், அவையும் உரிப்பொருளினுள் அடங்கும். என்னை? வாகைத்திணையுள்,

'அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்
ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்
இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்' (புறத் - கஎ)

என இவற்றிற்கு உரியனவும்,

'காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே' (கற்பு - ருக)

என நான்கு வருணத்தார் இயல்பும்,

'நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்' (புறத் - கஎ)

எனவும்,

'காமம் நீத்த பாலின் கண்ணும்' (புறத் - உக)

எனவும், புறமாகிய வீடுபேற்றிற்கு உரிய வானப்பிரத்த சந்நியாசிகளியல்பு கூறுதலின் அறமும் வீடுபேறும் அடங்கின.

வெட்சி முதலாகத் தும்பை யீறாகக் கூறப்பட்ட பொருண்மையும், வாகையிற் கூறப்பட்ட ஒருசாரனவும், காஞ்சிப்படலத்து நிலையாமையும், பாடாண் பகுதியிற் கூறப்பட்ட பொருண்மையும் ஆகிய இவை யெல்லாம்

பொருளின் பகுதியாதலின் பொருள் கூறினாராம், அகத்திணையியலானும், களவியல் கற்பியலானும் இன்பப் பகுதி கூறினாராம் என்க.

அஃதேல், பிற நூலாசிரியர் விரித்துக் கூறினாற் போல அறமும் பொருளும் விரித்துக் கூறாது தொகுத்துக் கூறியதென்னையோ வெனின், "ஒத்த நூல் சொல்லாதது செய்கின்றது அறிவிலாதார்க்கு அறிவு கொளுத்த வேண்டியன்றே யாதலானும், ஏனை நூல் விரித்தோதிய பொருள்களைத் தானும் விரித்தோதுவானாயின் ஓதுகின்றதற்குப் பயன் இன்மையாதலான், முதனூலாசிரியர் விரித்துக் கூறின பொருள்களைத் தொகுத்துக் கூறலும் தொகுத்துக் கூறின பொருளை விரித்துக் கூறலும் நூல் செய்வார் செய்யும் பான்மை யென்றுணர்க. அஃதேல், இந்நூலகத்து விரித்துக் கூறிய பொருள் யாவை யெனின், காமப் பகுதியும் வீரப் பகுதியுமாம் என்க. இன்பங் காரணமாகப் பொருள் தேடுவாராகலானும், பொருளானே அறஞ்செய்வாராகலானும், இன்பமும் பொருளும் ஏற்றமென ஓதினாரென வுணர்க.

அஃதற்றாக, இது பொருளதிகாரமாயின் உலகத்துப் பொருளெல்லாம் உணர்த்தல் வேண்டுமெனின், அவை, முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற தொகைநிலை வகையான அடங்கும். அவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட பொருளை உறுப்பினானும் தொழிலினானும் பண்பினானும் பாகுபடுத்தி நோக்க வரம்பிலவாய் விரியும். இக்கருத்தினானே இவ்வாசிரியர் உலகத்துப் பொருளெல்லாவற்றையும் முதல் கரு உரிப்பொருள் என ஓதினாரென வுணர்க.

அஃதற்றாக, இவ் வதிகாரத்துள் உரைக்கின்ற பொருளை யாங்ஙனம் உணர்த்தினாரோவெனின், முற்பட இன்பப் பகுதியாகிய கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை யீறாக அகப்பொருளிலக்கணம் உணர்த்தி, அதன்பின் புறப்பொருட் பகுதியாகிய வெட்சி முதலாகப் பாடாண்

டிணை யிருக்கப் புறப்பொரு ளிலக்கணம் உணர்த்தி, அதன்பின் அகப்பொருட் பகுதியாகிய களவியல் கற்பியல் என இரண்டுவகைக் கைகோள் உணர்த்தி, அதன்பின் அகம் புறம் என இரண்டினையும் பற்றி வரும் பொருளியல்பு உணர்த்தி, அதன்பின் அவ்விருபொருட்கண்ணும் குறிப்புப்பற்றி நிகழும் மெய்ப்பாடு உணர்த்தி, அதன்பின் வடிவுந் தொழிலும் பண்பும் பயனும்பற்றி உவமிக்கப்படும் உவமவியல் உணர்த்தி, அதன்பின் எல்லாப் பொருட்கும் இடமாகிய செய்யுளியல் உணர்த்தி, அதன்பின் வழக்கிலக்கணமாகிய மரபியல் உணர்த்திற்று என்று உணர்க. இவ்வகையினானே அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல் என ஓத்து ஒன்பதாயின.

இவ்வதிகாரத்துள் * இம்முதலோத்து அகப்பொருளிலக்கணம் நுதலிற்றாக, இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், அகப்பொருள் ஏழ்திணையென வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப — கைக்கிளை என்று சொல்லப்படும் பொருள் முதலாகப் பெருந்திணை என்று சொல்லப்படும் பொருள் ஈறாக ஏழு பொருள் முற்படக் கூறப்பட்டன என்று சொல்லுவர் என்றவாறு.

'முதலா' என்பது முதலாக என்னும் பொருள்பட நின்றது, விகாரம் எனினும் அமையும். இறுவாயாக என்பதன்கண் ஆக என்பது எஞ்சி நின்றது. எழுதிணையும் முற்படக் கிளந்த என்றபாலது மொழிமாறி நின்றது. 'கிளந்த' என்பது கிளக்கப்பட்டன என்னும் பொருள்பட வந்த முற்றுச்சொல். முற்படக்கிளந்த எழுதிணை கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை யிறுதியாகிய வெனினும்

* 'இவ்வதிகாரத்து முதற்கண்ணோத்து' எனவும் பிரதிபேதம்.

இழுக்காகாது 'முற்படக்கிளந்த' என்றமையான், அவை ஏழும் அகப்பொருளொன்று கூறினொழிமாம். அகம், புறம் என்ப பொருளை வரையறுத்தல் இவர் கருத்தாகலின் அன்னதாதல்,

'அகத்திணை மருங்கி னரிறப வுணர்ந்தோர
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்' (புறத் - க)

என்பதனாற் கொள்க.

'முற்படக் கிளந்த எழுதிணை' எனவே பிற்படக் கிளக்கப்படுவன எழுதிணை உள என்பது பெறுதும். அவையாவன, வெட்சி முதலாகப் பாடாண்டிணை யீறாகக் கிடந்த எழுதிணையுமாம். இவ்வகையினான் இவ்வதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட பொருள் பதினான்கு என்பதூஉம், அவையும்,

'வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே' (புறத் - க)

எனவும்,

'வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே' (புறத் - ௬)

எனவும், இவ்வாறு கூறுதலின், ஏழாகி யடங்கும் என்பதூஉம் கொள்க.

அஃதேல், மெய்ப்பாட்டியலானும், உவமவியலானும், செய்யுளியலானும், மரபியலானும், கூறப்பட்ட பொருள் யாதனுள் அடங்குமெனின், அவை கருப்பொருளும் அப் பொருளாற் செய்யப்பட்டனவும், அப் பொருளின் குண முதலியனவும், அப் பொருளின் குறிப்பு நிகழ்ச்சியுமாகலின், அவையும் கருப்பொருளின்பால் நடுவணைந்திணையுள் அடங்கும் எனக. சிறுபான்மை, கைக்கிளை பெருந்திணையினும் வரும். அவ் வெழுதிணையுமாவன கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என்பன.

கைக்கிளை என்ற பொருண்மை யாதோவெனின், கை என்பது சிறுமைபற்றிவரும், அது தத்தம் குறிப்பிற் பொருள்செய்வதோர் இடைச்சொல். கிளை என்பது உறவு, பெருமையில்லாத தன்மைகளை கிளைமை என்றவாறு. கைக்குடை கைச்சேடு கைவாள் கையொலியல் கைவாய்க்கால் என்பன பெருமையில்லாதவற்றை வழங்குபவாகலின். நடுவணைந்திணைக்கண் நிலமும், காலமும், கருப்பொருளும் அடுத்துப், புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனச் சொல்லப்பட்ட உரிப்பொருள், ஒத்த அன்பும், ஒத்த குலனும், ஒத்த வடிவும், ஒத்த குணனும், ஒத்த செல்வமும் ஒத்த இளமையும் உள்வழி நிகழுமாதலின் அது பெருங்கிளைமை யாயிற்று. முல்லை முதலாகிய ஐந்தும் முன்னர்க் கூறப்படும்.

பெருந்திணையாவது நடுவணைந்திணையாகிய ஒத்த காமத்தின் மிக்கும் குறைந்தும் வருதலானும், எண்வகை மணத்தினும் பிரமம் பிரசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வம் என்பன பெருந்திணையின்பாற் படுதலானும், இந்நான்கு மணமும் மேன்மக்களொடு நிகழ்தலானும், இவை உலகினுட் பெருவழக்கெனப் பயின்று வருதலானும், பெருந்திணை எனக் கூறப்பட்டது.

அஃதேல், நடுவணைந்திணையாகிய ஒத்த கூட்டம் பெருவழக்கிற்றன்றோவெனின், அஃது, அன்பும் குலனும் முதலாயின ஒத்துவரல் உலகினுள் அரிதாகலின், அருகியல்லது வாராதெனக் இருபாலாரத்து ஒருவனும் ஒருத்தியும் நுகரும் காமத்திற்குக் குலனும், குணனும், செல்வமும், ஒழுக்கமும், இளமையும், அன்பும், ஒழுங்கும் உள்வழி இன்பம் உளதாமெனவும், கைக்கிளை ஒருதலை வேட்கையெனவும், பெருந்திணை ஒவ்வாக் கூட்டமாய் இன்பம் பயத்தல் அரிதெனவும் கூறுதலான், இந்நூலுடையார் காமத்துப் பயனின்மை உய்த்துணர வைத்தவாறு அறிந்து கொள்க. (க)

உ. அவற்றுள்,
நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட எழுதிணையுள் நிலம் பெறுவன வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — மேற் சொல்லப்பட்ட எழுதிணையுள் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு நடுவணதாகி நின்ற ஐந்திணைக்கண் நடு எனப்பட்ட பாலை ஒழிய, ஒலிக்கின்ற திரை சூழ்ந்த உலகம் பகுக்கப்பட்ட இயல்பு என்றவாறு.

இதனாற் சொல்லியது எழுவகைத் திணையினும் நிலம் பெறுவன நான்கு என்றவாறாயிற்று.

நடுவணது பாலையென்று எற்றாற் பெறுதும் எனின் வருகின்ற சூத்திரங்களுள் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என நிலம் பகுத்தோதினமையின், நடுவணது பாலை எனக் கொள்ளப்படும். நடுவு நிலைத்திணை எனினும் பாலை எனினும் ஒக்கும். பாலை என்னுங் குறியீடு எற்றாற் பெறுதும் எனின்,

'வாகை தானே பாலையது புறனே' (புறத் - ௧௫)

எனப் பெறுதும்.

இச் சூத்திரத்துள் 'ஒழிய' என்னும் வினையெச்சம் எவ்வாறு முடிந்ததெனின், அது 'பாத்திய' என்னும் பெயரெச்சத்தொடு கூடி முடிந்தது; அப் பெயரெச்சம் 'பண்பு' என்னும் பெயர்கொண்டு ஐந்திணை என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாகி நின்றதென உரைப்ப. இவ்வாறு உரைப்பின் 'ஐந்திணை பண்பு' என வருங்காலத்துப் பயன்பட நில்லாமையின், அஃது உரையன்று என்பார், 'ஒழிய' என்பதனை எச்சப்படுத்தாது முற்றுப்படக் கூறி, 'படு திரை வையம் பாத்திய பண்பு நடுவண் ஒழிய' எனப் பொருளுரைப்ப. அஃதேல் வினையெச்ச வாய்பாட்டால் வரும் முற்று உளவோவெனின்,

'வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய' (எச்ச - கூக) என்று முற்றுவாய்பாட்டால் வினையெச்சம் வருதலின், வினையெச்ச வாய்பாட்டால் முற்று வரும் என்பதூஉம் அச் சூத்திரத்துள் அமைத்துக் கொள்ளப்படும் என்ப. இவ்வுரை யிரண்டினும் ஏற்பது அறிந்துகொள்க.

'நடுவணைந்திணை' என்பன யாவை யெனின், முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்பனவாம். எற்றுக்கு? இந் நூலகத்து அகமும் புறமும் ஆகிய உரிப் பொருள் கூறுகின்றாராகலின், புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என அமையுமே யெனின், புறப் பொருட்கண் நிரைகோடலை 'வெட்சி' எனக் குறியிட்டு ஆளுமாகலின், ஈண்டு இப் பொருளையும் 'முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்' என ஆளும் என்க. இதனாற் பயன் என்னையெனின், உரிப்பொருளே திணையென உணர்த்துவாராயின் முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் திணையாதல் தோன்றாதாம், அவையெல்லாம் அடங்குதற் பொருட்டு முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்றார் என்பது. அவையாமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களான் விளங்கும். (௨)

ந. முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை.

இதுமேற் சொல்லப்பட்ட 'நடுவணைந்திணை' ஆமாறும், ஒருவகையான உலகத்துப் பொருளெல்லாம் மூவகை யாகி அடங்கும் என்பதூஉம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — சான்றோர் செய்யுளகத்துப் பயின்ற பொருளை ஆராயுமிடத்து முதற்பொருள் எனவும் கருப்பொருள் எனவும் உரிப்பொருள் எனவும் சொல்லப் பட்ட மூன்று பொருண்மையுமே, அவை சொல்லுங் காலத்து முறையாற் சிறந்தன என்றவாறு.

இச் சூத்திரத்துள் பாடலுட் பயின்ற பொருள் மூன்றென ஓதி, அவற்றுள் 'உரிப்பொருள்' என ஒன்றைப் பின்னெடுத்து ஓதினமையின், புறப்பொருளும் உரிப் பொருளாகி யடங்கும் என்றவாறு கண்டுகொள்க. முறை மையாற் சிறத்தலாவது யாதானுமோர் செய்யுட்கண் முதற்பொருளும், கருப்பொருளும், உரிப்பொருளும் வரின், முதற் பொருளாற் றிணையாகும் என்பதூஉம், முதற் பொருளொழிய ஏனையிரண்டுமேவரின் கருப்பொரு ளாற் றிணையாகும் என்பதூஉம், * உரிப்பொருள் தானே வரின் அதனால் திணையாகும் என்பதூஉம் ஆம். அவை யாமாறு முன்னர்க் காணப்படும். அஃதேல் ஒரு பொருட்கு ஒரே காரணங் கூறாது மூன்று காரணங் கூறியது என்னை யெனின், உயர்ந்தோர் என்றவழிக் குலத்தான் உயர்ந்தோரையும் காட்டும், கல்வியான் உயர்ந்தோரையும் காட்டும்; செல்வத்தான் உயர்ந்தோரை யும் காட்டும், அதுபோலக் கொள்க. (௩)

௪. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி
னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்றுவகைப் பொருளி னும் முதற்பொருளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — முதல் என்று சொல்லப்படுவது நிலமும் காலமும் ஆகிய அவ்விரண்டினது இயற்கை யென்று சொல்லுப உலகியல்பு உணர்ந்தோர் என்றவாறு.

இயற்கை என்பதனால் †செய்து கோடல் பெருமை அறிந்து கொள்க. நிலம் என்பதனால் பொருள் தோற்று தற்கு இடமாகிய ஐம்பெரும் பூதமுங் கொள்க. (௪)

* 'உரிப்பொருள்தானே தனிப்பொருளாற் றிணையாகும்' எனவும் பிரதிபேதம்.
† 'செய்துகோடல் பெருமை' எனவும் பிரதிபேதம்.

ரு. மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

இது, நிறுத்த முறையானே நிலத்தால் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — மாயவன் மேவிய காடு பொருந்திய உலகமும், முருகவேள் மேவிய மைவரை உலகமும், இந்திரன் மேவிய தீம்புனல் உலகமும், வருணன் மேவிய பெருமணல் உலகமும், முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய முறையானே சொல்லவும்படும் என்றவாறு.

நிரனிறை உம்மை எதிர்மறையாகலின் இம்முறையன்றிச் சொல்லவும்படும் என்று கொள்க. அஃதாவது, அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றை முன்னும் பின்னுமாக வைத்துக் கூறுதல். அது, சான்றோர் செய்யுட் கோவையினும் பிறநூலகத்தும் கண்டுகொள்க. காடு, நாடு, மலை, கடல் என்பதே பெருவழக்காம். இச் சூத்திரத்துள், 'காடுறை நிலம்' என்னாது 'காடுறை யுலகம்' என்றதனை ஐவகைப் பூதத்தானும் அமைந்த இடம் என்பது உய்த்துணர வைத்தவாறு கண்டுகொள்க. முல்லை குறிஞ்சி என்பன இடுகுறியோ காரணக்குறியோ எனின், ஏகதேச காரணம்பற்றி முதலாசிரியர் இட்டதோர் குறி என்றே கொள்ளப்படும். என்னை காரணமெனின்,

'நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
யரும்பவி ழலரி தூஉய்' (முல்லைப். அ - க0)

என்றமையால் காடுறை உலகிற்கு முல்லைப்பூச் சிறந்ததாக லானும்,

'கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே' (குறுந் - ௩)

என்றவழி மைவரை உலகிற்குக் குறிஞ்சிப்பூச் சிறந்ததாகலானும்,

'ஆர் வருந்திய சிறுசிரல் மருதின்
றாழ்சினை யுறங்குந் தண்டுறை யூரன்' (அகநா - ௨௮௫)

என்றவழித் தீம்புனல் உலகிற்கு மருதம் சிறந்ததாகலானும்,

'பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்
இனமீன் இருங்கழி ஓதம் மல்குதொறுங்
கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்' (குறுந் - ௯)

என்றவழிப் பெருமணல் உலகிற்கு நெய்தல் சிறந்ததாகலானும், இந்நிலங்கட்கு இவ்வாறு குறியிட்டார் என்று கொள்ளப்படும் என்க.

பாலை யென்பதற்கு நிலம் இன்றேனும் வேனிற் காலம் பற்றி வருதலின் அக்காலத்துத் தளிரும் சினையும் வாடுதலின்றி நிற்பதாம் பாலை என்பதோர் மரமுண்டாகலின் அச்சிறப்பு நோக்கிப் பாலையென்று குறியிட்டார். கைக்கிளை, பெருந்திணை என்பனவற்றிற்கு நிலமுங் காலமும் பகுத்தோதாமையின் இவ்வாறன்றிப் பிறிதோர் காரணம்பற்றிக் குறியிட்டார் என்க. (௫)

௬. காரு மாலையு முல்லை.

இனிக் காலத்தால் திணையாமாறு உணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டார். இஃது அவற்றுள் முல்லைத் திணைக்குக் காலம் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — கார்காலமும் மாலைப்பொழுதும் முல்லைத்திணைக்குக் காலமாம் என்றவாறு.

காராவது மழைபெய்யுங் காலம், அஃது ஆவணித் திங்களும், புரட்டாசித் திங்களுமாம். மாலையாவது இராப் பொழுதின் முற்கூறு. (௬)

எ. குறிஞ்சி.

கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்.

இது, குறிஞ்சிக்குக் காலமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — குறிஞ்சித்திணைக்குக் காலமாவது கூதிர்காலமும் யாமப்பொழுதும் என்பர் புலவர் என்றவாறு

கூதிராவது ஐப்பசித் திங்களும், கார்த்திகைத் திங்களுமாம் யாமமாவது இராப்பொழுதின் நடுக்கூறு (எ)

அ. பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப.

இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — குறிஞ்சித்திணைக்கு முன்பனிக் காலமும் உரித்தென்று சொல்லுவர் என்றவாறு

இதனைக் கூதிர்காலத்தொடு ஒருங்கு கூறாமையின் அத்துணைச் சிறப்பின்றென்று கொள்க. குறிஞ்சி என்றது அதிகாரத்தான் வந்தது முன்பனிக் காலமாவது மார்கழித் திங்களும், தைத் திங்களுமாம் 'பருவமும்' என்ற உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை (அ)

கூ. வைகறை விடியல் மருதம்.

இது, மருதத்திணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — வைகறையும் விடியலும் மருதத்திற்குக் காலமாம் என்றவாறு

வைகறை யாவது இராப் பொழுதின் பிற்கூறு விடியலாவது பகற் பொழுதின் முற்கூறு பருவம் வரைந்தோதாமையின் அறுவகைப் பருவமுங் கொள்ளப் படும் இது நெய்தற்கும் ஒக்கும் (கூ)

௧௦. எற்பாடு,
நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இது, நெய்தற் றிணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — எற்படு பொழுது நெய்தற் றிணைக்குப் பொருண்மை பெறத் தோன்றும் என்றவாறு.

எற்பாடாவது பகற்பொழுதின் பிற்கூறு. (௧௦)

௧௧. நடுவு நிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவு நிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

இது, பாலைக்குக் காலமும் இடனும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — நடுவுநிலைத் திணையாகிய பாலையாவது நண்பகற்பொழுது வேனிற் காலத்தொடு புணர்ந்து நின்றவழிக் கருதிய நெறியையுடைத்து என்றவாறு.

என்றது இளவேனில் முதுவேனில் என்னும் இரு வகைப் பருவத்தின்கண்ணும் வரும் நண்பகற்பொழுது காலமாம் என்பதூஉம், ஆண்டு இயங்கும் நெறி நிலமாம் என்பதூஉம் உணர்த்தியவாறு. இளவேனிலாவது சித்திரைத் திங்களும் வைகாசித் திங்களும். முதுவேனிலாவது ஆனித் திங்களும் ஆடித் திங்களும். நண்பகலாவது பகற்பொழுதின் நடுக்கூறு. (௧௧)

௧௨. பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — பின்பனிக்காலமும் உரித்தென்று கூறுப பாலைக்கு என்றவாறு.

இது வேற்றுத்திணைமையின் வேனில் போலச் சிறப்பிற்றன்று எனக்கொள்க. பின்பனியாவது மாசித் திங்களும் பங்குனித் திங்களுமாம்.

அஃதற்றாக, இவ்வறுவகைப் பருவமும் அறுவகைப் பொழுதும் இவ்வைந்திணைக் குரியவாறு என்னையெனின், சிறப்பு நோக்கி என்க. என்னை சிறந்தவாறு எனின், முல்லையாகிய நிலனும், வேனிற்காலத்து வெப்பமுழந்த மரனும், புதலும், கொடியும் கவினழிந்து கிடந்தன கார்ப்புயல்கள் முழங்கக் கவின்பெறுமாகலின் அப்பருவம் சிறந்ததாம். மாலைப்பொழுது அந்நிலத்திற் கின்றியமையாத முல்லை மலருங்காலமாதலானும், அந்நிலத்துக் கருப்பொருளாகிய ஆனிரை வருங்காலமாதலானும், ஆண்டுத் தனியிருப்பார்க்கு அவை கண்டுழி வருத்தம் மிகுதலின், அதுவும் சிறந்ததாயிற்று. குறிஞ்சிக்குப் பெரும்பான்மையும் களவிற் புணர்ச்சி பொருளாகலின், அப்புணர்ச்சிக்குத் தனியிடம் வேண்டுமன்றே; அது கூதிர்காலத்துப் பகலும் இரவும் நுண்துளி சிதறி இயங்குவாரின்மையாகலின், ஆண்டுத் தனிப்படல் எளிதாகலின், அதற்கு அது சிறந்தது. நடுநாள் யாமமும் அவ்வாறாகலின் அதுவுஞ் சிறந்தது. இனி மருதத்திற்கு நிலன் பழனஞ்சார்ந்த இடமாகலான், ஆண்டுறைவார் மேன்மக்களாகலின், அவர் பரத்தையிற் பிரிவுழி அம்மனையகத்து உறைந்தமை பிறரறியாமல் மறைத்தல் வேண்டி வைகறைக்கண் தம் மனையகத்துப் பெயருமவழி ஆண்டு மனைவி ஊடலுற்றுச் * சாரகிலளாம் ஆதலால், அவை அந்நிலத்திற்குச் சிறந்தன. நெய்தற்குப் பெரும்பான்மையும் இரக்கம் பொருளாகலின், தனிமையுற்று இரங்குவார்க்குப் பகற்பொழுதினும் இராப்பொழுது மிகுமாதலான் அப்பொழுது † வருத்தற்கேதுவாகிய எற்பாடு கண்டார் இனி வருவது மாலை என்று வருத்தமுறுதலின்

* 'சாரகில்லாளாம்' எனவும் பிரதிபேதம்.

† 'வருத்தற்கேதுவாகிய எற்பாடு' எனவும் பிரதிபேதம்.

அதற்கு அது சிறந்தது பாலை பொருளாவது பிரிவு, அப்பிரிவினைக்கண் தலைமகற்கு வருத்தமுறும் என்று தலைமகள் கவலுங்கால், நிழலும் நீரும் இல்லாதவழி ஏகி னார் எனவும் கவலுமாதலின், அதற்கு அது சிறந்தது எனக. (கஉ)

கங. இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றலு முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இது, பாலைக்கு உரிய பொருளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — இருவகைப் பிரிவான தலைமகளைப் பிரிதலும், தலைமகளை உடன்கொண்டு தமரவரைப் பிரிதலும், அவை நிலைபெறத் தோன்றலும் பாலைக்கு உரிய பொருளாகும் எனப் புலவர் என்றவாறு.

உம்மை எச்சவும்மை யாகலான் நிலைபெறத் தோன்றாது பிரிதற் குறிப்பு நிகழ்ந்தவழியும் பாலைக்குரிய பொருளாம் என்று கொள்க. அதிகாரப்பட்டு வருகின்றது பாலை யாகலின் இருவகைப் பொருளும் பாலைக்கு உரிய பொருளாயின. (கங)

கச. திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே
நிலனொருங்கு மயங்குத லின்றென மொழிப
புலனன் குணர்ந்த புலமை யோரே.

இது, மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட நிலத்திணையும், காலத்திணையும் ஆகிய திணை மயங்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — ஒரு திணைக்குரிய முதற்பொருள் மற்றோர் திணைக்குரிய முதற்பொருளொடு சேர்கிற்றல் கடியப்படாது, ஆண்டு நிலம் சேர்கிற்றல் இல்லை யென்று சொல்வர் புலன் நன்குணர்ந்த புலமையோர் என்றவாறு.

எனவே காலம் மயங்கும் என்றவா றாயிற்று. அதற்குச் செய்யுள்

'தொல்லூழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும் பருவத்தாற்
பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போ
லெல்லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய
நல்லற நெறிநிறீஇ யுலகாண்ட வரசன்பி
னல்லது மலைந்திருந் தறநெறி நிறுக்கல்லா
மெல்லியான் பருவம்போன் மயங்கிருள் தலைவர
வெல்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருண்மாலை,
பாய்திரை பாடோவாப் பரப்புநீர்ப் பனிக்கடல்
தூவறத் துறந்தனன் றுறைவனென் றவன்றிறம்
நோய்தெற வுழப்பார்க ணிமிழ்தியோ வெம்போலக்
காதல்செய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ,
மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சே ரன்றி
னன்றறை கொன்றன ரவரெனக் கலங்கிய
வென்றுய வறிவுறீஇ நரறியோ வெம்போல
வின்றுணைப் பிரிந்தாரை யுடையையோ நீ,
பனியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் சிறுகுரு
கினிவரி னுயரும்மன் பழியெனக் கலங்கிய
தனியவ ரிடும்பைகண் டினைதியோ வெம்போல
வினியசெய் தகன்றாரை யுடையையோ நீ
எனவாங்கு,
அழிந்தய லறிந்த வெவ்வ மேற்பட
பெரும்பே துறுதல் களைமதி பெரும
வருந்திய செல்லற் றீர்த்த திறனறி யொருவன்
மருந்தறை கோடலிற் கொடிதே யாழநின்
னருந்தியோர் நெஞ்ச மழிந்துக விடினே'

(கலித். நெய் - கஉ)

எனவரும். (கச)

கரு. உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே

இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள் — உரிப்பொருள் அல்லாத கருப்பொருளும், முதற்பொருளும் மற்றொரு திணையொடு சேர நிற்கவும் பெறும் என்றவாறு.

உம்மை எதிர்மறை யாதலான் மயங்காமை பெரும்பான்மை எனக் எனவே 'உய்த்துக்கொண்டுணர்தல்' என்னுந் தந்திர வுத்தியான் எடுத்தோதிய காலமாகிய முதற்பொருளும் பூவும் புள்ளும் ஆகிய கருப்பொருளும் மயங்கியும் மயங்காமையும் வரும் எனவே உரிப்பொருள் மயங்கி வாராது என்றவாறு. அல்லன மயங்கி வருதல் கலி முதலாகிய சான்றோர் நூலகத்துக் கண்டுகொள்க. உதாரணம்,

'ஒண்செங் கழுநீர்க் கண்போ லாயிதழ்
ஊசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்
பக்கஞ் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்
குயமண் டாகஞ் செஞ்சாந்து நீவி' (அகநா - சஅ)

என்றவழி, மருதத்திற்குக் கருப்பொருளாகிய கழுநீரும், குறிஞ்சிக்குரிய வெட்சிப்பூவும் அணிந்தோன் என்றமையால் கருப்பொருள் மயக்கமாயிற்று. பிறவுமன்ன (கரு)

கசா. புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க
லூட லவற்றி னிமித்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே.

இஃது, உரிப்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள் — புணர்தலும், பிரிதலும், இருத்தலும், இரங்கலும், ஊடலும், அவற்றின் நிமித்தமும் என்னு

சொல்லப்பட்ட இவை ஆராயுங் காலத்து ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம் என்றவாறு.

பிரிவு பாலைக்குரித்தாமாறு மேற்சொல்லப்பட்டது. ஏனைய, 'மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வைத்தல்' என்னுந் தந்திரவுத்தியாற் புணர்தல் என்பது குறிஞ்சிக்கும், இருத்தல் என்பது முல்லைக்கும், இரங்கல் என்பது நெய்தற்கும், ஊடல் என்பது மருதத்திற்கும் பெரும்பான்மை உரித்தாகவும், சிறுபான்மை எல்லாப் பொருளும் எல்லாத் திணைக்கும் உரித்தாகவும் கொள்ளப்படும். இருத்தலாவது தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமகள் ஆற்றியிருத்தல். இரங்கலாவது ஆற்றாமை. (௧௬)

௧௭. கொண்டுதலைக் கழிதலும் பிரிந்தவ ணிரங்கலும்
உண்டென மொழிப வோரிடத் தான.

இதுவும் ஒருசார் உரிப்பொருளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள் — கொண்டுதலைக் கழிதலும் உண்டு, பிரிந்தவண் இரங்கலும் உண்டு, ஓரிடத்துக்கண் என்றவாறு.

'உண்டு' என்பது ஈரிடத்துங் கூட்டுக. அன்றியும் 'உண்டு' என்பதனை இல்லென்பதன் மாறாக்கி விரவு வினையாக்கிப் [illegible] 'ஓரிடத்து' என்றமையான் மேற்சொல்லப்பட்ட ஐவகை உரிப்பொருளும்போல எல்லாத் திணைக்கும் பொதுவாகி வருதலின்றி, 'கொண்டு தலைக்கழிதல்' பாலைக் கண்ணும், 'பிரிந்தவண் இரங்கல்' பெருந்திணைக் கண்ணும் வரும் என்று கொள்க. கொண்டு தலைக்கழிதலாவது உடன்கொண்டு பெயர்தல். அது நிலம் பெயர்தலின் புணர்தலின் அடங்காமையானும், உடன்கொண்டு பெயர்தலின் பிரிதலின் அடங்காமையானும் வேறோதப்பட்டது. பிரிந்தவண் இரங்கலாவது ஒருவரை யொருவர் பிரிந்தவிடத்து இரங்கல். அது நெட்

டாறு சென்றவழி இரங்குதலின்மையானும், ஒருவழித் தணந்தவழி ஆற்றாதகலின் வேட்கை மிகுதியால் இரங் குதலானும் வேறோதப்பட்டது. அஃது ஏறிய மடற்றிற மும், தோழிக்குரைத்த காமத்து மிகுதிறமும் முதலாயின பொருள் இது பெருந்திணைக்கு உரித்து. (கஎ)

கஅ. கலந்த பொழுதுங் காட்சியு மன்ன.

இதுவும் அது.

இதன்பொருள் — 'கலந்தபொழுது' என்பது தலை மகளைக் கண்ணுற்றவழி மனநிகழ்ச்சியுளதாகிய காலம் — அக்காட்சிப் பின்னர்க் குறிப்பறியுந் துணையும் நிகழும் நிகழ்ச்சி. 'காட்சி'யாவது தலைவியை எதிர்ப்படுதல் — குறிப்பறிந்தபின்னர்ப் புணருந்துணையும் நிகழும் நிகழ்ச்சி.

'முன்னிலை யாக்கல்' முதலாயின புணர்தல் நிமித்த மன்றே இவை அந்நிகரனவன்றிப் பொதுப்பட நிற்ற லின் வேறோதப்பட்டன.

'அன்ன' என்பது இவையும் ஒட்டுத்து நிகழும் உரிய பொருள் என்றவாறு. ஒட்டுமாவது கைக்கிளை அஃ தேதல், இவையும் புணர்தல் நிமித்தமாயினவாறு குற்றம் என்னையெனின், ஒருவன் ஒருத்தியை எதிர்ப்பட்டுழிப் புணர்ச்சி வேட்கை தோற்றலும் தோற்றாமையும் உண் மையின், காட்சி பொதுப்பட நின்றது. ஐயம் முதலாகக் குறிப்பறிதல் ஈறாக நிகழும் மனநிகழ்ச்சி தலைமகள் மாட் டுக் காமக்குறிப்பு இல்வழிக் காமக்குறிப்பு உணராது கூறு தலின் அதுவும் புணர்தல் நிமித்தம் அன்றாயிற்று என்க. ( )

க௯. முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இஃது, ஐயம் அறுத்தல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள் — மேல் எடுத்து ஓதப்பட்டவற்றில் முதல் என்று சொல்லப்படுவது நிலமும் காலமும் ஆகிய அவ் விருவகையும் என்றவாறு.

எனவே ஏனையவெல்லாம் உரிப்பொருள் என்றவாறும் இதனாற் பெற்றது என்னையெனின், முதல் கரு உரிப்பொருள் என அதிகரித்து வைத்தார் இனிக் கருப்பொருள் கூறுகின்றார் உரிப்பொருள் யாண்டுக் கூறினார் என ஐயம் நிகழாமைத் விடுத்தல் எனக் (நசு)

உ௦. தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
யவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப.

இது, கருப்பொருளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள் — தெய்வம் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும் அத்தன்மைய பிறவும் கருப்பொருள் என்று மொழிப என்றவாறு.

அவையாவன முதற்பொருட்கட் டோன்றும் பொருள்.

'மாயோன் மேய காடுறை யுலகம்' (அகத் - ரு)

என்றதனான் முல்லைக்குத் தெய்வம் — கண்ணன்,

'காடுறை யுலகம்' (அகத் - ரு)

என்றதனானும்,

'கார் மாலையு முல்லை' (அகத் - சு)

என்றதனானும், காட்டினும் கார்காலத்தினும் மாலைப் பொழுதினும் நிகழ்பவை கொள்க,

'எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்' (அகத் - உக)

என்றதனானும், நிலமும் காலமும் பற்றி வருவன கருப்பொருள் என்பது உணர்க. உணவு - வரகும், முதிரையும்; மா - மானும், முயலும், மரம் - கொன்றையும்,

குருந்தும், புதலும், புள் - கானங்கோழி ; பறை - ஏறு கோட்பறை, செய்தி - நிரைமேய்த்தல், 'யாழின் பகுதி' என்பது பண், அது - சாதாரி 'பிறவும்' என்றதனால், பூ - முல்லையும், பிடவும், தளவும் நீர் - கான்யாறு ; பிறவும் இந்நிகரன கொள்க.

குறிஞ்சிக்குத் தெய்வம் — முருகவேள், மைவரையுலகமும், கூதிர்காலமும், நள்ளிருளும் கூறினமையின், அந்நிலத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க. உணவு - திணையும், வெதிர்நெல்லும், ஐவனமும், மா - யானையும், புலியும், பன்றியும், கரடியும், மரம் - வேங்கையும், கோங்கும், புள் - மயிலும், கிளியும், பறை - வெறியாட்டுப்பறையும், தொண்டகப்பறையும், செய்தி - தேனழித்தல், பண் - குறிஞ்சி, 'பிறவும்' என்றதனால், பூ - வேங்கைப்பூவும், குறிஞ்சிப்பூவும், காந்தட்பூவும், நீர் - சுனைநீரும், அருவிநீரும் பிறவும் அன்ன

பாலைக்கு நிலம் ஓதாது வேனிற்காலமும், நண்பகலும் ஓதினமையானும்,

'முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்'

(சிலப். காடுகாண் - ௬௪ - ௬௭)

என்ப பிற சான்றோர் செய்யுளகத்து வருதலானும், இந்நிலங்களில் வேனிற்காலத்து நிகழ்வன கருப்பொருளாகக் கொள்ளப்படும். தெய்வம் - கொற்றவை, உணவு - ஆறலைத்தலால் வரும்பொருள், மா - வலியழிந்த யானையும், வலியழிந்த புலியும், வலியழிந்த செந்நாயும், மரம் - பாலை, இருப்பை, கள்ளி, சூரை, புள் - எருவையும், பருந்தும், பறை - ஆறலைப் பறையும், சூறைகொண்ட பறையும், செய்தி - ஆறலைத்தல், பண் - பாலை, 'பிறவும்' என்றதனால், பூ - மராம்பூ, நீர் - அறுநீர்க் கூவலும், அறுநீர்ச்சுனையும் பிறவும் இந்நிகரன கொள்க.

மருதத்திற்குத் தெய்வம் — இந்திரன்

'தீம்புன லுலகம்' (அகத் - ரு)

எனவும்,

'வைகறை விடியல்' (அகத் - கூ)

எனவும், ஓதினமையால் அவ்விடத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க. உணவு - நெல்; மா - எருமையும், நீர்நாயும்; மரம் - மருதும், காஞ்சியும்; புள் - அன்னமும், அன்றிலும்; பறை - நெல்லரிபறை; செய்தி - உழவு; பண் - மருதம்; 'பிறவும்' என்றதனால், பூ - தாமரையும், கழுநீரும்; நீர் - யாற்று நீரும், பொய்கை நீரும்; பிறவும் அன்ன.

நெய்தற்குத் தெய்வம் — வருணன்

'மணலுலகம்' (அகத் - ரு)

என்றதனானும்,

'எற்பாடு' (அகத் - க0)

என்றதனானும், ஆண்டு நிகழ்பவை கொள்க. உணவு, உப்புவிலையும், மீன்விலையும்; மா - கராமும், சுறவும்; மரம் - புன்னையும், கைதையும்; புள் - கடற்காக்கை; பறை - நாவாய்ப்பறை; செய்தி - மீன் படுத்தலும், உப்பு விளைத்தலும்; பண் - செவ்வழி; 'பிறவும்' என்றதனால், பூ - நெய்தல்; நீர் - கேணிநீரும், கடல்நீரும்; பிறவும் அன்ன. (உ0)

உக. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளு
மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்.

இது, மேலதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — யாதானுமோர் நிலத்திற்கு உரிய வாகிய பூவும் புள்ளும் அந்நிலத்தோடும் பொழுதோடும் வந்திலவாயினும் வந்த நிலத்தின் பயத்தவாகும் என்ற வாறு.

'வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்தல்' என்பதனால் சிறுபான்மை ஏனையவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க. இவ்வாறு வருவன திணைமயக்கமாம். (உக)

உஉ. பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய
திணைதொறு மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே *

இது கருப்பொருளின் பாகுபாடாகிய மக்கட்டிறம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் என இருவகைப்படும், அத்திணைதொறும் மருவிப்போந்த திணைநிலைப்பெயர் என்றவாறு.

'திணைநிலைப்பெயர்' என்றதனை அப்பெயருடையார் பிறநிலத்திலர் என்று கொள்ளப்படும். அதனானே எல்லா நிலத்திற்கும் உரியராகிய மேன்மக்களை யொழித்து, நிலம் பற்றி வாழும் கீழ்மக்களையே குறித்து ஓதினார் என்று கொள்க. பெயர் என்றதனாற் பெற்றது என்னை? மக்கள் என்னல் அமையாதோ எனின், மக்களாவார் புள்ளும் மாவும்போல வேறு பகுக்கப்படா ஒருநீர்மையராதலின் அவரை வேறு படுக்குங்கால் திணைநிலைப்பெயரா னல்லது வேறுபடுத்தல் அருமையின் 'பெயர்' என்றார் என்க (உஉ)

உ௩. ஆயர் வேட்டுவ ராடூஉத் திணைப்பெய
ராவயின் வரூஉங் கிழவரு முளரே.

இது, நிறுத்தமுறையானே முல்லைக்கு உரிய மக்கட் பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

¹ 'திணைநிலைப் பெயரே' எனவும் பிரதிபேதம்.

இதன் பொருள் — ஆண்மக்களைப் பற்றி வரும் திணைநிலைப்பெயர் ஆயர் எனவும் வேட்டுவர் எனவும் வரும்; அவ்விடத்து வரும் கிழவரும் உளர் என்றவாறு.

ஆயர் என்பார் நிரை மேய்ப்பார். வேட்டுவர் என்பார் வேட்டைத்தொழில் செய்வார். வேட்டு - ஒரு தொழில், அஃது எயினர் என்னும் குலப்பெயருடையார் மேல் தொழிற்பெயராகி வந்தது. 'வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்' என்பதனை 'ஆயச்சியர்' எனவுங் கொள்க. அவ்விருதிறத்தாருங் காடுபற்றி வாழ்தலின் அந்நிலத்தின் மக்களாயினார். 'ஆவயின் வரூஉங் கிழவர்' இருவகையர், அந்நிலத்தை ஆட்சிபெற்றோரும் அந்நிலத்துள்ளோரும் என. குறும்பொறை நாடன் என்றாற் போல்வன ஆட்சிபற்றி வரும் பொதுவன, ஆயன் என்பன குலம்பற்றி வரும். (உ௩)

உ௪. ஏனோர் மருங்கினு மெண்ணுங் காலை
ஆனா வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

இது, குறிஞ்சி முதலாய திணைக்கண் வரும் திணைநிலைப்பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — ஏனை நிலத்துள்ள மக்கண்மாட்டு ஆராயுங்காலத்து அவ்விடத்து அவ்வவகைய திணைநிலைப்பெயர் என்றவாறு.

என்றது, திணைதொறும் குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் கிழவராம் பெயரும் வரும் என்றவாறாம். 'ஆன்' என்பது அவ்விடம்; 'அ' என்னும் சுட்டு நீண்டு இசைத்தது. குறிஞ்சிக்கு மக்கட்பெயர் குறவன், குறத்தி என்பன, தலைமக்கட்பெயர் மலைநாடன், வெற்பன் என்பன. பாலைக்கு மக்கட்பெயர் எயினர் எயிற்றியர் என்பன, தலைமக்கட்பெயர் மீளி, விடலை என்பன. மருதத்திற்கு மக்கட்பெயர் உழவர், உழத்தியர் என்பன, தலைமக்கட்

பெயர் ஊரன், மகிழ்நன் என்பன நெய்தற்கு மக்கட் பெயர் நுளையர், நுளைச்சியர் என்பன; தலைமக்கட்பெயர் சேர்ப்பன், துறைவன், கொண்கன் என்பன. பிறவுமன்ன

'கைக்கிளை முதலா' (அகத் - ௧)

என்னும் சூத்திரம் முதல் ஆக இத்துணையும் கூறப் பட்டது, நடுவணைந்திணையாவது நிலத்தானும் காலத் தானும் கருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் நில மக்களானும் தலைமக்களானும் வரும் எனவும், அவை இலக்கண நெறியானும் வழக்கு நெறியானும் வரும் என வும், கைக்கிளை பெருந்திணை உரிப்பொருளான் வரும் எனவும் ஓதியவாறு

உதாரணம் முல்லைத்திணைக்குச் செய்யுள் —

'முல்லை வைந்நுனை தோன்ற இல்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி யவிழ
இரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய இரலை தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறங் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக்
கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானங்
குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவள் பரிய
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரி
னுதுக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணாது
நெடும்பெருங் குன்றத்து மன்ற காந்தட்
போதவி ழலரி நாறு
மாய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே.' (அகம் - ௪)

எனவரும்.

இதனுள், முல்லைக்கு உரித்தாகிய நிலமும், காலமும், கருப்பொருளும், இருத்தலாகிய உரிப்பொருளும் வந்த வாறு கண்டுகொள்க.

'இல்லொடு மிடைந்த கொல்லை முல்லைப்
பல்லான் கோவலர் பையு ளாம்பல்
புலம்புகொண் மாலை கேட்டொறுங்
கலங்குங்கொ லளியணங் காத லோனே'

என்பதூஉம் அது.

'திருந்கா விளங்கு மாசில் கற்பி
னரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
நின்னுடைக் கேண்மை யெவனோ முல்லை
யிரும்பல் கூந்த ஞாற்றமு
முருந்தேர் வெண்பல் லொண்மையும் பெறவே'

இது முதற்பொருள் வாராது கருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் முல்லையாயிற்று.

'கரந்தை விரைஇய துணைநறுங் கண்ணி
யிளைய ரோவ வியாங்குபரி கடைஇப்
பகைமுனை வலிக்குந் தேரொடு
வினைமுடித் தனர்நங் காத லோரே'

இது முதலும் கருவும் இன்றி உரிப்பொருளான முல்லையாயிற்று.

'கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலிற் பயங்கண் மாறி
வீடுவாயப் பட்ட வியன்கண் மாநிலங்
காடுகவி னெதிரக் கன்மழை பொழிதலிற்
பொறிவரி யினவண் டார்ப்பப் பலவுட
னறுவீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற
வெறிவென் றன்றே வீகமழ் கானம்
மெவன்கொல் மற்றவன் நிலையென மயங்கி
யிரும்பனி யுறைக்குங் கண்ணொ டினைபாங்
கின்னா வுறைவித் தொன்னலம் பெறூஉ

மீதுறற காலங கணடிசிற பகைவா
மதினமுகடு ஈதவமு முருககிய மருப்பிற்
கநதுகா லொசிககு மேயானை
வெஞசின வேநதன வினைவிடப் பெறினே’

(அகம - க௩௫)

இது பிரிதற பகுதியாகிய பாசறைப புலமபல எனினும நிலமபறறி முல்லையாயிறறு

‘மலிதிரை யூரநதுதன மணகடல வெளவலின’

(கலி முல்லை - ௪)

எனனும முல்லைககலி புணாதறு பொருணமைததாயினும, முல்லைக்கு உரிய கருபபொருளான வருதலின முல்லை யாயிறறு பிறவும அனன

குறிஞசிததிணைககுச செயயுள —

‘விடிநத ஞாலங கவினபெறத தலைஇ
யிடிநத வாய வெவவங கூர
நிலமலி தணடுளி தவிராது புலநதாய
நீரமலி கடாஅஞ் செருககிக கானமலைநது
கணைபெயல பொழிநத நளளென யாமதது
மணபுரை* மாசுணம விலஙகிய நெறிய
மலைஇ மணநத மயஙகரி லாராற
றிலைபொலிந திலஙகு வைவே லேநதி
இருமபிடி புணாநத செமமல பலவுடன்
பெருஙகளிற்றுத தொழுதியொ டணகுநிறை யொரீஇய,
நிரமபா நெடுவரை தததிக குரமபமைந
தீணடுபெயி லெறுமபி னிழிதரு மருவிக
குணடுநீா மறுசுழி நீநதி யொணடொடி
யலமரன மழைகக ணலலோள பணபுநயநது
சுரனமுத லாரிடை நீநதித தநதை
வளமனை யொருசிறை நினறனே மாகத
தலைமனைப படலைத தணகமழ நறுநதா

* ‘யாமததுப பணபுரை’ எனவும பிரதிபேதம.

அருவண் டிமிரிசை யுணாநதனள சிறடி
யரிசிலம் படிககுச சேககையி னியலிச
செறிதினை நலலி லெறிகத வுயகிய
காவலா மடிபத ரோககி யோவியா
பொறிசெய பாவையி னறிவுதளா பொலகி
யளகக ரனன வாரிரி டுகிய
விளக்குகிமிா பனைய கினணிய பாமபு
படவரைச சீககு முருமேரே டிணைபபெய
லினனலங கஙகுலும வருபவோ வென்றுதன
மெலவிரல சேபப நொடியின ணலயாழ
வடியுறு நரமபிற் றீவிய கிழற்றித
திருகுபு முயஙகி யோளே வெனவேற
களிறுகெழு ... கழ்ெறுடி மலைய
னுளிறுசீ ரடுககங கவைஇய காநதண்
மணநகமழ முளளுா மீமிசை
யணஙகுகடி கொண்ட மலரினுங கமழநதே'

எனவரும இது முதலும, கருவும, புணாதலாகிய உரிப
பொருளும் வநத குறிஞசிப பாட்டு

'நறையரநத சாநத மறவெறிநது நாளா
லுறையெதிாநது விததியவூ ழேனற — பிறையெதிாநத
தாமரைபோல வாணமுகததுத தாழகுழலீா காணீரோ
வேமரை போநதன வீணடு' (திணைமாலை - க)

இது முதறபொருளினறிக கருபபொருளும உரிப
பொருளும வநதமையால குறிஞசிததிணையாயிறறு

'முதுககுறைந தனளே முதுககுறைந தனளே
மலைய னொள்வேற கணணி
முலையும வாரா முதுககுறைந தனளே'
(யாப - விருத எங உரை மேற்கோள)

இஃது உரிபபொருள ஒனறும வநத குறிஞசிபபாட்டு.

'பருவ மென்றினை பாலும பெயதன
கருவிரற கிள்ளை கடியவும போகா
பசுமூ தந்திக கடைவன வாடப்

பாசிப் பகக்ப் பனிநீாப பைஞ்சுனை
விரியிதழக குவளை போல விலலிட
டெரிசுடா விசுமபி னேறெழுந்து முழஙகக
குனறுபனி கொளளுஞ சார
லினறுகொ ரேழி யவாசெனற நாடடே'

இஃது இருதததற பொருணமைககண வநததேனும முதற்பொருளானும, கருபபொருளானும குறிஞசி யாயிற்று

'வாடாத சானறோ வரவெதிா கொணடிராயக
கோடாது நீாகொடுப்பி னலலது — கோடா
வெழிலு முலையு மிரணடிறகு முநநீாப
பொழிலும விலையாமோ போநது' (திணைமாலை - க௫)

இது கற்பிறபுணாவு, பொருளாற் குறிஞசியாயிற்று

'படாஅ தோழியெம கணணே கொடுவரி
கொன்முரண யானை கனவு
நனமலை நாட னசைஇ னனே'

இஃது இரஙகற பொருணமைததேனும முதறபொருளானும கருபபொருளானும குறிஞசியாயிறறு பிறவும அனன

பாலைத்திணைக்குச செயயுள —

'அறியாய வாழி தோழி யிருளற
விசுமபுடன விளஙகும விரைசெலற றிகிரிக
கடுஙகதி றெறிதத விடுவாய நிறைய
நெடுஙகான முருஙககை வெணபூத தாஅய
நீரற வறநத நிரமபா நீளிடை
வளளெயிறறுச செநநாய வருநதுபசிப பிணவொடு
கள்ளியங காடட கடததிடை யுழிஞசி
லுள்ளுன வாடிய சுரிமுகககு நொளளை
பொரியரை புதைதத புலமபுகொ ளியவின
விழுததொடை மறவா விலலிடை வீழநதோா
ரெழுததுடை நடுக லினனிழல் வதிய
மருஞசுரக கவலை நீநதி யெனறு

யில்லோர்க் கில்லென றியைவது கரததல
வல்லோா் நெஞ்சம வலிபப நம்மினும
பொருளே காதலா காத
லருளே காதல ரெனறி நீயே.' (அகம - ருரு)

எனவரும இதனுள் பாலைக்குரிய முதற்பொருளும, கருப
பொருளும, பிரிவும வநதவாறு கணடுகொளக

வளங்கெழு திருநகாப பநதுசிறி தெறியினு
மினநதுணை யாயமொடு கழங்குட னாடினு
முயங்கின றனையென் மெயயென றசைஇ
மயங்குவியா பொறிதத நுதல டணணென
முயங்கினள் வதியும மனனே யினியே
தொடிமாண சுறறமு மெமமு முளளா
ணெடுமொழித தநதை யருங்கடி நீவி
நொதும லாளா னெஞ்சறப பெறறவென
சிறுமுதுக் குறைவி சிலமபாற சீறடி
வலலகொல் செலலத தாமே கலலென
வூரெழுந தனன வுருகெழு செலவி
னீரி லததத தாரிடை மடுதத
கொடுங்கோ லுமணா பகடுதெழி தெள்விளி
நெடுமபெருங் குனறத திமிழகொள வியமபுங
கடுங்கதிா் திருகிய வேயபயில பிறங்கற
பெருங்களி றாிஞ்சிய மணணரை யாஅத
தருஞ்சுரக் கவலை யதாபடு மருங்கி
னீளரை யிலவத தூழகழி பனமலா
விழவுததலைக் கொணட பழவிறன மூதூா
நெயயுமிழ சுடாிற் காலபொரச சிலகி
வைகுறு மீனிற் றோனறு
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே (அகம - கள)

இஃது உடனபோக்கினகண வநதது

'நாளு நாளு மாளவினை யழுங்க
வில்லிருநது மகிழவோர்க் கில்லையாற் புகழென
வொணபொருட் ககலவாங்கு காதலா
கண்பனி துடையினித தோழி நீயே' (சிற்றடக - பாலை)

இது பிரிவு. பொருளாற பாலையாயிற்று.

'உயர்கரைக் கானியாற் றவிர்மண லகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவநின் முலையே
முலையினுங் கதவநின் றடமென் றோளே' (ஐங்குறு-௩௱௧)

இது புணர்தற்பொரு ளாயினும் கருப்பொருளாற் பாலையாயிற்று.

'செந்துவ ராடை' (ஐங்குறு - ௩௱௩)

என்னும் பாட்டினுள்,

'கொலைவி லெயினர் தங்கை'

எனப் புணர்தற் பொருண்மை வந்ததாயினும் பாலைக்கு உரிய மக்கட்பெயர் கூறுதலிற் பாலையாயிற்று. பிறவும்

மருதத்திணைக்குச் செய்யுள் —

'சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரா
னூர்மடி கங்குலி னோன்றளை பரிந்து
கூர்முள் வேலி கோட்டி னீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனுட னிரிய
வந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வண்டூது பனிமல ராரு மூர
யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற்
றுறையிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தற்
பிறருமொ ருத்தியை நம்மனைத் தந்து
வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃதியாங்
கூறேம் வாழிய ரெந்தை செறுநர்
களிறுடை யருஞ்சமந் ததைய நூறு
மொளிறுவாட் டானைக் கொற்கைச் செழியன்
பிண்ட நெல்லி னள்ளூ ரன்னவெம்
மொண்டொடி நெகிழினு நெகிழ்க
சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ' (அகம் - ௪௬)

எனவரும் இதனுள் மருதத்திற்குரியவாய் ஓதிய நிலனும், பொழுதும், கருப்பொருளும், ஊடற் பொருண்மையும் வந்தன.

'தாமரை, வண்டூது பனிமல ராரு மூர'

என்றமையான் வைகறை வந்தமை யறிக, இறைவன தன்மையும் அறிக

'பூங்கொடி மருங்கி னெமக்கை கேண்மை
முன்னும் பின்னு மாகி
யின்னும் பாண னெம்வயி னானே'

இஃது உரிப்பொருளால் மருதமாயிற்று

'ஓரை யாய மறிய வூர
னலகினன றுந்தா ருமபூந் தணடலை
மாறுபடி னெஃகே தோழி யீறுசிறந்து
நெடுமொழி விளங்குர தொலகுடி
வடுநாம படுத லஞ்சுது மெனவே'

இது புணர்தற் பொருண்மையேனும் திணைநிலைப் பெயரால் மருதமாயிற்று பிறவும் அன்ன

நெய்தற் றிணைக்குச் செய்யுள் —

'கானல் மலர்ந்த கழிப்பூக் கூம்ப
நீணிறப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப
மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி
குவையிரும் புன்னைக் குடம்பை சேர
வசைவண் டார்க்கு மலர்குறு காலைத்
தாழை தளரத் தூக்கி மாலை
யழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்
காமர் நெஞ்சங் கையறு பினைய
துயரஞ் செய்தநம் மருளா ராயினு
மறாஅ லியரோ வவருடைக் கேண்மை
யளியின் மையி னவணுறைவு முனைஇ
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி
வெண்ணெல் லரிஞர் பின்றைத் ததும்பும்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா ளாரை
செறிமடை வயிற்றிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை

யகமடற் சேக்குந் துறைவ
னின்றுயின் மார்பிற் சென்றவென் னெஞ்சே'
(அகம் - ௪0)

எனவரும். இது முதலும், கருவும், இரங்கற் பொருண்மையும் வந்த நெய்தற் பாட்டு.

'அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்புமனை கலங்கி
யேதின் மாக்களு நோவர் தோழி
யொன்று நோவா ரில்லைத்
தெண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே'
(யாப். விருத். ௨௬ உரை மேற்.)

இது திணைநிலைப் பெயரானும் இரங்கற் பொருண்மையானும் நெய்தலாயிற்று.

'கருங்குழும் பகலுங் கலந்துக வொன்றி
வண்புறை சொல்லி நீத்தோர்
நண்புறு செய்தி யுடையரோ மற்றே'

இஃது இரங்கற் பொருண்மையான் நெய்தலாயிற்று.

'சுறவுப்பிற ழிருங்கழி நீந்தி வைகலு
* மிரவுக்குறிக் கொண்கனும் வந்தனன்
விரவுமணிக் கொடும்பூண் விளங்கிழை யோயே'
(சிற்றட்டகம் - நெய்தல்)

இது புணர்தற் பொருளாயினும் நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று.

'கோட்டக மலர்ந்த கொழுங்கொடி யடம்பி
னற்றுறை யணிநீர்ச் சேர்ப்ப விப்
பொற்கொடி யரிவையைப் போற்றினை யளிமே'

இது பாலைக்கு உரித்தாகிய பிரிவு நிமித்தமாயினும் நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று. பிறவும் அன்ன. (௨௪)

* 'மிரவுக்குறிக் கைபெனக்கண் வந்தனன்' எனவும் பிரதிபேதம்.

உரு. அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினுங் கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்.

இது நடுவணைந்திணைக்கு உரிய தலைமக்களைக் கூறி, அதன் புறத்தவாகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரிய மக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — அடித்தொழில்* செய்வார் பக்கத்தினும் வினைசெய்வார் பக்கத்தினும் மேற் சொல்லப்பட்ட புணர்தல் முதலான பொருள்களைக் கூறல் கடிந்து நீக்கும் நிலைமை யில்லை, ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக்கண் என்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

'புணர்தல் முதலான பொருள்' என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'வினைசெய்வார்' என்பதனால் அடியார் அல்லாதார் என்பது கொள்க. அவர் அகத்திணைக்கு உரியர் அல்லரோ எனின், அகத்திணையாவது அறத்தின் வழாமையும், பொருளின் வழாமையும், இன்பத்தின் வழாமையும் இயலல்வேண்டும்; வேண்டுமவை யெல்லாம் பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்வார்க்குச் செல்லுதல் அரிதாகலானும், அவர் நாணுக்குறைபாடு உடையர் ஆகலானும், குறிப்பறியாது வேட்கைவழியே சாரக் கருதுவர் ஆகலானும், இன்பம் இனிது நடத்துவர் பிறரேவல் செய்யாதார் என்பதனானும், பிறவாற்றானும் அவர் புறப்பொருட்கு உரியராயினர் என்க. எனவே, இவ்வெழுவகைத் திணையும் அகம், புறம் என இருவகையாயின.

உதாரணம்

'என்னேற் றனைகொல்லோ
நீருணீழற்போ லுடங்கிய மென்சாய
லீங்குருச் சுருங்கி,
யியலுவாய் நின்னொ டுசாவுவெ னின்றீ ததை,

* 'அடிமைத்தொழில்' எனவும் பிரதிபேதம்.

அனனையோ,
காணடகை யிலலாக குறறொழிப போழதிற
றணடலைக கினற பறழமகனே நீயமமை
வேணடுவ லெனறு விலககினை நினபோலவாா
தீணடப பெறுபவோ மறறு,
மாணட,
எறிநத படைபோன முடஙகி மடஙகி
நெறிததுவிட் டனன நிறையோா லெனனைப
பொறுககலலா நோயசெயதாய பொறீஇ நிறுககலலே
னீஙகலகி னுணடென னுயிா,
குறிபபுககாண,
வலலுப பலகை யெடுதது நிறுததனன
கலலாக குறள கடுமபகல வநதெமமை
யிலலததுவாவென மெயகொளீஇ யெலலாநின
பெணடி ருளாமனறோ கூறு,
நலலாயகேள,
உககதது மேலு நடுவுயாநது வாளவாய
கொககுரித தனன கொடுமடாய நினனையான
புககலம புலவினெனு கூனறும புறமபுலவி
னககுறநதுப புலலலு மாறறே னருளீமோ
பககததுப புலலல சிறிது,
போசிததை,
மககண முரியேஎ மாறினித தொகக
மாககோட டெரு சோநதெழுநத பூநகொடி போல
நிரபபமில யாககை தழீஇயின ரெமமைப
புரபபேமென பாரும பல ராற பரததையன
பககததுப புலலியா யெனனுமாற றுகக
கழுநதினு நதுவவாக குறுவடடா நினனி
னிழிநததோ கூனின பிறபபுக கழிநதாஙகே
யாமவீழது மெனறுதன பினசெலவு முறறீயாக
கூனி குழையுங குழைவுகாண,
யாமை,
யெடுதது நிறுததறறுற் றேளிரண்டும வீசி
யாம்வேண்டே மெனறு விலககவு மெம்வீழுங
காமா நடக்கு நடைகாண் கவர்கணைச

சாமனொ தமமுன் செலவுகாண,
ஓஒகாண, நமமு ணருதற றுூஇயா நமமுணு
முசாவுவந கோனடி தொட்டேன,
ஆஙகாக,
சாயலின மாாப வடஙகினேன என
பேயும் பேயுந துள்ள லுறுமெனக
கோயிலுட கணடாா நகாஅமை வேணடுவல
தணடாத தகடுருவ வேறுகக காவினகீழப
போத ரகடாரப் புலவி முயஙகுவேந
துகடைாபு காட்சி யவையதூா ரோலை
முகடுகாப பியாததுவிட டாஙகு' (கலி மரு - உக)

எனவரும

இதனுள ஒருவனை யொருவர இழிததுக் கூறினமை யான அடியாா னைபதூஉம, மிகக காமததின் வேறுபாடு வருதலாற பெருந்திணைபபாறபடும எனபதூஉம கணடு கொளக. இதுகாணே கைக்கிளைககும உதாரணமாம. வினைவலாபபாடடு வநதவழிக காணக (உரு)

உசா. ஏவன் மரபி னேனோரு முரிய
ராகிய நிலைமை யவரு மன்னர்.

இதுவும கைககிளை பெருநதிணைககு உரிய தலைமக களை உணாததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள — மேறசொலலபபடட அடியோ ரும, வினைவலருமம, ஏவுதல மரபையுடைய ஏனையோரும கைககிளை பெருநதிணைககு உரியா, அவரும உரியராகிய நிலைமை, அததனமைய ராகலான என்றவாறு

அவரும ஆகிய நிலைமை என மொழி மாறறுக. கைககிளை பெருநதிணை என்றல அதிகாரததான வநதது இதனை சொலலியது தலைமககளும கைககிளை பெருந திணைக்கு உரியராவா எனபதாம உரியராயினவாறு அறம பொருள இன்பஙகள வழுவா மகளிரைக காதலிதத லான் என்றவாறாயிறறு

உதாரணம்

‘எனை யிஃதொத்த துணிவினன் றன்னொடு
மேவேமென் பாரையு மேவினன் கைப்பற்று
மேவினு மேவாக் கடைய மஃதெல்லா
நயந்தி யானஃ தறிகல்லேன் புன்மன்ற
மெல்லிணர்ச் செல்லாக் கொடியன்னை நின்னையான்
புல்லினி தாகலிற் புல்லினே னெல்லா
தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னா
செய்வது நன்றாமோ மற்று,
சுடர்த்தொடீ,
போற்றாய் களைநின் முதுக்குறைமை போற்றிக்கேள்
வேட்டார்க் கினிதாயி னல்லது நீர்க்கினிதென்
றுண்பவோ நீருண் பவர்,
செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்கொலோ
ஐவா யரவி னிடைப்பட்டு நைவாரா
மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை
வெளவிக் கொளலு மறனெனக் கண்டன்று
அறனு மதுகண்டற் றாயிற் றிறனின்றிக்
கூறுஞ்சொற் கேளா னலிதரும் பண்டுநாம்
வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டா லவனொடு
மாறுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு’ (கலி குறி - உசு)

எனவரும் இதனுள்,

‘வெளவிக் கொளலு மறனெனக் கண்டன்று’

எனவும்,

‘நீர்க்கினிதென், றுண்பவோ நீருண் பவர்’

எனவும் தலைமகன் கூறுதலானும், தலைமகள் * முனிந்து உரைத்தலானும், ஊடி யுணர்வாள் போலத் தலைமகள் உடன்பட்டமையானும், இஃது உயர்ந்தோர்மாட்டு வந்த கைக்கிளை பெருந்திணை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க (உசு)

* ‘முனிவிழித்து உரைத்தலானும்’ எனவும் பிரதிபேதம்.

உஎ. ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.

இது, மேல் கைக்கிளை முதலாக எழுதிணையும் உணர்த்தினார். அவற்றுள் நிலம் பகுக்கப்பட்ட முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்னும் நான்கு திணையும் களவு கற்பு என்னும் இருவகைக் கைகோளினும் நிகழ்தலின் அவற்றை யொழித்து, நிலம் பகுக்கப்படாத கைக்கிளை பெருந்திணையும் பாலையும் இவ்வோத்தினுள் உணர்த்தப் படுகின்றன வாதலின், அவற்றுள் பாலைக்கு உரித்தாகிய பிரிவு உணர்த்துவான், பிரிவுக்கு நிமித்தம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — ஓதலும் பகையும் தூதும் என்று சொல்லப்பட்ட இத்தன்மைய பிரிவிற்கு நிமித்தமாம் என்றவாறு.

'இவை' என்பது இத்தன்மைய என்னும் பொருள் பட நின்றது. நிமித்தம் என்பது உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக் கிடந்தது.

ஓதற்குப் பிரிதலாவது — தமது நாட்டகத்து வழங்காது பிற நாட்டகத்து வழங்கும் நூல் உளவன்றே, அவற்றினைக் கற்றல் வேண்டிப் பிரிதல்.

பகைவயிற் பிரிதலாவது — மாற்று வேந்தரொடு போர் கருதிப் பிரிதல்.

தூதிற்குப் பிரிதலாவது — இரு பெரு வேந்தரைச் சந்து செய்தற்பொருட்டுப் பிரிதல். (உஎ)

உஅ. அவற்றுள்
ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன.

இது மேற் கூறப்பட்டவற்றுள் ஓதற்கும் தூது போதற்கும் உரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் ஓதல் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவும், தூதாகிப் பிரியும் பிரிவும்,

நால்வகை வருணத்தினும் உயாநத அநதணர்க்கும் அர சாக்குமஉரிய என்றவாறு

இவா ஒழுககததானும, குணததானும, செல்வததானும ஏனையபினும உயாபுடையா ஆதலான் 'உயாநதோா' என்றா உதாரணம

'வயலைக கொடியின வாடிய மருஙகு
லுயவ லாா திப பயலைப பாாபபா
னெலலி வநது நிலலாது புககுச
சொலலிய சொலலோ சிலவே யதறகே
யேணியுஞ சீபபு மாறறி
மாணவினை யானையு மணிகளைந தனனே' (புறம - ௩௦௫)

எனவரும

இதனுள பாாபபான தூதாகியவாறு கண்டுகொளக. அரசா தாம தூதாகியவாறு வாசுதேவனால் உணாக (உ௮)

உகூ. தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணி
யேனோா சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

இது பகைவயிற் பிரிதறகுரிய தலைமககளை உணாததுதல நுதலிறறு

இதன பொருள் — பகைவா காரணமாகி அரசன் தானே சேறலும, அவனொடு கூடி ஒழிநதோா சேறலும் வேநதனகணணது எனறவாறு

பகை யெனறது மேனினற அதிகாரததான் உய்த துணாநது கொளளக கிடநதது 'தானே' எனனும ஏகாரம பிரிநிலை, படையையொழிய எனறவாறும எனவே போரைக குறிததுப பிரிதலும அரசாககு உரிததெனறு கொளக இதனுள அரசன் தலைமகனையுழிப *'பகைதணி வினைப' பிரிவு எனவும, அவனொடு சிவணி ஏனோா தலைவ ராயுழி *'வேநதறகு உறறுழிப' பிரிவு எனவும இதனை இருவகையாகக கொளக (உகூ)

[1] இறை. களவி - ௩௫.

௩௰. மேவிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியு
மிழைத்த வொண்பொருண் முடியவும் பிரிவே

இது மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகை நிமித்தமு மன்றி வருவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய என்பது — நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய சிறப்புடைய மக்களையல்லாத தேவர் படிமையவாகிய பொருள்கள் என்றவாறு. முல்லை முதலாச் சொல்லிய என்பது — முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனச் சொல்லிய நிலத்தின் மக்கள் என்றவாறு. முறையாற் பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும் பிரிவே என்பது — மேற் சொல்லப்பட்ட முறைமையில் தப்பியவழித் தப்பாது அறம் நிறுத்தற் பொருட்டும் பிரிவுளதாம் என்றவாறு. இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே என்பது — செய்யப்பட்ட பொருள் முடிய வேண்டியும் பிரிவு உளதாம் என்றவாறு.

எனவே, தேவர் காரணமாகவும், அறங் காரணமாகவும், முறைமை கோடிய மக்களை முறைமை செய்வித்தல் காரணமாகவும், பொருள் ஆக்குதல் காரணமாகவும் பிரிவு உளதாம் என்றவாறு.

‘காவல்’, ‘பொருட் பிரிவு’ எனப் * பிறநூலகத்து ஓதப்பட்ட இருவகைப் பிரிவும் ஈண்டு ஓதப்பட்டதென்று கொள்க. ‘மேவிய’ என்பது,

‘மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்’ (அகத்தி - ரு)

என்பதனால் நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய எனப் பொருளாயிற்று. ‘சிறப்பினேனோர்’ என்றதனால் சிறப்புடையார

* இறை. களவி - ௩௫.

மக்களுந் தேவருமாகலின், மக்கள் அல்லாதாரே தேவர் என்று பொருளாயிற்று 'படிமை' என்பது ப்ரதிமா என்னும் வடமொழித் திரிபு அது தேவர்க் கொப்புமையாக நிலத்தின்கட் செய்தமைத்த தேவர்மேல் வந்தது அவருடைய பொருளாவன பூசையும் விழாவும் முதலாயின

'முல்லை முதலாச் சொல்லிய' என்பது

'பிறந்த வழிக் கூறல்' (வேற் மயங் - ௩௧)

என்னும் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்தின் மக்களை நோக்கிற்று 'பிரிவு' என்பதனைப் 'பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும்' பிரிவுள் நாம 'இழைத்த வொண்பொருண் முடியவும்' பிரிவுள் தாம் என இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. ஆம் என்பது எஞ்சி நின்றது

தேவர் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவுக்குச் செய்யுள் —

'அரம்போழ் அவ்வளை தோணிலை நெகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை கோறல் வேண்டி
யீங்கா முன்னம் அரும்புமுதிர் ஈங்கை
யாலி யன்ன வால்வீ தாஅய்
வைவா லோதி மையண லேய்ப்பத்
தாதுறு குவளைப் போதுபிணி யவிழப்
படாஅப் பைங்கட் பாவடிக் கயவாய்க்
கடாஅ மாறிய யானை போலப்
பெய்துவறி தாகிய பொங்குசெலற் கொண்மூ
மைதோய் விசும்பின் மாதிரத் திழிதரப்
பனிபட நின்ற பானாட் கங்குற்
றமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென
முனிய அலைத்தி முரணில் காலை
கைதொழு மரபிற் கடவுள் சான்ற
செயவினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த
பெருவளக் கரிகால் முன்னிலைச் செல்லார்
சூடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற

வொன்பது கொடையும நன்பக லொழிதத
பீடின் மன்னா போல
வோடுவை மனறல வாடைநீ யெமககே' (அகம - கஉச)

எனவரும்

சேரன் செங்குட்டுவனா கண்ணகியைக கடவுண் மங்கலஞ செயதறகுப பிரிநத பிரிவு சிலப்பதிகாரத்திற கண்டுகொளக இததுணையும பிரிவு அறுவகைபபடும என்றவாறாயிறறு அஃதேதல பரததையிற பிரிவு எனபதோ எனின, அது நிலம பெயாநது உறையாமையானும, இவைபோற சிறககாமையானும, அறமுறைமை செயதலும பொருள காரணமாகப பிரிதலும இனறிப பிரிதலினுனும, கற்பியலுட் கூறபபடும என்க ஈண்டுக சிறுபானமை கூறுப (௩௰)

௩க. மேலோர் முறைமை நாலவர்க்கு முரித்தே.

இது நிறுதத முறையானே அறங காரணமாகப பிரிதறகுரிய தலைமககளை உணாததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள் — மேலோராகிய தேவரது முறைமையை நிறுததறகுப பிரியும பிரிவு நானகு வருணததாாககும உரிதது என்றவாறு (௩க)

௩உ. மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப.

இது காவறபகுதியாகிய முறை செயவிததறகு உரிய மககளை உணாததுதல நுதலிறறு.

இதன் பொருள — மன்னாபாஙகு — மனனாககுரிய பககம, அஃதாவது காவல, அது நெறியின ஒழுகாதாரை நெறியின் ஒழுகப பணணுதல பினனோா ஆகுப — அவவாறு முறை செயதறகு அரசன தான சேறல வேண்டாமையின், அதறகுரியராய் அவனது ஏவல்வழி வரும் வணிகரும் வேளாளரும் உரியராகுப என்றவாறு.()

௩௩. உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னை.

இது வணிகாககு உரியதோா பிரிவு உணாததுதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — மேல அதிகரிக்கபபடட பின்னோ ராகிய இருவகை யோரிலும ம யாநதோராகிய வணிகாககு ஓதுதல நிமிததமாகப பிரிதலும உரிதது எனறவாறு

ஓததுப பலவாதலின 'உரிய' எனறா ாணடு ஓதது எனபது வேதம, அது நாலவகை வருணததினும மூவாககு உரிததெனபது இததுணையெனக கூறப பட்டது (௩௩)

௩௪. வேந்துவினை யியற்கை வேந்த னொரீஇய வேனோர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே

இது வணிகாககும வேளாளாககும உரியதோா பிரிவு உணாததுதல நுதலிற்று

இதன் பொருள — வேநதனது வினை இயறகையாகிய தூது வேநதனை யொழிநத வணிகாககும வேளாளாககும ஆகுமிடன் உடைதது எனறவாறு

வேநதனது வினை — வேநதறகு உரிய வினை என்க 'இடன் உடைதது' என்றதனை அவா தூதாங் காலைம அமைசசராகிய வழியே நிகழும எனறு கொளக (௩௪)

௩௫. பொருள்வயிற் பிரிதலு மவர்வயி னுரித்தே.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — பொருள்வயிற பிரிவும் மேற் சொலலபபட்ட வணிகா வேளாளரிடத்தில உரியதாகும் என்றவாறு. (௩௫)

௨௬. உயர்ந்தோர் பொருள்வயி னொழுக்கத் தான

இஃது அந்தணர் பொருட் பொருட்டுப் பிரியுந் திறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — உயர்ந்தோராகிய அந்தணர் பொருள்வயிற் பிரியுங் காலத்து ஒழுக்கத்தானே பிரிப என்றவாறு.

இதனாற் சொல்லியது வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் வாணிகம் முதலாயின பொருணிமித்தமாகிய வாறுபோல அந்தணர்க்கும் இவை பொருணிமித்தம் ஆகா என்பதூஉம் அவர்க்கு இயற்கை யொழுக்கமாகிய ஆசாரமும், செயற்கை யொழுக்கமாகிய கல்வியுமே பொருட்குக் காரணமாம் என்பதூஉம் கண்டவாறு. (௨௬)

௨௭. முந்நீர் வழக்க மகடூஉவோ டில்லை.

இதுவும் பொருள்வயிற் பிரிவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — ஈண்டு அதிகரிக்கப்பட்ட பிரிவு காலிற் பிரிவுங் கலத்திற் பிரிவும் என இருவகைப்படும், அவற்றுள் கலத்திற் பிரிவு தலைமகளுடனில்லை என்றவாறு.

எனவே காலிற் பிரிவு தலைமகளை உடன் கொண்டு பிரியவும் பெறும் என்றவாறும்.

கலத்திற் பிரிவு தலைமகளை யொழியப் பிரிந்தமைக்குச் செய்யுள் —

'உலகுகிளர்ந் தன்ன வுருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடைப் போழ
விரவு மெல்லையு மசைவின் றாகி
விரைசெல லியற்கை வங்கூ ழாட்டக்
கோடுயர் திணிமண லகன்றுறை நீகான்
மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொய்ய
வாள்வினை புரிந்த காதலர் நாள்பல

கழியா மையி னழிபட ரகல
வருவா மன்றோ தோழி கண்பணைப்
பொருபுனல் வைப்பி னம்மூ ராங்கட்
கருவிளை முரணிய தண்புதற் பகன்றைப்
பெருவள மலர வல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப் பாகல்
கூதளத்தை மூதிலைக் கொடிநிறை தூங்க
வறனின் றிலைக்கு மாறு யாட்டைக்
கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசத்
திருந்திழை ஞெகிழ்ந்து பெருங்கவின் சாஅய்
நிரைவளை யூருந் தோளென
வுரையொடு செல்லு மன்பினர்ப் பெறினே’ (அகம்-உ௫௪)

எனவரும் காலிற்பிரிவு உதாரணம் வந்துழிக் காண்க. ()

௩அ. எத்திணை மருங்கினு மகடூஉ மடன்மேற் பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான.

இஃது, இத்துணையும் பாலைக்குரித்தாகிய பிரிவிலக்கணம் கூறினார் இனிக் கைக்கிளை பெருந்திணைக் குரிய இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — எல்லாக் குலத்தினிடத்தினும் பெண்பால் மடலேறுதல் இல்லை, பொலிவுபெறு நெறிமை இல்லாமையான் என்றவாறு.

‘மடன்மேல்’ என்பது மடலேறுதல் என்னும் பொருள் குறித்தது ‘இல்லை’ என்பது மேலைச் சூத்திரத்தினின்று தந்துரைக்கப் பட்டது ‘பொற்புடை நெறிமை’ என்பது பெண்பாற்கு இன்றியமையாத நாணம் முதலாயின. மகடூஉ மடலேறுதல் இல்லை எனவே ஆடூஉ மடலேறுதல் உண்டு என்பதுபெறற்றும் இது புணராவிரக்க மாகிய கைக்கிளைக்கும், * ‘தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறன்’ ஆகிய பெருந்திணைக்கும் உரித்தாகியவாறு கண்டு கொள்க (௩அ)

* அகத்திணை - ௫௧.

௩௯. தன்னு மவனு மவளுஞ் சுட்டி
மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வம்
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
றன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய கால மூன்றொடு விளக்கித்
தோழி தேஎத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலு
மாகிய கிளவியு மவ்வழி யுரிய.

இது மேற் கூறப்பட்ட இருவகைப் பிரிவினும் தம் ரைப் பிரிதலாகிய உடன்போக்கில் நிகழ்ந்த நற்றாயமாட்டு உளதாய கிளவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி என்பது — தன்னையும் தலைமகனையும் தலைமகளையும் குறித்து என்றவாறு, மன்னு நிமித்தம் ஆவது — ஆட்சி பெற்ற நிமித்தம், அது பல்லி முதலாயினவாம், மொழிப் பொருள் ஆவது — பிறர் தம்முட் கூறும் மொழிப் பொருளை நிமித்தமாகக் கோடல், அதனை நற்சொல் என்ப, தெய்வம் எனபது — உலகினுள் வாழும் இயக்கர் முதலாயினார் ஆவேசித்துக் கூறுஞ் சொல். நன்மை தீமை அச்சம் எனபது — தனக்கும் அவர்க்கும் உள தாகிய நன்மையும், தீமையும், அச்சமும் என்றவாறு, சார்தல் எனபது — அவர் தன்னை வந்து சார்தல், என்று எனபது — இடைச் சொல், அன்ன பிறவும் என்பது — அத்தன்மைய பிறவும் என்றவாறு, அவற் றொடு தொகைஇ எனபது — மேற் சொல்லப்பட்ட நிமித்தம் முதலாயினவற்றொடு கூட்டி என்றவாறு, அவ் வழி ஆகிய கிளவியும் உரிய என்பது — அவ்விடத்தார்க்குக் கூறும் உரிய என்றவாறு

எனவே, தலைமகள் உடன்போகியவழி நற்றாய், தன் னையும் அவனையும் அவளையுஞ் சுட்டி, நிலைபெற்ற நிமித்தம்

மொழிப் பொருள், தெய்வம் என்பனவற்றொடு தனக்கும் அவளுக்கும் உண்டாகிய நன்மை, தீமை, அச்சம் சார்தல் என்பனவும் அத்தன்மைய பிறவும் கூட்டிக், குறித்த காலம் மூன்றும் ஒருங்கு தோற்றுவித்துத், தோழி மாட்டும் கண்டோர்மாட்டும் புலம்புதலும், அவ்வழிக் கிளக்கும் கூற்றும் உரிய என்றவாறு.

'போகிய திறத்து நற்றாய்' என்றதனை முன்னே கூட்டுக. 'அவற்றொடும்' என்பதனைத் 'தெய்வம்' என்பதனொடு கூட்டுக. முன்னிய காலம் மூன்றுடன் விளக்குதலாவது முன்பு இத்தன்மையளாயினாள், இப்பொழுது இத்தன்மையளாகாநின்றாள், மேல் இன்னளாவள் என மூன்று காலமும் ஒருங்கு தோற்றுவித்துப் புலம்புதல். அவ்வழியாகிய கிளவியும் என மொழிமாற்றுக. அவற்றிற்குச் சில உதாரணங்கள்:

'தோழியர் சூழத் துறைமுன்றில் ஆடுங்கால்
வீழ்பவள் போலும் ஒருத்தி — ஒழுகாது
[illegible] பின்போதல்
வல்லேன் [illegible] (ஐந்தி ஐம் - ௪௭)

இது தலைமகள் உடன்போயவழி நற்றாய் கவன்று உரைத்தது.

'மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை
யன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரப்
பச்சூன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேற் காளையொ
டஞ்சி லோதியை வரக்கரைந் தீமே' (ஐங்குறு - ௩௯௧)

இது நற்றாய் உடன்போய தலைமகள் பொருட்டாகக் காக்கைக்குப் பராய்க்கடன் உரைத்தது.

'வேறாக நின்னை வினவுவேன் தெய்வத்தால்
கூறாயோ கூறுங் குணத்தினை — வேறாக
என்மனைக் கேற்கக் கொணருமோ வெல்வளையைத்
தன்மனைக்கே உய்க்குமோ தான்' (திணைமாலை - ௧௦)

இது நற்றாய் தலைமகளின் உடன்போக்குத் தெளியாப் படிமத்தாளை வினாயது. பிறவும் அன்ன. 'சென்றவள் புலம்பலும்' என்ற உம்மையால் செவிலி புலம்பலும் கொள்ளப்படும். உதாரணம்:

'பெயர்த்தனென் முயங்கயான் வியர்த்தனென் என்றனள்
இனியறிந் தேனது துனியா குதலே
கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியில்
வேங்கையுங் காந்தளு நாறி
யாம்பன் மலரினுந் தான்றண் ணியளே' (குறுந் - அச)

இஃது உடன்போகிய செவிலி கவன்று உரைத்தது.

'என்னு முள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சுணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையொ
டழுங்கன் மூதூ ரலரெழச்
செழும்பல் குன்ற மிறந்தவென் மகளே' (ஐங்குறு - ௩௭௨)

இது தலைமகள் கொடுமை நினைந்து கூறியது.

'ஈன்றுபுறந் தந்த வெம்மு முள்ளாள்
வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்
தனிமணி யிரட்டுந் தாளுடைக் கடிகை
நுழைநுதி நெடுவேற் குறும்படை மழவர்
முனையாத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த
வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்
நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிப்படுத்துத்
தோப்பிக் கள்ளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும்
போக்கருங் கவலைய புலவுநா றருஞ்சுரந்
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிந்தணிந்
தார்வ நெஞ்சமோ டாய்நல னளைஇயிவன்
மார்புதுணை யாகத் துயிற்றுக தில்ல
துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமா
னெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப்
பெண்ணையம் பேரியாற்று நுண்ணறல் கடுக்கு
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
கறியாத் தேஎத் தாற்றிய துணையே' (அகம் - ௩௫)

இது செவிலி தெய்வம் பராஅயது. பிறவும் அன்ன.

சo ஏமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்துந்
தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.

இது தலைமகள் உடன்போகியவழிச் செவிலிக்கு உரியதோர் திறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — ஏமம் பொருந்திய பெரிய ஊரகத்துச் சேரியின் கண்ணும், வனத்தின்கண்ணும் நீங்கிய சுரத்தின் கண்ணும், தாமே செல்லுந் தாயரும் உளர் என்றவாறு.

'தாமே செல்லுந் தாயர்' என்பதனாற் செவிலி என்பது பெறாம். 'தாயரும்' என்றதனாற் கைத்தாயர் பலர் என்று கொள்ளப்படும். அவ்வழிச் சேரியோரை வினாதலும், சுரத்திற் கண்டோரை வினாதலும் உளவாம். சேரியிற் பிரிதலும் பாலை ஆகுமோ எனின், அது வருகின்ற சூத்திரத்தினால் விளங்கும். சேரியோரை வினாதற்குச் செய்யுள் —

'இதுவென் பாவைக் கினிய நன்பாவை
யிதுவென் பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி
யிதுவென் பூவைக் கினியசொற் பூவையென
றலமரு நோக்கி னலமரு சுடர்நுதல்
காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி
நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே' (ஐங்குறு - ௩௭௫)

எனவரும்.

'எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ
லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலு
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணீர்
வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
யென்மக ளொருத்தியும் பிறன்மக னொருவனுந்
தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சிய
ரன்னா ரிருவரைக் காணீரோ பெரும' (கலி பாலை - ௮)

இது சுரத்திடை வினாயது.

'செயவினை பொலிக சேறிக நின்றுணை
மையணற் காளையொடு பைய வியலிப்

பாவை யன்னவென் னாய்தொடி மடந்தை
சென்றன ளென்றி ராயின்
வொன்றின வோவவ ளஞ்சிலம் படியே' (ஐங்குறு-நூ-அகூ)

என வருவதும் அது.

'காலே பரிதப் பினவே கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே
பகலிரு விசும்பின் மீனினும்
பலரே மன்றவிவ் வுலகத்துப் பிறரே' (குறு - சச)

என வருவது [illegible] பின்னர்க் கூறியது. (௪௦)

௪௧. அயலோ ராயினு மகற்சி மேற்றே.

இதுவும் பாலைக்கு உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — சேரியினும் ஊரினும் பிரிதலன்றித் தமது மனையயற்கட் பிரிந்தாராயினும் பிரிவின் கண்ணதே என்றவாறு.

என்றே ஒருநகரத்து மனையயற்கண்ணும் பரத்தையிற் பிரிவும் பாலையாம் என்பதூஉம் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளப்படும். (௪௧)

௪௨. தலைவரு விழுமம் நிலையெடுத் துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும்
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்ம்மையுங் கண்டோர்ச் சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும்
நோய்மிகப் பெருகித் தன்னெஞ்சு கலுழ்ந்தோளை
யழிந்தது களையென மொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் றிறத்தோ
டென்றிவை யெல்லா மியல்புற நாடி
ஞென்றித் தோன்றுந் தோழி மேன.

இது பிரிவின்கண் தோழிக்குக் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — தலைவரு விழுமநிலை எடுத்துரைத்தல் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன தோழிமாட்டுப் பொருந்தித் தோன்றும் என்றவாறு.

தலைவரும் விழுமநிலை எடுத்துரைத்தலாவது — பின் வரும் நோய் தலைமையை எடுத்துக் கூறுதல் என்றவாறு.

உதாரணம்

பாஅல் அஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை
மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்
தூறதர் பட்ட ஆறுமயங்கு அருஞ்சுரம்
இறந்துநீ செய்யும் பொருளினும் யாம்நுமக்குச்
சிறந்தனம் ஆதல் அறிந்தனிர் ஆயின்
நீளிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவலின்
ஒளியிழை கழிந்தோரார் பெயல் வல்லேற்றுக்
கொள்பெருந் தகைபெய ... மொழிக்கு
நாஞ்சில் கொண்மீன் ... தலைக்கூட,
கலங்கனக் கவினைப்பெற்ற ... யாறுபயப் படுத்திற
புலம்பெனத் தலையபோலப் புலம்புநோனா டையவாமன்,
ஆளியவர் தனக்குய லவெபெற நாடுபோற
பாடுபட்டு ... புலந்தெரிந் தியைந்தெனா டமையாரோ,
ஊரில் ... கனுட படுமை பொய்யாமைக்கு
எண்ணித் ... மனம்போல நயப்பினை ... பன்னா,
எனவாங்கு
பொய்யாமைக்குப் புரிந்தனை ... கைவிட
பெட்டநாமென நெடுந்தகாய செலவு
நகநாள்கொண்ட திறத்துக் ... தருமபெற லுயிரே.

(கலி பாலை - ச)

எனவரும் இதனுள் 'யாம் நுமக்குச் சிறந்தனம் ஆதல் அறிந்தனிராயின்' என்றமையானும், 'பொய்யாநல்கல் புரிந்தனை' என்றமையானும் வரைவதனை முன்பெண்ணாது கொள்ளப்படும் இவள் இறந்துபடும் என்றமையான் உடன்கொண்டு போவது குறிப்பு.

போக்கற் கண்ணும் என்பது — உடன்கொண்டு பெயர் என்று கூறுதற் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப
வரையோங் கருஞ்சுரத் தாரிடைச் செல்வோர்
சுரையம்பு மூழ்கச் சுருங்கிய புரையோர்
உண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்
தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரங்
கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்றீர்
என்னீ ரறியாதீர் போல இவைகூறல்
இன்னீர வல்ல நெடுந்தகாய் எம்மையும்
அன்பறச் சூழாதே யாற்றிடை நும்மொடு
துன்பந் துணையாக நாடி னதுவல்லது
இன்பமு முண்டோ வெமக்கு' (கலி - பாலை - ௫)

எனவரும்

விடுத்தற் கண்ணும் என்பது — தலைமகள் உடன்போக்கு ஒருப்பட்டமை தலைமகற்குக் கூறி அவளை விடுத்தற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'உன்னங் கொள்கையொ டுளங்கரந் துறையும்
அன்னை சொல்லு முய்க மென்னதூஉம்
ஈரஞ் சேரா வியல்பிற் பொய்ம்மொழிச்
சேரியம் பெண்டிர் கௌவையு மொழிக
நாடுகண் ணகற்றிய வுதியஞ் சேரற்
பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
உவவினி வாழி தோழி யவரே
பொம்மல் லோதி நம்மோ டொராங்குச்
செலவயர்ந் தனரா லின்றே மலைதொறும்
மால்கழை பிசைந்த கால்வாய்
கூம்பெரி மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமில்
நளிசுடர் வான்றோய் புணரிமிசைக் கண்டாங்கு
மேவரத் தோன்று மியாஅவுயர் நனந்தலை
உயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன

கலையூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறி
காடு மீக்கூறுங் கோடேந் தொருத்தல்
வாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சுர மிறந்தோர்
ஞெமைநீ கூர்ந்த கொம்மை வரிமுலை
நிரையிதழ் உண்கண் மகளிர்க்
கரிய வாலென அழுங்கின் செலவே (அகம் - ௯௯)

எனவரும். இஃது உடன்போக்கு நயப்பித்தது.

'வேலும் விளங்கின வினைஞரு மியன்றனர்
தாருந் ததைஇன தழையுந் தொடுத்தன
நிலநீ ரற்ற வெம்மை நீங்கப்
பெயனீர் தலைஇய வலவை யிலைத்துக்
குறுமுறி யீன்றன மாவே சுரிமலர்
வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்
தேம்படப் பொதுளின பொழிலே கானமும்
நனிநன் றாகிய பனிநீங்கு வழிநாட்
பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலை
போதுவந் தன்று தூதே நீயும்
கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொல்
நயந்தனை கேண்மோ நெஞ்ச மாசுகுலை
செற்றி யுலறினும் மயிலை வாடினும்
கொச்சி மென்சினை வணங்கல் சாயினும்
நன்னிறு மடவ னணிநீ நயந்த
வுனையல் லருங்கிளி னையா
புலிமருள் செம்மல் நோக்கி
வலிமா வென்னுந் தோழிகள் முலையே' (அகம் - உ௫௯)

இது விடுத்தவழிக் கூறியது.

நீக்கலின் வந்த தமமுறு விழுமமும் எனபது — தமரை நீககுதலால் தமககுறற நோயின் கண்ணும் என்ற வாறு.

உதாரணம்

'விளம்பழுங் கமழும் கமஞ்சூற் குழிசிப்
பாசந் தின்ற தேய்கால் மத்த
நெய்தெரி யியக்கம் வெளின்முதல் முழங்கும்

> வைகுபுலர் விடியல் மெய்கரந்து தன்கா
> லரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண்
> வரிப்புனை பந்தொடு வைஇய செல்வோ
> ளிவைகாண் டோறு நோவர் மாதோ
> அளியரோ அளியரென் னாயத் தோரென
> நும்மொடு வரவுதா னயரவும்
> தன்வரைத் தன்றியுங் கலுழ்ந்தன கண்ணே (நற்றி. க௨)

என வரும். இஃது உடன்போக்குத் தவிர்த்த பொருட்டுக் கூறியது. இன்னும் 'நீங்கலின் வருந் தமமுறு விழுமம்' என்றதனால் தலைமகட்குத் தாயினையுங் கொள்க.

உதாரணம்

> 'நாளு நாளு மாள்வினை யழுங்க
> இல்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையாற் புகழென
> ஒண்பொருட் காதலர் செல்வார் கடவா
> அணையணி துணையிலி தோழி நீயே (சிற்றட்டகம்-பாலை)

என வரும்.

வாய்மையும் பொய்ம்மையும் கண்டோர்ச் சுட்டித் தாயநிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும் என்பது — மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் கண்டபாட்டு அவனைச் சுட்டித் தாயநிலை நோக்கி மீட்டுக் கொள்ளுதற் கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

> 'பான்மருண் மருப்பி னுரல்புரை பாவடி
> ஈர்நறுங் கமழ்கடாஅத் தினம்பிரி யொருத்த
> லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து
> பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டு மென்னு
> மருளில் சொல்லு நீசொல் லினையே
> நன்னர் நறுநுத னயந்தெத்தமை நீவி
> நின்னிற் பிரியலெ னஞ்சலோம் பென்னும்
> நன்னர் மொழியு நீமொழிந் தனையே
> அவற்றுள்,
> யாவோ வாயின மாஅன் மகனே

கிழவ ரின்னோ ரென்னாது பொருடான்
பழவினை மருங்கிற் பெயர்புபெயர் புறையு
மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் நின்னின்
றிமைப்புவரை வாழாண மடவோ
ளமைக்கவின் கொண்ட தோளிணை மறந்தே'

(கலி பாலை-௨௦)

என்பது இது தலைமகனைச் செலவழுங்கக் கூறியது. தாய நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொண்டதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

நோய் மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலுழ்ந்தோளை அழிந்தது களையென மொழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்கி வந்தத் தன் திறத்தோடு என்றிவை எல்லாம் இயல்பு உற நாடின் ஒன்றித் தோன்றும் தோழிமேன என்றது — தலைமகன் பிரிதலால் வந்துற்ற நோய் மிகவும் பெருகித் தன்னெஞ்சு கலங்கியோளை அழிந்தது *களைதல் வேண்டுமெனத் தலைமகன் சொன்ன மாற்றத்தைக் கூறி வன்புறையின்பொருட்டு நெருங்கி வந்தத்தன் †திறத்தோடு இத்தன்மையவெல்லாம் இயல்பு உற ஆராயின் தலைமகளொடு பொருந்தித் தோன்றுந் தோழி மேலன என்றவாறு.

'ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி' என்றதனாற் றோழி மார் பலருளும் இன்றியமையாதாள் என்று கொள்க.

'தோழி தானே செவிலி மகளே' (களவி - ௩௫)

என்றதனாலும் அவள் செவிலிமகள் என்று கொள்ளப் படும்.

மொழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்குதலாவது — தலைமகன் மொழிந்தது கூறி வற்புறுத்தலாம்.

'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்

* 'காத்தல்' எனவும் பிரதிபேதம்.
† 'இறந்துக்கொண்டு' எனவும் பிரதிபேதம்.

பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவார்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி,

என்று,

அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையால்
கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றா ரக்காட்டுள்
துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே,

எனவும்,

இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலைதீய்ந்த வுலவையால்
துன்புறூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டுள்
அன்புகொண் மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறகா லாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே,

எனவும்,

கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலால்
துன்னரூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டுள்
இன்னிழ லின்மையான் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்த-
[னரே

எனவும் அவன் மொழிந்தது கூறி,

எனவாங்கு,
இனைநலம் உடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே' (கலி பாலை - ௧௧)

என வற்புறுத்தியவாறு கண்டுகொள்க.

'ஒன்றிவை யெல்லா மியல்புற நாடின்' என்பதனால் 'பருவம் வந்தது', 'பருவம் அன்று' என வருவன கொள்க.

'வல்வருவர் காணாய் வயங்கி முருக்கெல்லாஞ்
செல்வச் சிறாஅர்க்குப் பொற்கொல்லர்போ — னல்ல
பவளக் கொழுந்தின்மேற் பொற்றூலி பாஅய்த்
திகழக்கா னிட்டன தோந்து' (திணைமாலை - ௯௯)

இது பருவம் வந்தது என்றது.

'மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கலிபிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா வளவை நெரிதரக்
கொம்புசேர் கொடியிணர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே' (குறுந் - ௬௬)

இது பருவம் அன்று என்றது.

இன்னும் 'என்றிவை யெல்லாம்' என்றதனால் பிரியுங் காலத்துத் தலைமகட்கு உணர்த்துகின்றேன் எனத் தலைமகற்கு உரைத்தலும், தலைமகட்கு அவர் பிரியார் எனக் கூறுதலும் கொள்க.

'முளவுமா வல்சி யெயினர் தங்கை
யிளமா வெயிற்றிக்கு நின்னிலை யறியச்
சொல்லினென் னிரக்கு மளவை
வெள்வேல் விடலை விரையா தீமே' (ஐங்குறு - ௩௬௪)

இது விலக்கிற்று.

'விளங்குபூஅய செல்வோர் வல்லைப் புறப்பட்
டசைந்த பிடியை யெழீஇக் களிறு
கற்றைச் செற்றிடைச் சின்னீர் கையாற்கொண்
டுச்சி பொழுக்குங் கானம்'

இது தலைமகட்குக் கூறியது. (௪௨)

௪௩. பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி
வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலும்
ஊரது சார்புஞ் செலவுந் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் *புணர்ந்த நெஞ்சமோ
டழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினும்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

* 'புணர்ந்தறி நெஞ்சமொடு' எனவும் பிரதிபேதம்.

இது கண்டோர் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது சார்பும் செல்லும் தேயமும் ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும் என்பது — காலமும் நெறியும் அச்சம் வருமாறு தோன்றி *வழுவுதலின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது அணிமையும் செல்லுந் தேயத்தின் சேய்மையும் ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய பக்கத்தினும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'எம்மூ ரல்ல தூர்நணித் தில்லை
வெம்முட் செல்வன் கதிரு டைத்தன்ன
சேந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப
விளையண் மெல்லியண் மடந்தை
யரிய சேய பெருங்கான் யாறே'

எனவரும்.

புணர்ந்தோர் பாங்கில் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு அழிந்து எதிர்கூறி விடுப்பினும் என்பது — புணர்ந்து செல்கின்றோர் பக்கத்து விரும்பின நெஞ்சத்தொடு மனன் அழிந்து எதிர்மொழி கூறி விடுத்தற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்
தொலிவல் லீந்தி னுலவை யங்காட்
டாறுசென் மாக்கள் சென்னி யெறிந்த
செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வாய
வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை
மானோக்கு மிண்டிவ ரீங்கைய சுரனே
வையெயிற் றையண் மடந்தை முன்னுற்
றெல்லிடை நீங்கு மிளையோ னுள்ளம்

* 'வழுவு முதலாகிய' எனவும் பிரதிபேதம்.

காலொடு பட்ட மாரி
மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினுங் கொடிதே' (நற்றி - உ)

எனவரும்.

ஆங்கு அத் தாய் நிலைகண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும் என்பது — ஆண்டுப் பின்சென்ற அச் செவிலித்தாயது நிலைமையைக் கண்டு போகாமல் தடுத்தற்கண்ணும் போக விடுத்தற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற்
றிறம்புரி கொள்கை யந்தணிர் தொழுவலென்
றொண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே
* கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை யவளை
யின்றுணை யினிதுபா ராட்டக்
குன்றுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோளே'
(ஐங்குறு - ஙஅஎ)

எனவரும். இது செவிலி வினாயவழிக் கூறியது.

'பெயர்ந்து போகுதி பெருமூ தாட்டி
சிலம்புகெழு சீறடி சிவப்ப
விலங்குவேற் காளையொ டிறந்தனள் சுரனே'

இது தடுத்தற்கண் வந்தது.

'நெருப்பவிர் கனலி யுருப்புச்சினந் தணியக்
கருங்கால் யாத்து வரிநிழ லிரீஇச்
சிறுவரை யிறப்பிற் காண்குவை செறிதொடிப்
பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு
வென்வேல் விடலை முன்னிய சுரனே' (ஐங்குறு-ஙஅஅ)

இது விடுத்தற்கண் வந்தது.

சேய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும் என்பது — சேய்மைக்கண் அகன்றோர் செல்லுதற்கண்ணும் வரவின்கண்ணும் என்றவாறு.

* 'கண்டே மோமையஞ் சுரத்' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்

'வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்
மெல்லடி மேலன சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொ லளியர் தாமே யாரியர்
கயிறாடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்
வேய்பயி லழுவ முன்னி யோரே' (குறுந் - எ)

எனவரும்.

கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப என்பது — இவ்விவ் விடங்களில் கண்டோர் சொல்லுதல் வழக்கிற் காணப்பட்டதென்ப என்றவாறு. (௪௩)

௪௪. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்து
மொன்றிய மொழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினு
மிடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்தலிற் கலங்கஞ ரெய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட
வப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானு
நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு
மின்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியு
மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையு
மொன்றாப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோ
டூதியங் கருதிய வொருதிறத் தானும்
புகழு மானமு மெடுத்துவற் புறுத்தலுந்
தூதிடை யிட்ட வகையி னானு
மாகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினு
மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத் தருமையுந்

தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலு முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினுங்
காவற் பாங்கி னாங்கோர் பக்கமும்
பரத்தையி னகற்சியிற் பிரிந்தோட் குறுகி
யிரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோ
டுரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன.

இது பிரிவின்கண் தலைமகற்குக் கூற்று நிகழும் இடன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — ஒன்னாத் தமரினும் பருவத்தும் சுரத்தும் ஒன்றிய மொழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும் என்பது — வரைவு உடன்படாத் தமர்கண்ணும் பருவத்தின்கண்ணும் சுரத்தின்கண்ணும் பொருந்திய சொல்லொடு தலைமகளை உடன்கொண்டு போகத் துணியினும் விடுத்துப் போகினும் 'உரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன' என்றவாறு.

உரைத்திற நாட்டம் உளவாம் கிழவோற்கு என்றவாறு. ஏனைய பகுதிக்கும் ஒட்டிக　வலித்தற்குச் செய்யுள் —

'ஆறுசெல் வருத்தஞ் சீறடி சிவப்பவுஞ்
சினைநீங்கு தளிரின் வண்ணம் வாடவுந்
தானவர் துணிந்த விவளினு மிவளுடன்
வேய்பயி லழுவ முவக்கும்
பேதை நெஞ்சம் பெருந்தக வுடைத்தே'

எனவும்,

'வேட்டச் செந்நாய் கிளைத்தூண் மிச்சில்
குளவி மொய்த்த வழுகற் சின்னீர்
வளையுடைக் கைய ளெம்மோ டுணீஇய
வருகதில் லம்ம தானே
யளியளோ வளியளென் னெஞ்சமர்ந் தோளே'
(குறுந் - ருசு)

எனவும் வரும்.

அவ்வழி, இடைச்சுரத்துக் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

'அழிவில முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
நலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாகலிற்
பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் டோறு நெடிய வைகி
மணல்காண் டோறும் வண்டல் தைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே
மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலு
நறுந்தண் பொழில கானங்
குறும்பல் லூர யாஞ்செல்லு மாறே' (நற்றி - கூ)

என வரும். இனி விடுத்தற்குச் செய்யுள் —

'இரும்புலிக் கிரிஇத் கருங்கட் செந்நாக்கு*
ஈட்டயிர் கடைக்குன் கேட்டொறும் வெரூஉ
மாறிலைப் பள்ளி யல்க நம்மொடு
மானுண் கண்ணியும் வருமெனின்
வாரா ராயினோ பெருங்க லாறே'

என வரும். இது உடன்கொண்டு பெயர்தல் வேண்டும் என்ற தோழிக்குக் காட்டது கடுமை கூறி விடுத்தது.

'கிளிபுரை கிளவியா யெம்மொடு நீவரிற்
றளிபொழி தளிரன்ன வெழின்மேனி தகைவாட
முளியரிற் பொத்திய முழங்கழ லிடைபோழ்ந்த
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லையோ'
(கலி. பாலை - கஉ)

என்றது தலைவிக்குக் காட்டது கடுமைகூறி விடுத்தது.

இடைச்சுரம் மருங்கின் அவள் தமர் எய்திக் கடைக் கொண்டு பெயர்தலின் கலங்கு அஞர் எய்திக் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத் தானும் என்பது — தலைமகள் செல்கின்ற இடைச் சுரத்

* 'செந்நாய்' எனவும் பாடம்.

திடைத் தலைமகள் தமர் எய்தி மீட்டுக்கொண்டு பெயர்தல் மரபாதலின், அங்ஙனம் பெயர்வார் எனக் கலங்கி வருத்த முற்றுக் கற்பொடு புணர்ந்த அலர் உள்பட்ட அப்பகுதிப்பட்ட உடன்போக்கின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அவ்வழி வருவார் எனக் கூறலும், வந்தவழிக் கூறலும் உளவாம்.

'வினையமை பாவையி னியலி நுந்தை
மனைவரை யிறந்து வந்தனை யாயிற்
றலைநாட் கெதிரிய தண்பெய லெழிலி
யணிமிகு கானத் தகன்புறம் பரந்த
கடுஞ்செம் மூதாய் கண்டுங் கொண்டு
நீவிளை யாடுக சிறிதே யானே
மழகளி றுரிஞ்சிய பராஅரை வேங்கை
மணலிடு மருங்கி னிரும்புறம் பொருந்தி
யமர்வரி னஞ்சேன் பெயர்க்குவெ
னுமர்வரின் மறைகுவென் மாஅ யோளே'

(நற்றி - ௩௬௨.)

இது வருவா ரென ஐயுற்றுக் கூறியது.

'கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை'க்குச் செய்யுள் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

நாளது சின்மையும், இளமையது அருமையும், தாளாண் பக்கமும், தகுதியது அமைதியும், இன்மையது இளிவும், உடைமையது உயர்ச்சியும், அன்பினது அகலமும், அகற்சியது அருமையும் ஒன்றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும் என்பது — நாளது சின்மை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டினையும் பொருந்தாக, பொருட்கண் ஊக்கிய பக்கத்தினும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

'ஒன்றா' என்னும் பெயரெச்சம் 'பால்' என்னும் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. அது 'பொருள்வயினூக்கிய பால்' என அடையடுத்து நின்றது.

நாளது சின்மையை ஒன்றுமை யாவது — யாக்கை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை,

இளமையது அருமையை ஒன்றுமை யாவது — பெறுதற்கரிய இளமை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை

தாளாண் பக்கத்தை ஒன்றுமை யாவது — முயற்சியான் வரும் வருத்தத்தை உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை

தகுதியது அமைதியை ஒன்றுமை யாவது — பொருண்மேற் காதல் உணர்ந்தோர்க்குத் தகாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை,

இன்மையது இளிவை ஒன்றுமை யாவது — இன்மையான் வரும் இளிவரவினைப் பொருந்தாமை.

உடைமையது உயர்ச்சியை ஒன்றுமை யாவது — பொருள் உடையார்க்கு அமைவு வேண்டுமன்றே அவ்வமைவினைப் பொருந்தாமை, அஃதாவது மேன்மேலும் ஆசை செலுத்துதல்

அன்பினது அகலத்தை ஒன்றுமை யாவது — சிறந்தார்மாட்டுச் செல்லும் அன்பினைப் பொருந்தாமை

அகற்சியது அருமை ஒன்றுமை யாவது — பிரிதலருமையைப் பொருந்தாமை

பொருள் தேடுவார் இத்தன்மையராதல் வேண்டும் என ஒருவாற்றான் அதற்கு இக்கணங் கூறியவாறு

வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமொடு ஊதியங் கருதிய ஒருதிறத்தானும் என்பது — வாயான் வகுத்த பக்கமொடும் கையான் வகுத்த பக்கமொடும் பயன் கருதிய ஒருகூற்றானும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு

வாயான் வகுத்த பக்கமாதல், ஓதுதல்; கையான் வகுத்த பக்கமாதல், படைக்கலம் பயிறலும், சிறப்புங

கற்றலும் ஊதியங் கருதிய வொருதிறனாவது — மேற் சொல்லப்பட்ட பொருள்வயிற் பிரிதலன்றி அறத்திறங் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு இது; மறுமைக்கண் பயன் தருதலின் 'ஊதியம்' ஆயிற்று.

'அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு' (குறள் அறன்வலி - உ)

என்பதனானும் அறிக.

புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலும் என்பது — பிரிதலான் வரும் புகழும் பிரியாமையான் வரும் குற்றமும் குறித்துத் தலைமகளை யான் வருந்துணையும் ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுதற்கண்ணும் அவற்றைக் கூறுதல் நிகழும் என்றவாறு.

'பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்', 'ஊதியங் கருதிய வொருதிறத்தானும்' எனப் பிரித்துக் கூட்டுக.

உதாரணம்

'அறனும் வகையும் அன்பும் கிளையும்
புகழும் இன்பும் தருதலிற் புறம்பெயர்ந்து
மருவத் துணிந்தமை பெரிதே
விரிபூங் கோதை வினவுகிலை பொருளே'

எனவரும்.

தூது இடையிட்ட வகையினும் என்பது — இருபெருவேந்தர் இகலியவழிச் சந்துசெய்தற்குத் தூதாகிச் செல்லும் வகையின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

ஆகித்தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும் என்பது — தனக்குப் பாங்காகித் தோன்றுவார் பக்கத்துப் பிரியும் வழியும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அதுவும் வேந்தற்கு உற்றுழிப் பிரியும் பிரிவு.

மூன்றன் பகுதி யாவன — நால்வகை வலியினும், தன் வலியும் துணை வலியும் வினை வலியும் என்பன. அவை பகைவர்மாட்டு உள்ளன.

மண்டிலத்து அருமையாவது — பகைவர் மண்டிலங் கொண்ட அருமை என்றவாறு.

தோன்றல் சான்ற என்பது — இசை மிகுதல் சான்ற என்றவாறு.

மாற்றோர் மேன்மை யாவது — மாற்றோரது உயர்ச்சியானும் என்றவாறு.

ஆன் உருபு எஞ்சிநின்றது. மூன்றன் பகுதியானும் மண்டிலத்தருமையானும் தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் எனக் கூட்டுக.

பாசறைப் புலம்பல் என்பது — பாசறைக்கண் தலைமகன் தனிமை யுறுத்தல் என்றவாறு.

ஆதிடையிட்ட வகையுளும், வேந்தற்கு உற்றுழியினும், மாற்றோர் மேன்மையினும் பிரிந்த தலைமகன் பாசறைக்கட் புலம்பல் எனக் கூட்டுக. அக்காலத்து ஆதியினும், வேந்தற்கு உற்றுழியினும், பகைத்தணி வினையினும் அவற்குப் பாசறைக்கட் புலம்பல் உளதாகும் என்க.

உதாரணம்

'வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த
வளைகளைந் தொழிந்த கொழுந்தின் அன்ன
தளைபிணி அவிழாச் சுரிமுகப் பகன்றை
சிதரலந் துவலை தூவலின் மலரும்
தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாள்
வயங்குகதிர் கரந்த வாடை வைகறை
விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி
மங்குல் மாமழை தென்புலம் படரும்
பனியிருங் கங்குலுந் தமியள் நீந்தித்
தன்னூ ரோளே நன்னுதல் யாமே

> கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து
> நுதிமுக மழுகிய மண்ணை வெண்கோட்டுச்
> சிறுகண் யானை நெடுநா வொண்மணி
> கழிப்பிணிக் கறைத்தோற் பொழிகணை யுதைப்புத்
> தழங்குகுர னுரசமொடு மயங்கும் யாமத்துக்
> கழித்துறைச் செறியா வாளுடை யெறுழ்த்தோ
> ளிரவுத்துயின் மடிந்த தானை
> யுரவுச்சின வேந்தன் பாசறை யேமே' (அகம் - ௨௪)

என வரும். இது வேந்தற்கு உற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன் கூற்று.

> 'வைகு புலர் விடியல் (அகம் - ௪௧)

என்பது பகையிற் பிரியும் தலைமகன் கூற்று. பிறவும் அன்ன. இவ்வாறு வருவன குறித்தபருவம் பிழைத்துழி என்று கொள்க.

முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும் என்பது — வினைமுடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பப்பட்ட வினைத்திறத்தின் வகையின்கண்ணும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

அக்கூற்றுப் பாசறைக்கட் கூறலும், மீண்டு இடைச்சுரத்துக் கூறலும் என இருவகைப்படும். இன்னும் 'வகை' என்றதனை நெஞ்சிற்குக் கூறுவனவுங் கொள்க.

உதாரணம்

> 'வந்துவினை முடித்தனன் வேந்தனும் பகைவருந்
> தந்திறை கொடுத்துத் தமரா யினரே
> முரண்செறிந் திருந்த தானை யிரண்டு
> மொன்றென வறைந்தன பணையே நின்றேர்
> முன்னியங் கூர்திப் பின்னிலை யீயா
> தூர்க பாக வொருவினை கழிய
> நன்ன னேற்றை நறும்பூ ணத்தி
> துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி
> பொன்னணி வல்விற் புன்றுறை யென்றாங்கு

கன்றவர் குழீஇய வளப்பருங் கட்டூர்ப்
பருந்துபடப் பண்ணிப் பழையன் பட்டெனக்
கண்டது நோனா னாகித் திண்டேர்க்
கணைய னகப்படக் கழுமலந் [illegible]
பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி
யழும்பி லன்ன வறாஅ யாணர்ப்
பழம்பன் னெல்லின் பல்குடிப் பரவைப்
பொங்கடி படிகய மண்டிய பசுமிளைத்
தண்குட வாயி லன்னோள்
பண்புடை யாகத் தின்றுயில் பெறவே' (அகம் - சச.)

எனவும்,

'கேள்கே டூன்றவுங் கிளைஞ ரார்ப்பக்
கேளல் கேளிர் கெழீஇயினர் ஒழுகவும்
மாளவினைக் கெதிரிய வூக்கமொடு புகல்சிறந்
தாரங் கண்ணி யம்பொரச் சென்ற
மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யன்ன
பெறலருநன் கலம் எய்திய நாடுஞ்
செயலருஞ் செய்வினை முற்றின மாயின்
அரண்பல கடந்த முரண்கொ டானை
வாடா வேம்பின் வழுதி கூடல்
நாளங் காடி நாறு நறுநுதல்
நீளிருங் கூந்தல் மாஅ யோளொடு
வரைகுயின் றன்ன வான்றோய் நெடுநகர்
நுரைமுகந் தன்ன மென்மெல் சேக்கை
நிவந்த பள்ளி நெடுஞ்சுடர் விளக்கத்து
நலங்கே ழாகம் பூண்வடுப் பொறிப்ப
முயங்குகஞ் சென்மோ நெஞ்சே வரிநுதல்
வயந்திகழ் பிழிதரும் வாய்புகு கடாஅத்து
மீளி முன்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி
யாட்கோட் பிழைத்த வஞ்சுவரு தடக்கைக்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர்க் கோதை
திருமா வியனகர்க் கருவூர் முன்றுறைத்
தெண்ணீ ருயர்கரைக் குவைஇய
தண்ணான் பொருநை மணலினும் பலவே' (அகம் - கங)

எனவும் வருவன நெஞ்சிற்குக் கூறியன

'கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் பெஃகின்
வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த
வப்புநுனை யேய்ப்ப வரும்பிய விருப்பைச்
செப்பட ரன்ன செங்குழை யகந்தோ
றிழுதி னன்ன தீம்புழற் றுய்வா
யுழுதுகாண் டுளைய வாகி யார்கழல்
பாலி வானிற் காலொடு பாறித்
துப்பி னன்ன செங்கோட் டியலின்
னெய்த்தோ [illegible] மணத்திற பரிக்கு
மத்த நண்ணிய [illegible]குடிச் சீறூர்க்
கொடுநுண் ணோதி மகளி ரோச்சிய
தொடியா ணுலக்கைத் தூண்டுறு பாணி
நெடுமால் [illegible] குடிஞையோ டிரட்டுங்
குன்றுபின் னொழியப் போகி யுரந்துரந்து
ஞாயிறு படினும் ஊர்சேய்த் தெனாது
துணைபரி [illegible] துஞ்சாச் செலவி
லெம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திய பன்மா
ணோங்குயர் நல்லில் லொருசிறை நிலைஇய
பாங்கர்ப் பல்லி பட்டொறும் பரவிக்
கன்றுபுகு மாலை நின்றோ ளெய்திக்
கைகவி யாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை [illegible] ரென்று கொல்லோ
நாணொடு [illegible] நறவின் யாணர்த்
லந்தீ[illegible] கிளவிக் குறுமகண்
மென்றோள் [illegible] நசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே'

(அகம் - கூ.)

இஃது இடைச்சுரத்துச் சொல்லியது.

காவல் பாங்கின் ஆங்கு ஓர் பக்கமும் என்பது — காவற் பக்கத்தின்கண் ஒரு கூற்றினும் என்றவாறு

'ஆங்கு' என்பது இடங்குறித்து நின்றது,

'நின்னுங்கு வருஉ மென் னெஞ்சினை' (கலி. பாலை உஉ.)

என்றாற்போலக் கொள்க.

இது வாரியுள் யானை காணவும், நாடு காணவும், புனலாடவும், கடவுளரை வழிபடவும் பிரியும் பிரிவு ஒருபக்கம் நாட்டெல்லையிலிருந்து பகைவரைக் காக்க வேண்டிப் பிரிவது பகையிற் பிரிவின் அடங்குதலின் இத் தன்மைக்கட் பிரியும் பிரிவு என்று வேறு ஓதப்பட்டது.

பரத்தையின் அகற்சியின் என்பது — பரத்தையிற் பிரியும் பிரிவின்கண்ணும் என்றவாறு.

உம்மை எஞ்சி நின்றது.

பிரிந்தோள் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் என இருவகையோடு என்பது — பிரியப்பட்ட தலைமகளைக் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் ஆகிய இரண்டுவகை யோடே கூட என்றவாறு.

'காவற் பாங்கின் ஆங்கோர் பாங்கினும்' 'பரத்தையின் அகற்சியினும்' பிரியப்பட்டார் எனக் கூட்டுக. அஃதேல் பரத்தையின் அகற்சி ஊடலாகாதோ எனின், ஊடலின் மிக்க நிலையே ஈண்டுக் கூறுகின்றது எனக்கொள்க.

கடவுள்மாட்டுப் பிரிந்துவந்த தலைமகனைத் தலைமகள் புணர்ச்சி மறுத்தற்குச் செய்யுள் —

மருதக் கலியுள் கடவுட் பாட்டினுள்,

'வண்டூது சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய
தண்டாத் தீஞ் சாயற் பரத்தை வியன்மார்ப
பண்டினை யல்லைமன் ஈங்கெல்லி யாஞ்சியக்
கண்ட தெவன்மற் றுரை,
நன்றும்,
தடைஇய மென்றோளாய் கேட்டீவா யாயின்
உடனுறை வாழ்க்கைக் குதிரை யுறழும்
கடவுளர் கட்டங்கி னேன்,
சோலை,
மலர்வேய்ந்த மான்பிணை யன்னார் பலர்க்
கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார் (கலி மரு - ௨௮)

எனவும்,

'சிறுவரைத தங்கின வெகுளவா செறுத்தக்காய
தேறினென சென்றீநீ செல்லா விடுவாயே
னற்று ுகலத்துக கொருசார மேவிய
நெட்டிருங கூந்தற கடவுள ரெல்லாரக்கு
முட்டுப்பா டாகலு முண்டு' (கலி மரு - உஅ)

எனவும புணாச்சிக்கு உடனபடாது கூறுதலானும,

குறும்பூழப பாட்டினுள,

'விடலைநீ நீத்தலி னோயயெரி தேயக்கு
நடலைப்பட டெல்லாநின பூழ' (கலி மரு - ௩0.)

என்றவழி மருதநிலத்தின தலைமகனை விடலை என்றமை
யானும். இதனுள,

'பொயயெலலா மேற்றித் தவறு தலைபபெயது
கையொடு கணடாய பிழைத்தே னருளினி'
(கலி மரு - ௩0)

என இரந்தமையானுங் கணடு கொள்க

'ஒரூஉக,
கொடியிய னல்லார் குரலுாழ்த தூற்ற
முடியுதிர் பூநாது மொயமபின் வாக,
தொடிஇய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க
கடியரோ வாற்று தவா,
கடியா தமக்க கியார்சொல்லத் தக்கார் மற்று,
வினைகெட்டு,
வாயல்லா வெணமை யுரையாது கூறுநின
மாய மருளவா ரகத்து,
ஆயிழாய,
நின்கண் பெறினல்லா லின்னுயிர் வாழ்கல்லா
வெனக கெவனோ தவறு.
இஃதொத்தன,
புளளிக் களவன புனல்சோ பொதுக்கம்போல
வளளுகிர் போழ்ந்தனவும வாளெயிற று்றனவு
மொளளிதழ் சோர்ந்தின கணணியு நல்லார
சிறுபு சீறச சோர்நதின மார்புந
தவறுதல சாலவோ கூறு,
அதுதக்கது,

வேற்றுமை யென்கண்ணோ வோரானீ தீதின்மை
தேற்றக்கண் யாய் தெளிக்கு
இனித் தேற்றேம் யாம்,
தேமொழி யாய் தெரிகோதை யாநல்லார்
தாமயங்கி வந்த புலப்பாகிய போமயங்கி
நீயுறும் பொய்ச்சூ ளணங்காகின் மற்றினி
யார்மேல் விளியுமோ கூறு' (கலி மரு - உடு)

இதனுள் இரத்தலும் தெளித்தலும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

கலித்தொகையுள் கடவுட் பாட்டுள் உரிப்பொருண்மையுற்று வரும் பாட்டு மருதத்திணைத்துத் தலைமகன் பெயர் கூறுதல் பிறபெயர்ப்பட்ட தோற்றத்தமையானும் உள்ளுற பொருண்மையின் வேறுபாடுண்மை அறிக.

உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன் மேன என்பது — இவ்விவ்விடங்கள் பற்றி உரையாடுங் குறிப்பு தலைமகன் மேலன என்றவாறு. (சச)

சரு. எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுத லிலவே.

இது, பிரிவின்கண் கூறுதற்குரியார் பலருள்ளும் நற்றாயும் செவிலியும் கண்டோரும் தோழியும் தலைமகனும் கூறுங் கூற்றுக் கூறினார், இனி அவரை யொழிந்த தலைமகட்கும் பாங்கற்கும் பார்ப்பார்க்கும் பாணர்க்கும் கூத்தர்க்கும் உழையோர்க்கும் கூற்று நிகழுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — முன்னர்க் கூறுதற்கு எஞ்சி நின்றோர்க்கும் கூற்று ஒழிதல் இல்லை என்றவாறு.

பாங்கர் முதலாயினோரை இச்சூத்திரத்தாற் கூறினார் தலைமகள் கூற்றுத் தனித்துக் கூறல்வேண்டும், இவரொடு ஒரு நிகரனமையின் எனின் ஒக்கும் தலைமகள் கூற்று உணர்த்திய சூத்திரம் காலப் பழைமையாற் பெயர்த்து

எழுதுவார் வீழ எழுதினார்போலும் எனக். எனினும், ஆசிரியன் இச் சூத்திரத்தானும் அப்பொருள் கொள்ள வைத்தமையின் தலைமகள் கூறிய பிரிதலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக்கண்டு அவள் கூறுதலும், பிரிவுணர்ந்து தலைமகள் கூறுதலும், பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குக் கூறுதலும், உடன் போவல் எனக் கூறுதலும், இடைச்சுரத்து ஆயத்தார்க்குச் சொல்லிவிட்டனவும், தமர் வந்துற்றவழிக் கூறுதலும், மீளலுற்ற தலைமகள் ஆயத்தார்க்குக் கூறிவிட்டனவும், பிரிவாற்றாது கூறுதலும், பிரிந்தார் என்றவழிக் கூறுதலும், ஆற்றுவல் என்பது படக் கூறுதலும், தெய்வம் பராவலும், பருவங்கண்டு கூறுதலும், வன்புறை யெதிரழிந்து கூறுதலும் இவை போல்வனவும் எல்லாம் கூறப்படும்

உதாரணம்

'ஒருகை நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்துநாம்
மருங்கிய தாங்கிப் பண்ணங்காகு மென்னுஞ்சொ
ல்லின்றீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற நின்கேள்
புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானு
மேதுவென் றுடைத்தென மெண்ணணி பதுதேர்
மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட்
பாயல்கொண் டென்றோட் கனவுவா ராயகோற்
றொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ
விடுமருப் பியானை யிலங்குதேர் கோடு
நெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி நடுநின்றெஞ்
செய்பொருண் முற்று மளவென்றா ராயிழாய்,
தாமிடைக் கொண்ட ததுவாயிற் றம்மின்றி
யாமுயி ராழு மதுகை யிலமாயிற்
றொய்யி றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயி
னொய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று கொல்லென் னுயிர்' (கலி பாலை - உங.)

என வரும்

இது பிரிதலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக் கண்டு தலைமகள் கூறியது

'செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய அஞ்ஞான் றவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யானியாங் கறிகோமற் றைய
வகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து
பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ள லறிந்தேன்
மகனல்லை மன்ற வினி.
செல்லினிச் சென்றுநீ செய்யும் வினைமுற்றி
யன்பற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள்
பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
யென்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை முற்றாம லாண்டோ
ரவலம் படுதலு முண்டு' (கலி. பாலை - கஅ.)

இது பிரிவுணர்ந்த தலைமகள் தலைமகனுடன் கூறியது.

இனி, பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குக் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

'அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள்வயிற் பிரிவோ ருரவோ ராயி
னுரவோ ருரவோ ராக
மடவ மாக மடந்தை நாமே' (குறுந். - உ0.)

எனவரும்

செல்லாமை யுண்டே லெமக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை' (திருக்குற. பிரிவாற். - க.)

என்பதும் அது.

உடன்போக்கு ஒருப்பட்டதற்குச் செய்யுள் —

'சிலரும் பலருங் கடைக்க ணோக்கி
மூக்கி னுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
மறுகிற் பெண்டி ரம்ப றூற்றச்
சிறுகோல் வலந்தன ளன்னை யலைப்ப
வலந்தனென் வாழி தோழி கானற்
புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குருஉச்சுவற்

கடுமாப் பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ
நடுநாள் வரூஉ மியறேர்க் கொண்கனொடு
செலவயர்ந் திசினால் யானே
யலர்சுமந் தொழிகவிவ் வழுங்க லூரே.' (நற்றி - ௧௪௯.)

எனவரும்.

'சேட்புல முன்னிய வசைநடை யந்தணிர்
நும்மொன் றிரந்தனென் மொழிவ லெம்மூர்
யாய்நயந் தெடுத்த வாய்நலங் கவின
வாரிடை யிறந்தன ளென்மி
னேரிறை முன்கையென் னையற் குரைத்தே'
(ஐங்குறு - ௩௮௪.)

இஃது இடைச்சுரத்துச் செல்கின்றாள், தன்பதி செல்வாரைக் கண்டு கூறியது.

தமர் வந்துற்றவழிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

'அறஞ்சா லியரோ வறஞ்சா லியரோ
வறனுண் டாயினு மறஞ்சா லியரோ
வாள்வனப் புற்ற வருவிக்
கோள்வ லென்னையை மறைத்த குன்றே'
(ஐங்குறு - ௩௧௨.)

எனவரும்.

மீண்டு வந்தவள் ஆயத்தார்க்குக் கூறிவிட்டதற்குச் செய்யுள் —

'கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை
குருளைப் பன்றி கொள்ளாது கழியுஞ்
சுரநனி வாரா நின்றன ளென்பது
முன்னுற விரைந்தநீ ருரைமி
னின்னகை முறுவலென் னாயத் தோர்க்கே'
(ஐங்குறு - ௩௯௭.)

எனவரும்.

பிரிவாற்றாமைக்குச் செய்யுள் —

'அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான.' (திருக்குற். பிரிவாற் - ௩.)

எனவரும்.

‘அஞ்சுவல் வாழி தோழி சென்றவர்
நெஞ்சுணத் தெளித்த நம்வயின்
வஞ்சஞ் செய்தல் வல்லி னோரே’

எனவும்,

‘அரும்பெறற் காதலர் அகலா மாந்திர்
பெரும்புத வீங்கை யிளங்குளிர் கடுமாக
வலங்குக்கிர வாடையும் வந்தன்று
கலங்கஞ் செய்வந் தோழிநா முறவே.

எனவும் வருவன பிரிந்தார் பறைவழிக் கூறியன

ஆற்றுவல் என்பதுபடக் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘தோளுந் தொடிநெகிழ்ந் தனவே நுதலும்
நெய்யுகு பளிரி யாகுந் திலவே
யானோ தவலர் கொள்ளேன் றானோ
தஞ்சுவரு கான மென்றற
கஞ்சுவ ரோழி நெஞ்சத் தானே

எனவரும்

தெய்வம் பராஅயதற்குச் செய்யுள் —

‘புனையிழாய் ஈங்குநாம் புலம்புறப் பொருள்வெஃகி
முனையென்னார் காதலர் முன்னிய வாறிடைச்
சினைவாடச் சிறக்குநின் சின்னீரண் றிகெனக்
கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியையுமோ’

(கலி பாலை - கரு.)

எனவரும்.

பருவங்கண்டு கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘என்னொடு புலந்தனர் கொல்லோ காதலர்
மின்னொடு முயங்கும் வானம்
நின்னொடு வருது மென்றதெளிந் தோரே’

எனவரும்

வன்புறை யெதிரழிந்து கூறியதற்குச் செய்யுள் —

'வெறுக்கைக்குச் சென்றார் விளங்கிழாய் தோன்றார்
பொறுக்கவென் றார்பொறுக்க லாமோ — வொறுப்ப
பொன்னுரை நூறுயவள்ளய போன்ற புணர்முருக்கம் [போந்
தென்னுரை நூறுமோய் பெரிது' (திணைமாலை - ருஎ)

எனவரும்.

தூதுவிடக் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

'காணமதி பாணநீ யுரைத்தற் குரியை
துறைகெழு கொண்கன் பிரிந்தென
இறைகேழ் எல்வளை நீங்கிய நிலையே' (ஐங்குறு - கச0.)

எனவரும்.

ஆயத்தார் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

'மாயத்தார் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
தானவரு மென்ப தடமென் றோழி
யஞ்சின ளஞ்சின ளொதுங்கிய
பஞ்சின மெல்லடிப் பால்வடிக் கொள்ளவே'

எனவரும்.

பாணர் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

'நனக்கியாம் பாணரு மல்லேம் எமக்கு
நீயுங் குருசிலை யல்லை மாதோ
நின்வெங் காதலி தன்மனைப் புலம்பி
யீரித ழுண்க ணுகுத்த
பூசல் கேட்டு மருளா தோயே' (ஐங்குறு - சஅ0.)

எனவரும்.

பார்ப்பார் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

'துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅ
யறம்புலந்து பழிக்கு மளைக ணாட்டி

யெவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன ளோநின மகளே
வெந்திறல வெளவேல விடலைமுன் துறவே'
(ஐங்குறு - நஅ.)

எனவரும் (சஎ)

சஅ. நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்.

இதுவும பாலைக்கு உரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — முன்பு நிகழ்ந்தது பின்பு விசாரித்தற்கு ஏதுவு மாகும் என்றவாறு

உம்மை எதிரமறை

உதாரணம

'வேர்பிணி வெதிரத்துக் காலபொரு நரலிசை
கந்துபிணி யானை யயாவுயிர்த் தன்ன
வென்றூழ் நீடிய வேயபிறங்கு கழுவத்துக
குன்றூர் மதிய நோக்கி நின்றுநினைந்து
துள்ளினே னல்லனோ யானே முள்ளெயிற்றுத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுத
லெமதும் முணடோர் மதிநாட் டிங்க
ளுரறுகுரல வெவ்வளி யெடுப்ப நிழற்பால
வுலவை யாகிய மரத்த
கலபிறங்கு மாமலை யும்பரஃ தெனவே' (நற்றி - கஉ)

எனவரும (சஅ)

சஎ. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே.

இதுவும அது

இதன் பொருள் — முன்பு நிகழ்ந்ததனைக் கூறிப் போகாதொழிதலும பாலைத்திணையாம் என்றவாறு.

உதாரணம் :

'ஈனபருந துயவும வானபொரு நெடுஞசினைப
பொரியரை வேமபின புள்ளி நீழற
கட்டளை யன்ன வட்டரங கிழைத்துக
கல்லாச சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும
வில்லேர் குழவர் வெமமுனைச சீறூரச
சுரன்முதல வந்த வுரனமாய மாலை
யுள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித தன்ன வினியோண
மனைமாண சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.' (நற்றி - ௩)

எனவரும (௪௭)

௪௮. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — மரபுநிலை திரியாத மாட்சிமை யுடையவாகி விரவும பொருளும விரவும எனப என்ற வாறு

அஃதாவது, பாலைககோதிய பாசறைப புலமபறகண்ணும, தோபபாகறகுக கூறுதறகணணும முலலைக்குரிய முதறபொருளும கருபபொருளும விரவுதலாம பிறவும இநநிகரன மரபுநிலை திரியாமை யாவது, பாசறைககண் வினைமுடிததவழிக காரகாலம வநததாயின ஆண்டுக கூறும கூறறு, அஃது அக காலததைபபறறி வருதலின் மரபுநிலை திரியாதாயிறறு

உதாரணம

'வேநதுவினை முடிதத' (அகம - ௧௦௪.)

என்னும அகபபாட்டினுள் கண்டுகொள்க

இன்னும, 'மாட்சியவாகி விரவும் பொருளும விரவும' என்றதனால், பாசறைக்கண் தூதுகண்டு கூறுதலும தலைமகளை இடைச்சுரத்து நினைத்துக கூறுதலும் கொள்க,

உதாரணம் :

'நீடினை யென்று கொடுமை தூற்றி
வாடிய சுடர்நுத லாகிப் பிறிதுநினைந்
தியாம்வெங் காதலி நோய்மிகச் சாஅய்ச்
சொல்லிய துறைமதி நீயே
முல்லை நல்யாழ்ப் பாண மற்றெமக்கே' (ஐங்குறு-சஎஅ)

எனவரும்.

இது தூது கண்டு கூறியது

'பணிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத்
துணிமலி துயரமொ டரும்படர் உழப்போள்
கையறு நெஞ்சிற் குயவுத்துணை யாகச்
சிறுவரைத் தங்குவை யாயிற்
காண்குவெம் மன்ற பாணநின் தேரே' (ஐங்குறு-சஎஎ)

இது தூது விடும் தலைமகன் கூறியது.

'நெடுங்கழை முளிய வேனில் நீடிக்
கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய வாயின முன்னே யினியே
யொண்ணுதல் அரிவையை யுள்ளுதொறுந்
தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாறே.' (ஐங்குறு-நூஉஉ)

இஃது இடைச்சுரத்துக் கூறியது (சஅ)

சக. உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத் தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே.

இஃது உவம வகையான் ஐந்திணைக்கும் உரியதோர் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — உள்ளுறைக்கண் வரும் உவமமும் ஒழிந்த உவமமும் என இருவகையானுந் திணை உணரும் வகை தப்பாதாகும் என்றவாறு

உதாரணம் . முன்னாக் காட்டுதும் (சக)

ரு0. உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலமெனக்
கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.

இஃது உள்ளுறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — உள்ளுறையாவது கருப்பொருட் டெய்வம் ஒழிந்த பொருள் இடமாகக்கொண்டு வரும் என்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் என்றவாறு.

குறி - இலக்கணம் (ரு0)

ருக. உள்ளுறுத் திதனோ டொத்துப்பொருண் முடிகென
வுள்ளுறுத் துரைப்பதை யுள்ளுறை யுவமம்.

இஃது உள்ளுறை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — உள்ளுறுத்தப்பட்ட கருப்பொருளை உள்ளுறுத்துக் கருதிய பொருள் இதனோடு ஒத்து முடிக என உள்ளுறுத்துக் கூறுமது உள்ளுறை உவமம் என்றவாறு.

எனவே உவமையாற் கொள்ளும் வினை, பயன், மெய், உரு அன்றிப் பொருள் உவமையாற் கொள்ளப் படுவது எனக.

உதாரணம்

'வெறிகொ ளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிக்
குறைபடுதேன் வேட்டுங் குறுகும் — நிறைமதுச்சேர்ந்
துண்டாடுந் தன்முகத்தே செவ்வி யுடையதோர்
வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு'
(தண்டி பொருளணி - ருஉ ஒட்டணி - மேற்கோள்)

எனவரும்.

இது வண்டோரனையர் மாந்தர் எனக் கூறுதலான் உவமிக்கப்படும் பொருள் புலப்படாமையின் உள்ளுறை யுவமமாயிற்று. இதனுட் காவியும் தாமரையும் கூறுதலான் மருதத் திணையாயிற்று. (ருக)

௫உ. ஏனை யுவமந் தானுணர் வகைத்தே.

இஃது ஏனை உவமம ஆமாறு உணர்த்துதல் நுத லிறறு.

இதன் பொருள் — உள்ளுறை யொழிநத உவமம் தான் உணருமு வகையான வருமு எனறவாறு

தான உணருமு வகையாவது, வணணததாறுதல் வடிவாறுதல் பயனுறுதல தொழிலாறுதல உவமிக்கப படுமு பொருளோடு எடுததுக கூறுதல

அஃது ஆமாறு உவமவியலுட் கூறபபடுமு

இதனுல திணை உணருமாறு

'வளமலா ததைநத வணடுபடு நறுமபொழின
முளைநிரை முறுவ லொருததியொடு நெருநற
குறிநீ செயதனை யெனப வலரே
குரவ நீளசினை யுறையும்
பருவ மாககுயிற கௌவையிற் பெரிதே'
(ஐஙகுறு - ௩௬௯.)

இஃது ஊடற பொருணமைததேனுமு வேனிற் காலதது நிகழுமு குயிற் குரலை உவமித்தலிற பாலைத திணை யாயிற்று. குரவமு — குராமரமு.

'உரைததிசிற றோழியது புரைததோ வனறே
துருககஙு கமழு மெனறோ
டுறப்ப வெனறி யிறீஇயரென் னுயிரே'
(சிறறட்டகம் - குறிஞ்சி.)

இது துருககமு என உவமை கூறுதலாற குறிஞ்சி யாயிறறு. (௫உ)

௫௩. காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயி
னேமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி
நன்மையந் தீமைய மென்றிரு திறக்காற்

றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணாத்துச்
சொல்லெதிர் பெறுஅன் சொல்லி யின்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

மேல நடுவணை நதிணைககு உரிய பொருண்மை யெல லாம் கூறினா.

இது கைக்கிளையாமாறு உணாததுதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — காமம அமையாத இளையாள மாட்டு ஏமம அமையாத இடும்பை எய்திய புகழ்தலும பழித்தலும ஆகிய இருதிறததால தனககும அவட்கும ஒததன புணாத்துச சொலலெதிா பெறுனய்த தானே சொலலி இன்புறுதல் பொருநதித தோன்றும கைககிளைக் குறிபபு என்றவாறு

பொருநதித தோன்றும எனறதனால அகததொடு பொருந்துதல கொளக எனனே, 'காமஞசாலா' என்றத னால் தலைமைக்குக குறறம வாராதாயிறறு என்க 'புல் லித்தோன்றும்' என்றதனால புலலாமற றோன்றுங கைக் கிளையும கொளளபபடும அஃதாவது, காமஞ சான்ற தலைமகண்மாட்டு நிகழும மனநிகழசசி, அது களவிய லுட் கூறபபடுகின்றது

காமஞசாலா இளமையோளவயின கூறியதறகுச செயயுள —

'ஊாககா ணிவந்த பொதுமபரு ணீககாற்
கொழுநிழன ஞாழன முதிரிணா கொணடு
கழும முடிததுக கணகூடு கூழை
சுவனமிசைத தாதொடு தாழ வகன்மதி
தீஙகதிா விட்டது போல முகனமாந
தீஙகே வருவா ளிவளயாாகொ லாஙகேயோா
வல்லவன றைஇய பாவைகொ ன்லலா [னல்
ருறுபபெலலாங கொண்டியறறி யாளகொல் வெறுப்பி
வேண்டுருவங கொண்டதோா கூற்றங்கொ லாண்டார்
கடிதிவளைக காவார் விடுதல கொடியியற்

பலகலச சிலபூங கலிங்கததள் ளிங்கீதோள
நலகூநதாா செலவ மகள,
இவளைச, சொலலாடிக காணபென றகைதது,
நலலாயகேள,
ஆயதூவி யனமென வணிமயிற பெடையெனத
தூதுணம் புறவெனத துதைநதநின னெழிலநல
மாதாகொண மாணேககின மடநலலாய நிறகணடாாப
பேதுறூஉ மெனபதை யறிதியோ வறியாயோ,
நுணணகாமச் சிறைனன நுணணிழை யணைமென
முழுஙகுநீாப புணையென வமைநதநின றடமெனதோள
வணஙகிறை வாலெயிற றநநலலாய நிறகணடாாக
கணடகாகு மெனபதை யறிதியோ வறியாயோ,
முதிாகோஙகின முகையென முகஞ்செயத குருமபையெ
பெயலுணகண முறிலுனப பெருததநின னிளமுலை [னப
மயிாவாாநத வாிமுனகை மடநலலாய நிறகணடாா
ருயிாவாஙகு மெனபதை யுணாதியோ வுணராயோ,
எனவாஙகு,
பேதுறூஉ போலப பிறிதொனறு நீயறியாய
யாதொனறும் வாயவாளா திறநதீவாய கேளினி
நீயுந தவறிலை நினனைப புறஙகடைப
போதர விடட நுமருந தவறிலா
நிறையழி கொலயானை நீாககுவிட டாஙகுப
பறையறைந தலலது செலலறக வெனனா
விறையே தவறுடை யான' (கலி குறிஞ - ௨0)

எனவரும (௫௩)

௫௪ ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறந்
தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிற
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே

இது பெருந்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — ஏறிய மடற்றிறமும், இளமை தீர்திறமும், தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறமும்,

மிக்க காமத்து மாறாகிய * திறனொடு கூட்டிச் சொல்லப்பட்ட நான்கு திறமும் பெருந்திணைக் குறிப்பு ஆம் என்றவாறு.

கைக்கிளை புணராது நிகழும் என்றமையால், இது புணர்ந்தபின் நிகழும் என்று கொள்க. ஏறிய மடற்றிறம் தலைமகற்கே உரித்து. அது வருமாறு:

‘எழின்மருப் பெழில்வேழ மிகுதரு கடாஅத்தாற்
றொழின்மாறித் தலைவைத்த தோட்டிகை நிமிர்ந்தாங்கு
கறிவுநம் மறிவாய்ந்த வடக்கமு நாணொடு
வறிதாகப் பிறரென்னை நகுபவு நகுபுடன்
மின்னவிர் நுடக்கமுங் கனவும்போன் மெய்காட்டி
யென்னெஞ்ச மென்னொடு நில்லாமை நனிவௌவித்
தன்னலங் கரந்தாளைத் தலைப்படுமா றெவன்கொலோ
மணிப்பீலி சூட்டிய நூலொடு மற்றை
யணிப்பூளை யாவிரை யெருக்கொடு பிணித்தியாத்து
மல்லலூர் மறுகின்க ணிவட்பாடு மிஃதொத்த
னெல்லீருங் கேட்டீமி னென்று,
படரும் பனையீன்ற மாவுஞ் சுடரிழை
நல்கியா ணல்கி யவை,
பொறையென் வரைத்தன்றிப் பூநுந்த லீத்த
நிறையழி காமநோய் நீந்தி யறையுற்ற
வுப்பியல் பாவை யுறையுற் றதுபோல
வுக்கு விடுமென் னுயிர்,
பூளை பொலமல ராவிரை வேயென்ற
தோளா ளெமக்கீத்த பூ,
உரித்தென வரைத்தன்றி யொள்ளிழை தந்த
பரிசழி பைதனோய் மூழ்கி யெரிபரந்த
நெய்யுண மெழுகி னிலையாது பைபயத்
தேயு மளித்தென னுயிர்,
இளையாரு மேதி லவரு முளையயா
னுற்ற துசாவுந் துணை,
என்றியான் பாடக் கேட்டு

* ‘மாறாகிய காமமும் எனச் சொல்லப்பட்ட’ எனவும் பாடம்.

வன்புறு கிளவியா ளருளிவந தளிததலிற்
றுனபததிற றுணையாய மடலி னிவட்பெற
வினபதது ளிடம்படலென றிரஙகின ளன்புற்
றடஙகருந தோற்றத தருநதவ முயன்றோாத
முடமபொழித துயருல கினிதுபெற் றுஙகே.'
(கலி நெய - உக.)

எனவரும.

இளமைதீாதிறம என்பது, இளமை நீங்கிய திறததின் கண் நிகழவது. அது மூவகைபபடும, தலைமகன் முதிய ஞகித தலைமகள் இளையளாதலும, தலைமகள் முதியளாகித தலைமகன் இளையனுதலும, இவவிருவரும் இளமைப பருவம நீஙகியவழி அறத்தின்மேல் மனம நிகழ்ததலன்றிக காமததின்மேல் மனநிகழததலும என

உதாரணம

'உளைததவா கூறு முரையெல்லா நிறக
முளைதத முறுவலாாக கெலலாம் — விளைதத
பழஙக ளுணததாயப படுகளி செயயு
முழஙகு புனலூரன மூப்பு.'
(வெண்பா. இருபாற்பெரு - கஅ.)

எனவரும

இதனுள தலைமகன இளமை தீாதிறம் வந்தவாறு காண்க

'அருமபிறகு முணடோ வலரது நாறறம்
பெருநதோள் விறலி பிணஙகல — சுரும்போ
டதிரும புனலூரற காரமிாத மன்றே
முதிரு முலையாா முயககு.'
(வெணபா. இருபாற்பெரு - கரு.)

இதனுள் தலைமகள இளமை தீாதிறம வநதவாறு காண்க.

ஆண்டலைக் கீன்ற பறழமகனே நீயெமமை
வேண்டுவ லென்று விலக்கினை நினபோலவாா
தீணடப் பெறுபவோ மற்று.' (கலி. மரு - உக)

எனவும்,

'உககத்து மேலு நடுவுயாநது வாள்வாய
கொககுரித் தனன கொடுமடாய நினனையான
புககக்கலம புலவியெனரு சூனறும புறமபுலவி
னககுளுததுப புலலலு மாறறேற னருளீமோ
பககததுப புல்லச் சிறிது'   (கலி மரு - உக)

எனவும்,

முறையே தலைமகன் தலைமகள் ஆவார் இருவர் இளமை தீர்திறம் வந்தவாறு காண்க

தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம் ஆவது, தெளிவு ஒழிந்த காமத்தினகணனே மிகும் திறன், இது பெரும்பானமையும் தலைமகட்கே உரித்து

உதாரணம்

'புரிவுணட புணாச்சியுட புலலாரா மாத்திரை
யருகுவித் தொருவரை யகறறலிற றெரிவாாகட
செயநின்ற பணணினுட செவிசுவை கொளளாது
நயநின்ற பொருளகெடப் புரியறு நரமபினும
பயனின்று மனறமம காம மவணமனனு
மொணணுதல் லாயத்தார் மோராஙகுத் திளைபபினு
முணணுனை தோனறுமை முறுவலகொணடடக்கித்தன
கணணினு முகத்தினு நகுபவள் பெணணினறி
யாவருந் தணகுல மேகடப நிறைவெணபன
மியயா தோனற நகாஅ நககாஙகே
பூவுயிர்த் தனன புகழசால் லெழிலுணக
ணாயிதழ மலக வழும,
ஓஒ! அழிதகப பாராதே யலலல குறுகினங
காணபாங கனங்குழை பணபு,
எனறு,
எலலீரு மெனசெய்தீ ரெனனை நகுதிரோ
நல்ல நகாஅலிர மறகொலோ யானுறற
வலலல லுறீஇயான மாய மலாமாாபு
புலவிப புணரப் பெறின,
எலலாநீ,

உற்ற செய்வேன்மற் றென்றிறே லெற்சிதைத்
செய்தா னிவனென்ன வுற்ற திதுவென
வெய்த வுரைக்கு முனகத் துண்டாயிற்
பைதல வாகிப் பசக்குவ மன்னோவென
னெய்தன் மலரன்ன கண்,
கோடுவாய் கூடாப் பிறையைப் பிறிதொன்று
நாடுவேன் கண்டனென் சிற்றிலுட் கண்டாங்கே
யாடையான் மூஉ யகப்படுப்பேன் சூடிய
காணான் றிரிதருங் கொல்லோ மணிமிடற்று
மாண்மலர்க் கொன்றை யவன்,
தெள்ளியே மென்றுரைத்துத் தேரா தொருநிலையே
வள்ளியை யாக்கென னெஞ்சை வலியுறீஇ
யுள்ளி வருகுவர் கொல்லோ வளைந்தியார்
னுள்ளி யிருக்குவென் மற்கொல்லோ நள்ளிருண்
மாந்தர் கடிகொண்ட கங்குற் கனவினாற்
றோன்றின னாகத் தொடுத்தேன்மன் * யான்றனைஇப்
பையெனக் காண்கு விழிப்பயான் பற்றிய
கையுளே மாயந்தான் கரந்து,
கதிர்பகா ஞாயிறே கல்சேர்தி யாயி
னவனை நினைத்து நிறுத்தென்கை நீட்டித்
தருகுவை யாயிற் றவிருமென் னெஞ்சத்
துயிர்திரியா மாட்டிய தீ,
மையில் சுடரே மலைசேர்தி யாயிற்
பௌவநீர்த் தோன்றிப் பகல்செய்யு மாத்திரை
கைவிளக் காகக் கதிர்சில தாராயென
றுயவில சிதைத்தானைத் தேர்கு,
சிதைத்தானைச் செய்வ தெவன்கொலோ வெம்மை
நயந்து நலஞ்சிதைத்தான்,
மன்றப் பனைமேன் மலைமாந் தளிரே நீ
தொன்றிவ் வுலகத்துக் கேட்டு மறிதியோ
மென்றோ ணெகிழ்த்தான் றகையல்லா லியான்காணே
னன்றுதீ தென்று பிற,
நோயெரி யாகச் சுடினுஞ் சுழற்றியென்
னாயித ழுள்ளே கரப்பன் கரந்தாங்கே

* 'யான்றன்னை' எனவும் பாடம்.

நோயுறு வெந்நீர் தெளிப்பிற் றலைக்கொண்டு
வேவ தளித்திவ் வுலகு,
மெலியப் பொறுத்தேனைக் களைந்தீத்தீ னான்றீ
நலிதருங் காமமுங் கௌவையு மென்றிவ்
வலிதி னுயிர்க்காவாத் தூங்கியாங் கென்னை
நலியும் விழுமம் இரண்டு,
எனப்பாடி,
இனைந்துநொந் தழுதன ணினைந்துநீ டுயிர்த்தன
ளெல்லையு மிரவுங் கழிந்தனென் றெண்ணி யெல்லிரா
நல்கிய கேள்வ னிவனன்றே மெல்ல
மணியுட் பரந்தநீர் போலத் துணிபாங்
கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்றா
ணல்லெழின் மார்பனைச் சார்ந்து' (கலி நெய் உரு)

எனவரும்

மிக்க காமத்து மிடலாவது, ஐந்திணைக்கண் நிகழும் காமத்தின் மாறுபட்டு வருவது, அதற்குரிய கிளவியாவன வற்புறுத்துந் துணையின்றிச் செலவழுங்குதலும், ஆற்றருமை கூறுதலும், திரழிந்து கூறுதலும், இடையூறு கிளத்தலும், அஞ்சிக் கூறுதலும், மனைவி விடுத்த தலிற் பிறள்வயின் சேரலும், இன்னோரன்ன ஆண்பாற் கிளவியும், முன்னுறச் செப்பலும், பின்னிலை முயறலும், *கணவனுள்வழி இரவுத்தலைச் சேறலும், பருவமயங்கலும், இன்னோரன்ன பெண்பாற் கிளவியும், குறிப்பிசையும், குறுங்கலியும், இன்னோரன்ன பிறவும் ஆகி ஒத்த அன்பின் மாறுபட்டு வருவன அவை யெல்லாங் கொள்ளப்படும்

உதாரணம்

'நடுங்கி நறுநுதலா ளன்னலம்பீர் பூப்ப
வொடுங்கி யுயங்க லொழியக் — கடுங்கணை
வில்லே ருழவா விடரோங்கு மாமலைச்
செல்லே லொழிக செலவு' (வெண்பா இருபாற்பெரு-க)

எனவரும். இது செலவழுங்கல்

* 'கணவனுள்ளி இரவுத்தலைச் சேறல்' எனவும் பிரதிபேதம்.

'பணையா யறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையார மார்பம் பிணையத் — துணையாயக்
கழிகாமம் உய்ப்பக் கனையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னுக வான்' (வெண்பா பெருந்திணை - ௩.)

இஃது இரவுத்தலைச் சேறல்

'பெரும்பணை மென்றோள் பிரிந்தாரெம் முள்ளி
வரும்பருவ மன்றுகொ லாங்கொல் — கருமபிர்க்கும்
பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரு
மாமயிலு மாலு மலை (வெண்பா இருபாற்பெருந்திணை-௩)

இது பருவமயங்கல்

'கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்ளிலைக்கை யானை
மரியா கழிகேண்மை மைந்த — தெரியின்
விரிந்தார் கொழியினும் விட்டகலா தமைந்து
தெரிந்தாரிற் றீராத தீது'
(வெண்பா இருபாற்பெருந்திணை - ௧௭)

இது குறிஞ்சை பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க

மெய்ப்பாட்டியலுள் —

'இன்பத்தை வெறுத்தல் (மெய்ப்பாட் - ௨௨)

முதலாக நிகழ்பவை பொருளாக வருங் கிளவியும் இதன் பகுதியாகக் கொள்க (௫௪)

௫௫. முன்னைய நான்கு முன்னதற் கென்ப.

இது கைக்கிளைக்கு உரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — முன்னைய நான்கும் — மேற்சொல்லப்பட்ட நான்கினும் முந்துற்ற நிலைமை நான்கும் என்றவாறு

அவையாவன ஏறுகமடற்றிறம், இளமை தீராத் திறம், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம், மிக்க காமத்தின் மாறுகாத் திறம் என்பன.

முன்னைத்தற்கு என்ப என்றது — இவை முற்கூறப் பட்ட கைக்கிளைக்காம் என்ப என்றவாறு.

ஏறுமடற்றிறம் — வெளிப்பட இரத்தலாம்.

இளமை தீராத்திறம் — நலம் பாராட்டலாம்.

தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம் — புணரா விரக்கமாம்.

மிக்க காமத்தின் மாறுகாத்திறம் — நயப்புற்று இரங்கலாம்.

இவை ஒருவாற்றான் உணர்த்தியவாறு.

'கைக்கிளை * செந்திறம் பெருந்திணை † நொந்திற
மத்திற மைந்திணை பைந்திணை பயங்கா
தத்திணை யானே யாத்தனர் புலவர்'

என்றதனானே கைக்கிளை இன்பம் பயப்பதாகும் என்பதும், பெருந்திணை துன்பம் பயப்பவரும் என்பதும் அறிந்துகொள்க. (௫௫)

௫௬. நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கங்
கலியே பரிபாட் டாயிரு பாவினு
முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இஃது அகத்திணைக்கு இன்றியமையாத செய்யுள் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — நாடக வழக்காவது — சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஓரிடத்து வந்தனவாகத் தொகுத்துக

---

* 'சேர்திறம்'

† 'நோதிறம்' எனவும் பாடம்.

கூறுதல்; அஃதாவது செல்வத்தானும், குலத்தானும், ஒழுக்கத்தானும், அன்பினானும் ஒத்தார் இருவராய்த் தமரின்நீங்கித் தனியிடத்து எதிர்ப்பட்டார் எனவும், அவ வழிக் கொடுப்போரும் அடுப்போரும் இன்றி வேட்கை மிகுதியால் புணர்ந்தார் எனவும், பின்னும் அவர்கள் களவொழுக்கம் நடத்தி இலக்கணவகையான் வரைந்தெய்தினார் எனவும், பிறவும் இந்நிகரனவாகிய சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஒருங்கு வந்தனவாகக் கூறுதல்.

உலகியல் வழக்காவது — உலகத்தார் ஒழுகலாற்றோடு ஒத்து வருவது.

* பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம் என்றது — மேற்கூறிய இருவகை வழக்கானும் பாடுதல் சான்ற 'கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்'க் கூறப்பட்ட அகப்பொருள் என்றவாறு.

கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாவினும் உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர் என்றது — கலியும் பரிபாடலும் என்னும் இரண்டு பாவினும் உரிமையுடைத்தாம் என்று உரைப்பர் புலவர் என்றவாறு. எனவே, இன்றியமையாது என்றவாறு. ஒழிந்த பாக்கள் இத்திணை, அகப்பொருட்கு உரியவாய் வருதலன்றிப் புறப்பொருட்கும் உரியவாய் வருதலின் ஒத்தாராயினார். புறப்பொருள் உலகியலொடன்றி வாராமையின் அது நாடக வழக்கு அன்றாயிற்று.

௫௭. மக்க ணுதலிய வகனைந் திணையுஞ்
சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅ

இது நடுவணைந்திணைக்கு உரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணை யாவது — அகத்திணையுள் கைக்கிளை பெருந்திணை ஒழிந்த

* 'இவை இருவகையானும் பாடல்சான்ற' எனவும் பாடம்.

ஐந்திறக்கும் உரியவாகிய நிலமும் காலமும் கருப்பொரு
ளும் அன்றி மக்களைப்பற்றி வரும் புணர்தலும், பிரித
லும், இருத்தலும், இரங்கலும், ஊடலும் என்று சொல்
லப்பட்ட பொருண்மை என்றவாறு.

சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொளப் பெறாஅர் என்பது —
அவ் வைந்திணைக்கண்ணும் தலைமக்களைப் புலநெறி வழக்
கஞ் செய்யவேண்டின், நாடன் ஊரன் சேர்ப்பன் என்
னும் பொதுப் பெயரானன்றி ஒருவர்க்கு உரித்தாகி வரும்
பெயர் கொள்ளப் பெறார் என்றவாறு. (ருஎ)

ருஅ. புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — ஒருவன் பெயர் புறத்திணை மருங்
கிற் பொருந்தினல்லது அகத்திணை மருங்கின் வருதல்
இல்லை என்றவாறு.

இதனாற் சொல்லியது ஒருவற்கு உரித்தாகி வரும்
பெயர் அகத்திணை பற்றிவரும் கைக்கிளை, பெருந்திணை
யினும் வரப்பெறாது என்பதூஉம், புறத்திணையுள் வரும்
என்பதூஉம், ஆண்டும் பாடாண்பாட்டின் காமம் பொரு
ளாக வரின் அவ்வழி வரூஉம் என்பதும் கூறியவாறு.
இதனானே அகப்பொருள் ஒருவரைச் சாராது பொதுப்
பட வரும் என்பது கொள்க. (ருஅ)

முதலாவது அகத்திணையியல் உரை முற்றிற்று.

இரண்டாவது

புறத்திணையியல்

---

௫௯. அகத்திணை மருங்கி னரிறப வுணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
யுட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைத்தே.

என்பது சூத்திரம்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், புறத்திணையியல் என்னும் பெயர்த்து. புறப்பொருள் உணர்த்துதலாற் பெற்ற பெயர்.

அஃது யாங்ஙனம் உணர்த்தினரோவெனின், மேல் அகத்திணையாகிய எழுதிணையுஞ் சாற்றி, அவற்றின் புறத்து நிகழ்வன எழுதிணை உணர்த்தினார் என்று கொள்க. அவை, மலையாகிய குறிஞ்சித்திணைப் புறம் நிரைகோடல் நிரை மீட்டல் என்னும் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறிபெறுதலும், காடுறை யுலகாகிய முல்லைப் புறம் மண்ணசை வேட்கையால் எடுத்துச் செலவுபுரிந்த வேந்தன்மேல் அடல் குறித்துச் செலவு புரிதலான் அவ்விரு பெரு வேந்தரும் ஒரு வினையாகிய செலவு புரிதலின் அது வஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும், புனலுலகாகிய மருதத்துப் புறம் எயில் அழித்தலும் எயில் காத்தலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து உழிஞை எனவும் நொச்சி எனவும் இரண்டு குறி

பெறுதலும், மணலாகிய நெய்தற்புறம் இருபெரு வேந்தரும் பொருதலாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலால் தும்பை என ஒரு குறி பெறுதலும், நடுநிலைத்திணை யாகிய பாலைப்புறம் வேந்தரே யாயினும் ஏனையோரா யினும் தமது மிகுதியாகிய வெற்றியைக் குறித்தலால் அது வாகை என ஒரு குறிபெறுதலும், பெருந்திணைப்புற மாகிய காஞ்சி நிலையாமையாகிய நோனாற்றப் பொருளே குறித்து வருதலின் காஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும், கைக்கிளைப் புறமாகிய பாடாண்பகுதி செந்திற மாகிய ஒரு பொருளே குறித்து வருதலாற் பாடாண்டிணை என ஒரு குறி பெறுதலும் உணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க.

மேலை ஓத்தினுள்,

'புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தின்' (அகத்தி - ௫அ)

என்றமையான், உலகியலோடு ஒத்துவருங் காமப் பொரு ளாகப் பாடாண் பாட்டின்கண் இன்பம் இயற்பெயர் சார்த்தி வரப்பெறும் என்று கொள்க.

'அன்றச் சிறப்பி னறம்பொருள் இன்பமென
மூன்றுவகை நுவலியத் துலக மைவற்று
ளறனு மின்பமு மல்லா தாகிய
புறனென்னப் படுவது பொருள்குறித் தன்றே'

என்னும் பன்னிருபடலச் செய்யுளுள் புறப்பொருள், 'அறனும் இன்பமும் அகலாதாகி' எனக் கூறினார் அவ் வாறு கூறி வாகைத்திணைக்கண், 'கட்டினீத்தபால்' முத லாகக் 'காமநீத்தபால்' ஈறாக அறமே கூறுதலின் அச் சார்பாகக் கூறியது மயங்கக் கூறலாம்

'ஆங்ஙன முறைப்பி னவற்றது வகையாற்
பாங்குறக் கிளந்தன ரென்ப வவைதாம்
வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி

யுட்குவரு சிறப்பி னுழிஞை நொச்சி
முரணமர்க் சிறப்பிற் றும்பையுள் ளிட்ட
மறனுடை மரபின வேழே யேனை
யமர்கொண் மரபின் வாகையுஞ் சிறந்த
பாடாண் பாட்டொடு பொதுவிய லென்ப'
(பன்னிருபடலம்)

எனவும்,

'கைக்கிளை யேனைப் பெருந்திணை யென்றாங்
கத்திணை யிரண்டு மகத்திணைப் புறனே' (பன்னிருபடலம்)

எனவும் புறப்பொருள் பன்னிரண்டு எனத்தொகைப்படக் கூறில், அகமும் பன்னிரண்டாகி மாட்டேறு பெறல் வேண்டும், அகத்திணை ஏழாகிய புறத்திணை பன்னிரண்டாகில்,

'மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வைத்தல்.'
(மரபியல் - ௧௧0)

என்னுந் தந்திரவுத்திக்கும் பொருந்தாதாகி,

'மிகைபடக் கூறல்' (மரபியல் - ௧0௮)
'தன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூறல்' (மரபியல்-௧0௮)

எனனுங் குற்றமும் பயக்கும் என்க. அன்றியும் பெருந் திணைப் புறனாகிய காஞ்சி நிலையாமையாதலானும், பொது வியல் என்பது,

'பல்லமர் செய்து படையுட் பட்டோன்
நல்லாண் மகத்தை நல்லோரும் பெறுதலிற்
றிறப்பட மொழிந்து தெரிய விரித்து
முதற்பட வெண்ணிய வெட்டுத்திணைக்கு முரித்தே'
(பன்னிருபடலம்)

எனத் தாமே கூறுதலானும் புறத்திற்கு முதலாகிய வெட்சியில் எடுத்தோதாத் தகனைனுங் கூறாமையானும், கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் புறமே என்றாராயின் அகத் திணை ஏழ் என்னாது ஐந்து என்ன வேண்டுமாதலானும், பிரமம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும்

யாழோர் கூட்டமாகிய மணத்தை யொழித்து ஏனைய ஏழும் புறப்பொருளாதல் வேண்டுமாதலானும், முனைவன் நாலிற்கும் கலி முதலாகிய சான்றோர் செய்யுட்கும் உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கும் பொருந்தாது எனக.

அற்றாக, இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின் வெட்சித்திணைக்கு இடமும் துறையும் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதனுள் திணையும் துறையும் என வரும் புறப் பொருள் என்று கொள்க.

இதன் பொருள் — அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின — அகத்திணையிடத்து மயக்கங்கெட உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணத்தை வகைப்படக் கூறின், வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே — வெட்சி என்னுந் திணை குறிஞ்சித் திணைக்குப் புறனாம்.

அகத்திணை மருங்கின் மயக்கங்கெட உணர்தலாவது, மேலோதிய இலக்கணத்தில் மயக்கங்கெட உணர்தல். வெட்சி குறிஞ்சித் திணைக்குப் புறனாயவாறென்னை, நிரைகோடல் குறிஞ்சிக்குரிய மலைசார்ந்த நிலத்தின்கண் நிகழ்தலானும், அந்நிலத்தின் மக்களாயினோர் பிற நாட்டு ஆனிரையைக் கவர்ந்தோட்டல் ஒருபுடை குறிஞ்சிக்கு உரித்தாகிய களவொழுக்கமாதலானும் எனக் கூடும் பூவும் அந்நிலத்திற்குரிய பூவாதலானும் அதற்கு அது புறமாம்.

உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே — அவ் வெட்சித்துறை உட்குவரத் தோன்றும் பதினான்கு துறையை உடைத்து என்றவாறு.

துறை பதினான்கும் வருகின்ற சூத்திரத்துள் காட்டுதும். (௧)

சூ௰. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி
னாதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்.

இது வெட்சித்திணை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப் புலங் களவின் ஆதந்து ஓம்பல் மேவற்றாகும் என்றது — வேந்தனால் விடப்பட்ட முனைப்புறத்துள்ளார் வேற்று நாட்டின்கண் களவினான் ஆநிரை கொண்டு பெயர்ந்து பாதுகாத்தும் மேவலையுடைத்து என்றவாறு.

ஓம்புதலாவது பிறர் மறைக் காத்தல். புறப்பொருட் பாகுபாடாகிய பொருளினும் அறத்தினும் பொருள் சேர்தற்கு உரிய காலைமைக்கண் வரைக்காத்தாரினும் சிறப்புடையார் அரசராதலானும், அவர்க்கு மாற்றரசர்பால் நின்று கொண்ட பொருள் மிகவும் சிறந்தாராகலானும், அப்பொருள் எய்துங்கால் அறைப்போரின் வென்றுகோடல் வேண்டுதலானும், போர்க்குப் புறத்து நிரைகோடல் சிறந்தாராகலானும், இப்பொருள் முற்கூறப்பட்டது.

பன்னிருபடலத்துள்

'தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென்
றன்னவிரு வகைத்தே வெட்சி'

என இரண்டு கூறுபடக் கூறினாரும், முன்வருகின்ற வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை முதலாயின எடுத்துச் செலவு, *எயிலழித்தல், போரெய்தல் என்பன அரசர்மேல் இயன்று வருதலின் 'வேந்துறு தொழில்' ஒழித்துத் 'தன்னுறு தொழில்' எனக் கொண்டும் பிறர் நாட்டுக் களவின் ஆநிரை கோடலின் இவர் அரசரது ஆணையை நீங்கினார் ஆவர். ஆதலால், அவர் அவ்வாறு கூறல் மிகைபடக் கூறலாம். அதனால் பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிப்படலம் தொல்காப்பியர் கூறினார் என்றல் பொருந்தாது என்னை?

* 'எயில் காத்தல்' எனவும் பாடம்.

'ஒத்த சூத்திர முரைப்பிற் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
யீரைங் குற்றமு மின்றி நேரிதின்
முப்பத் திருவகை யுத்தியொடு புணரி
னூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்'
(மரபியல் - கூஅ)

எனவும்,

'சிதைவெனப் படுபவை வசையற நாடிற்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
பொருளில் மொழிதன் மயங்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றாதல்
பழித்த மொழியா னிழுக்கக் கூற
றன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூற
லென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை
யன்ன பிறவு மவற்றுவிரி யெனப' (மரபியல் - கoஅ)

எனவும் இவ்வாறு கூறிய ஆசிரியர் தாமே மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறல், மிகைபடக் கூறல், பொருளில் மொழிதல், மயங்கக் கூறல், தன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூறல் என்னும் குற்றம் பயப்பக் கூறினர் என வருமாகலான். (உ)

**கூக. படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட
வொற்றி னாகிய வேயே வேய்ப்புற
முற்றி னாகிய புறத்திறை முற்றிய
வூர்கொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
நோயின் றுய்த்த லுவல்வழித் தோற்றந்
தந்துநிறை பாதீ டுண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த வீரேழ் வகையிற் றாகும்.**

இது வெட்சித்திணைக்கு உரிய துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — படையியங்கு அரவம் முதலாகக் கொடை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினொரு துறையை உடைத்து வெட்சித்திணை என்றவாறு.

வெட்சி என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. * 'பிள்ளை வழக்கு' † 'புலனறி சிறப்பு' முதலியன அத்துணைச் சிறப்பில; இத்திணைக்குரிய துறை இவையே எனல் சுட்டப் பெயர்த்தும் 'ஈரேழ் வகையிற்று' என்றார்.

படை இயங்கு அரவம் என்பது — நிரைகோடல் கருதிய படை எழும் அரவம் என்றவாறு.

உதாரணம்

> 'நெடிபடு கானத்து நள்ளென் றுறைய
> ரடிபடுத் தார்த்த செல்வானை — முடிபடுத்து
> வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
> கட்சியுட் காரி கலுழும்' (வெண்பா வெட்சி - ௩)

என வரும்.

பாக்கத்து விரிச்சி என்பது — குறித்த பொருளின் பயன் அறிதற்குப் பாக்கத்துக்கண் நற்சொல் ஆய்தல் என்றவாறு.

உதாரணம்

> 'எழுவணி சீறூர் இருண்மாலை முன்றிற்
> குழுவினங் கைகூப்பி நிற்ப — விழுமிய
> குடக்கண்ணோ கொண்டுபோ என்றாள் குனிவிரற்
> றடக்கையாய் வென்றி தரும்' (வெண்பா வெட்சி - ௪)

என வரும்.

* பிள்ளைவழக்கு — 'பொய்யாது புண்மொழிந் தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத் தன்று'
(வெண்பா வெட்சி - ௧௮)

† புலனறிசிறப்பு — 'வெம்முனை நிலையுணர்த்தி யோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பீந்தன்று'
(வெண்பா வெட்சி - ௧௭)

புடைகெடப் போகிய செலவு என்பது — பக்கங் கெடப் போகிய செலவு என்றவாறு.

பக்கங் கெடுதலாவது, மாற்றார் பக்கத்தாராகித் தம்மோடு ஒற்றொடு திரிபவர் அறியாமற் போதல். பக்கத்திலுள்ளாரைப் பக்கம் என்றது ஆகுபெயரான்.

உதாரணம்

'கூற்றினத் தன்னார் கொடிவிடை ஊர்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந்து — தோற்றினம்
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழல்
குன்றா கொடுவில் லவர்' (வெண்பா வெட்சி - ௫)

எனவரும்.

புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே என்பது — மாற்றரசர் பக்கத்துள்ளார் அறியாதவகை ஒற்றியதனை ஆகிய ஒற்றுச் சொல்லும் என்றவாறு.

'ஒற்று' என்பது எவ்விடத்தும் வேண்டுமாயினும், ஆதிவிளக்காக இவ்வேவாத்தின் முற்கண் வைத்தார் என்று கொள்க.

உதாரணம்

'நிலையு நிறையு நிலைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைகி — யிலைபுனைந்த
கள்விழு கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்' (வெண்பா வெட்சி - ௬)

எனவரும்

வேய்ப்புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை என்பது — அவ்வாறு வேயப்பட்ட இடத்தின் புறத்தினைச் சூழ்தலான ஆகிய புறத்திருக்கையும் என்றவாறு.

'வேய' என்பது அவ்விடத்தின்மேல் ஆகுபெயராய் 'வேய்' என நின்றது.

உதாரணம்

'உய்ந்தொழிவா ரீங்கில்லை யூழிக்கட் டீயேபோன்
முந்தமரு ளேற்றார் முரணுருக்கத் — தந்தமரின்
ஒற்றினா னுய்ந்தாய துறைவலி யோரரணஞ்
சுற்றினார் போகாமற் சூழ்ந்து' (வெண்பா வெட்சி - எ)

எனவரும்.

முற்றிய ஊர்கொலை என்பது — அவ்வாறு சூழப் பட்டவரை அழித்தல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறிப்
புகலே யரிதென்னார் புக்குப் — பகலே
தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழ லார்ப்பக்
கொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு'
(வெண்பா வெட்சி - அ)

எனவரும்.

ஆகோள் என்பது — ஆண்டு உளதாகிய நிரையைக் கோடல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'கொடுவரி கூடிக் குழூஉக்கொண் டனைத்தால்
நெடுவரை நீள்வேய் நரலும் — நடுவூர்க்
கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை' (வெண்பா வெட்சி - கூ)

எனவரும்.

பூசல் மாற்று என்பது — அவ்வாறு கொண்ட நிரையை மீட்டற்கு வந்தார் பொரும் பூசல் மாற்றிப் பெயர்தல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குண்ணிய — தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையார் செய்த
புலவுக் கணைவழிபோய்ப் புள்' (வெண்பா. வெட்சி - க0)

எனவரும்.

நோயின்று உய்த்தல் என்பது — அவ்வாறு கொண்ட நிரையை வருந்தாமல் உய்த்தல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'செருப்பிடைச் சிறுபர லன்ன கணைக்கா
லவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்
குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ
டியார்கொலோ வளியன் றானே தேரி
னூர்பெரி திகந்தன் றுமிலனே யரணெனக்
காடுகைக் கொண்டன் றுமிலனே காலைப்
புல்லா ரினநிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்
சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மென்னா மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே' (புறம் - உருஎ)

எனவரும்.

நுவல்வழித் தோற்றம் என்பது — தமர் * நுவன்ற வழித் தோன்றுதல் என்றவாறு.

'நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசுவ லிட்ட புன்காற் பந்தர்
புனறரு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மி
னொன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
நிரையொடு வரூஉ மென்னைக்
குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே'
(புறம் - உசுஉ)

எனவரும்.

தந்துநிறை என்பது — கொள்ளப்பட்ட நிரையைத் தம் ஊரகத்துக் கொணர்ந்து நிறுத்தல் என்றவாறு.

1 'நுவன்றுழி' எனவும் 'கவன்றுழி' எனவும் பாடம்.

உதாரணம் :

'தண்டா விருப்பின னன்னை தலைமலைந்த
வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று — கண்டார்
ளணிநிரை வாணுதலா லம்மா வெயிற்றி
மணிநிரை மலகிய மன்று' (வெண்பா வெட்சி - கங)

எனவரும்

பாதீடு என்பது — அந்நிரையைக் கூறிடுதல் என்ற வாறு.

உதாரணம்

'ஔவாண மலைந்தார்க்கு மொற்றுயந் துரைத்தார்க்கும்
புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் — விள்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறூரிற்
கூறிட்டார் கொண்ட நிரை' (வெண்பா வெட்சி - கச)

எனவரும்.

உண்டாட்டு என்பது — நிரைபகுத்த மறவர் களிப்பினால் அயரும் விளையாட்டு என்றவாறு

உதாரணம்

'இளிகொண்ட தீஞ்சொ லிளமா வெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத் — தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேற்
செங்கண் மறவர் சினம்' (வெண்பா வெட்சி - கரு)

எனவரும்

கொடை என்பது — பகுத்த நிரையை வேண்டி இரப்பார்க்குக் கொடுத்தல் என்றவாறு

உதாரணம்

'இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்த நிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணர்சீர் வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்தம் முன்றி னிறைந்தன.'

'முருநதே ரிளநகை காணுயகின் னையா
கரநதை யலறக கவாநத நிரைகள
களவிலே யாட்டிநல வேயதெரி கானவன
புளவாயப்புச சொனனகணி முனறி னிரைநதன.'

'கயமல ருணகணணுய காணுயகின் னைய
ரயலூா ரலற வெறிநதநல லானிரைக
ணயனின மொழியி னரைமுது தாடி
யெயின ரெயிறறியா முனறி னிறைநதன'
(சிலப வேட்டுவவரி)

எனவரும

(௩)

௬௨. மறங்கடை கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையு மததிணைப் புறனே.

இதுவும அது

இதன் பொருள — குடியினது நிலைமையைக கூறலும கொறறவையது நிலைமையைக கூறலும குறிஞசித்திணைப புறனாகிய வெடசிததிணையாம என்றவாறு

மறம கடைகூட்டிய குடிநிலை என்பது — மறத் தொழின முடிததலை யுடைய குடியினது நிலைமையைக் கூறல் என்றவாறு

'குடிநிலை' என்றதனுன மைநதாககும மகளிாக்கும பொதுவாதல அறிக

உதாரணம

'யானை தாக்கினு மரவுமேற செலினு
நீனிற விசும்பின வலலேறு சிலைப்பினுஞ்
சூனமகண மாறு மறமபூண வாழ்கைகை
வலிககூட் டுணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிபபோத தனன புலலணாக காளைச
செனறு யனன கருவிற சுறறமொடு
கேளா மன்னா கடிபுலம் புகக

நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
யில்லடு கள்ளின் றோப்பி பருகி
மல்லன் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி
மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரம்பை’
(பெரும்பாண் கஙஉ - கசச)

எனவரும். இது ‘மறங்கடை கூட்டிய குடிநிலை’ மைந்தரியல் கூறியது.

‘கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணிவே
மூதின் மகளி ராதல் தகுமே
மேனா ளுற்ற செருவிற் கிவடன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தன்னே
நெருந லுற்ற செருவிற் கிவள்கொழுநன்
பெருநிரை விலக்கி யாண்டுப்பட் டன்னே
இன்றும்
செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுவிரித் துடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே’ (புறம் - உஎகூ)

இது மறங்கடைகூட்டிய குடிநிலை மகளிர் இயல் கூறியது.

இவற்றுள் ஆண்பாற் பற்றி வந்ததனை * ‘இல்லாண் முல்லை’ எனவும், பெண்பாற்பற்றி வந்ததனை † ‘மூதின் முல்லை’ எனவும் கூறுப.

கொற்றவைநிலை என்பது — கொற்றவையது நிலையைக் கூறல் என்றவாறு.

---

* இல்லாண்முல்லை — ‘கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
யிழுமென சீர்த்தி யினமலி புரைத்தன்று’
(வெண்பா முல்லைப்பொதுவி - ரு)

† மூதின் முல்லை — ‘அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வினை
மடவரன் மகளிர்க்கு மறப்புகுந் தன்று.’
(வெண்பா. வாகை - உக)

இதனானே குறிஞ்சித்திணைக்கு முருகவேளையன்றிக் 'கொற்றவை'யும் தெய்வம் என்பது பெற்றாம்.

உதாரணம்

'ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை — மீளி
யரணமுருங்க வாகோள் கருதி னடையார்
முரணமுருங்கத் தானமுந் துறும்'

(வெண்பா. வெட்சி - உ0)

எனவரும்.

(ச)

சூ ரு. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளு முறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி யேந்துபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே யாரென வருஉ
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய
வோடாக் கழனிலை யுளப்பட வோடா
வுடல்வேந் தடுக்கிய வுன்ன நிலையு
மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
றாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையு
மாரம ரோட்டலு மாபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலுந்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலு
மனைக்குரி மரபினது கரந்தை யன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தலென்
றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாண்மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க
நாடவற் கருளிய பிள்ளை யாட்டுங்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு மரபிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்

றிருமூன்று மரபிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட வெழுமூன்று துறைத்தே.

இது, * வெட்சித்திணைக்கு உரிய துறை கூறினார், இனி அதற்கு மாறாகிய கரந்தைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று அதுவும் ஆநிரை மீட்டல் காரணமாக அந் நிலத்தின்கண் நிகழ்வதாகலின் வெட்சியின்பாற் பட்டுக் குறிஞ்சியின் புறன் ஆயிற்று

இதன் பொருள் — 'வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட் டயர்ந்த காந்தள்' முதலாக † 'வாழ்த்து' ஈறாகக் கல்லொடு புணர்த்துக் கூறுந் துறையொடு கூட்டச் சொல்லப்பட்ட திணை இருபத்தொரு துறைத்து என்றவாறு

வெறிஅறி சிறப்பின் வெவ்வாய வேலன் வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும் என்பது — வெறியாடுதலை அறியுஞ் சிறப்பினையுடைய வெவ்விய வாயினையுடைய வேலன் வெறியாட்டினைச் செய்த காந்தளும் என்றவாறு

காந்தள் என்பது மடலேறுதலான் அத்துணையாற்றுளாகிய பெண்பால்மாட்டு நிகழும். வெறி காந்தள் எனவும் பெயராம் இதனானே காமவேட்கையின் ஆற்றுளாகிய பெண்பாற் பக்கமாகிய வெறியும் அந்நிலத்துள்ளார் § வென்றி வேண்டியாடும் வெறியுங் கொள்ளப்படும். இவ்வெறி இந்நிலத்திற்குச் சிறந்தமை அறிக இது வெட்சிப் பின்னர் வைத்தார், பெரும்பான்மையுங் குறிஞ்சி பற்றி நிகழுமாகலின்.

* 'வேலன் முதலாக வெட்சித்திணை' எனவும் பாடம்.

† 'தலைத்தார் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் என்பதீறாகச் சொல்லப் பட்ட பதின்மூன்று துறையும், காட்சி முதலாக வாழ்த்து ஈறாக' எனவும் பாடம்

‡ 'வெறியாடிய காந்தளும்' எனவும் பாடம்.

§ 'ஆராவென்றி' எனவும் பாடம். 'சூர் வென்றி' என்று வாசித்தலும் ஒன்றும்.

உதாரணம

‘வெயய நெடிதுயிரா வெறப னனிநினையா
வைய நனிநீஙக வாடிஞெண — மைய
லயனமனைப பெணடிரோ டனனைசொ லஞசி
வியன்மனையு ளாடுமெ வெறி’ (வெணபா பெருநதி - க 0)

எனவரும. இது காமவேடகை தோறறுமல தலைமகள தானே * முருகறகென வெறியாடியது வெனறி வேணடி யாடுதற்குச செய்யுள சிலபபதிகார வேட்டுவவரியுள கண்டு கொள்க இனி வேலன தானே யாடியதறகுச செய்யுள் வநதவழிக் கணடு கொளக

உறுபகை வேநது இடை தெரிதல வேணடி ஏநது புகழ்ப போநதை வேமபே ஆா என வருஉம மாபெரும தானையா மலைநத பூவும என்றது — மிகக பகைவேநதன் வேறுபாடு தெரிதல வேணடி உயாநத புகழையுடைய போநதை எனவும வேமபு எனவும ஆா எனவும கொணட தமிழநாடடு நிலவேநதா மாபெருந தானையா சூடிய பூவும என்றவாறு

அநநில வேந்த ராவாா சேர பாண்டிய சோழா

‘குடையலா காநதடடன கொலலிச சுனைவாயத
தொடையவிழ தணகுவளை சூடான — புடைதிகழுந
தேரதிரப பொஙகுந திருநதுவேல வானவன
போரெதிரிற் போநதையாம பூ’
(வெணபா. பொதுவி - க)

இது சேரன பூ

‘தொடையணிதோ ளாடவா தும்பை புனையக்
கொடியணிதோ கூட்டணஙகும போழதின — முடியணி
காததலசால செஙகோற் கடுமா னெடுவழுதி [யுங
யேததலசால வேமபி னிணா’ (வெணபா பொதுவி - உ).

இது பாண்டியன் பூ

* ‘முருகெனை — ‘முருகுமெனை’ எனவும பாடம,

'கொல்களி றூர்வா கொலைமலி வாண்மறவர்
வெலகழல வீககுவா வேலிளையா — மலகுங
கலஙக லொலிபுனற் காவிரி நாட
னலஙக லமரழுவத தாா' (வெணபா பொதுவி - ௩)

இது சோழன பூ

நிரைகோள கேடடவழி நெடுநில வேநதருங கதும
என எழுவா ஆகலின நிரைமீடடலின கண பூப புகழப
படடது

வாடா வளளி என்பது — வாடுதல இலலாத வளளி
என்றவாறு

வளளி எனபது ஒரு கூததது அஃது அநநிலததின
நிகழதலின் 'வாடா வளளி' எனறா உதாரணம வநதுழிக
காணக

வயவா ஏததிய ஓடாக கழனிலை உளபபட என்
பது — வீரராற புகழபபடட கெடாத கழனிலை கூடடி
என்றவாறு

உதாரணம

'வாளமரின முனவிலககி வானபடாவாா யாாகொலோ
கேளலாா நீககிய கிணகிணிககாற — காளை
கலஙகழல வாயிற கடுததீற்றி யறறுற
பொலஙகழல கானமேற் புனைவு'
(வெணபா பொதுவி - எ)

எனவரும.

ஓடா உடல வேநது அடுககிய உனனநிலையும என
பது — அடி பிறககிடா வெகுணட வேநதரைச சாாததிய
உன்ன நிலையும எனறவாறு.

உன்னம என்பது ஓர்மரம அது தன் நாட்டகத்
துக் கேடுவருங்கால உலறியும, வாராதகாலம குழைநதும
நிற்கும.

உதாரணம்

துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றுப்பெதிர்ந்து
முன்னர் வணங்கார் முரணுருக்க — மன்னரு
மீடொராந் தாந்தி யிகலவிந் தாார் நீபுனை
கொட்டோர் முன்னர்க் குழை (வெண்பா பொதுவி-௯)

எனவரும். பிறவும் நிமித்தமாக வருவன வெல்லாவற்றிற்கும் இஃதே துறையாகக் கொள்க.

மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பில் தாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையும் என்பது — மாயோனைப் பொருந்திய நிலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்பினையுடைய கெடாத விழுமிய புகழைப் பொருந்திய பூவைநிலையைக் கூறுதலும் என்றவாறு.

மாயோன் — காத்தற் கடவுள், பூவை மலர்ச்சியைக் கண்டு மாயோன் நிறத்தை ஒத்ததெனப் புகழ்தல். 'காயாம்பூ வண்ணன்' என நிறஞ்சுட்டு வழங்குதலுங் கொள்க. பூவை — காயா. நாட்டெல்லை காடாதலின் அக்காட்டிடைச் செல்வோர் அப்பூவையைக் கண்டு கூறுதல் 'உன்னம்' கண்டு கூறினாற்போல இதுவுமோர் வழக்கு. இஃது உரைநயனறக் கண்டுணரற்பாற்று.

உதாரணம்

'பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோய்
யாவை விழுமிய யாமுணரேம் — மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லான்' (வெண்பா பாடாண் - ௪)

இஃது உரையன்று என்பார் மாயோன் முதலாகிய தேவர்களோடு உவமித்தலே பூவைநிலை என்ப.

உதாரணம்

'இந்திர னென்னி னிரண்டேகண் ணேறூர்ந்த
வந்தரத்தா னென்னிற் பிறையில்லை — யந்தரத்துக்
கோழியா னென்னின் முகனொன்றே கோதையை
யாழியா னென்றுணரற் பாற்று'

எனவரும். அங்ஙனமாயின்,

'ஒன்றின முடிதத றனனின முடிததல' (மரபி - ககO)

என்பதுபற்றி வேறு கடவுளரை நோககி உவமிதது வந பவை யெலலாம பூவை நிலையாகக கொளக எனனை ?

'ஏறறூர்தி யானு மிகலவெமபோா வானவனு
மாறறலு மாளவினையு மொததொனறி னொவவாரே
கூறறக கணிசசியோன கணமூன றிரணடேயா
மாறறலசால வானவன கண'

என முத்தோள்ளாயிரதது வநதவாறு காணக பிறவும அனன

'பூவை நிலை'யும அநநிலததின தெயவமாகிய கருப பொருளாகலின அதனமேல வநதது

ஆ அமா ஒடடலும எனபது — அரிய அமரைப போககுதலும எனறவாறு அரிய அமராவது சிறநது செருமலைதல

உதாரணம

'புலிககணமுஞ சியமும போாககளிறும போலவாா
வலிசசினமு மானமுந தேசு — மொலிகரு
மருமுனை வெஞசுரத தானபூசற கோடிச
செருமலைநதாா சீறறஞ சிறநது' (வெணபா கரந - ச)

எனவரும

ஆ பெயாததுத தருதல எனபது — நிரைமீடடல எனறவாறு

உதாரணம

'அழுஙகனீா வையகத தாருயிரைக கூறறம
விழுஙகியபின வீடுகொண டறறுற — செழுஙகுடிக
டாராா கரநதை தலைமலைநது தாஙகோட
னோராாகைக கொணட நிரை' (வெணபா கரந - க)

எனவரும.

'ஏறுடைப பெருநிரை பெயாதரப பெயரா
திலைபுதை பெருஙகாட்டுத தலைககரந திருநத

வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ளம்
முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மானமேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே' (புறம் உருகூ)

என வருவதும் அது.

சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலும் என்பது — சீர்மை பொருந்திய வேந்தனது மிகுதியை எடுத்துக் கூறலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அங்கையு ளெல்லி யகன்பய மார்தலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற் — றங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாண்மருட் சென்றடையார் வேல்வா
யுயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுளும்' (வெண்பா காங - கடு)

என வரும். இஃது ஏனைய நிலைக்கும் பொது.

தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் என்பது — தன்மாட்டுள்ள பேராற்றல் முயற்சியினாலே கொடுஞ்சொற்களைத் தன்னொடு புணர்த்திக் கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வாளொடு வைகுவேன் யானாக — நாளுங்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யீயப்
பிழிமது வுண்பார் பிறர்' (வெண்பா கரு - கக)

என வரும். இது மற்றுள்ள திணைக்கும் பொது.

மனைக்குரி மரபினது கரந்தை என்றது — வென்று வா மனைக்கே யுரிய கூட்டும் மரபினை யுடையதான கரந்தை என்றவாறு. எனவே அவர்க்கு அதனை அறிவுடையோர் கூட்டல் உய்த்துணர்க. உதாரணம் வந்துழிக் காண்க.

அன்றியும் என்பது அக்கரந்தை அல்லாமலும் என்றவாறு.

வருதார் தாங்கல் வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல் என்று இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும் என்பது — மேல் வருகின்ற கொடிப் படையைத் தாங்கலும் வாள்வாய்த்தலால் படுதலும் என இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

'பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து
கொள்ளைகொள் ளாயர் தலைக்கொண்டார் — எள்ளிப்
பொருதழிந்து மீளவும் புக்குழலான் மீளா
ஒருதனியே நின்றா னுளன் (வெண்பா கரந - எ)

எனவரும் இது வருதார் தாங்கல்

'உரைப்பி னதுவியப்போ வொன்னார்கைக் கொண்ட
நிரைப்பின் னெடுந்தகை சென்றான் — புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெலா மொய்வாள் கயராக்
களப்பட்டான் றோன்றான் கரந்து' (வெண்பா கரந-சு)

இது வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தல்

வாள் மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடு அவற்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும் என்பது — வாளான் மாறுபட்டு எழுந்தவனை மகிழ்ந்து பறை ஒலிப்ப அவற்குத் துறக்கமாகிய நாட்டை அளித்த பிள்ளையாட்டும் என்றவாறு

உதாரணம்

'மாட்டிய பிள்ளை மறவா நிறந்திறந்து
கூட்டிய வெஃகங் குடர்மாலை — சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி நடங்குயான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்முந் துடி' (வெண்பா கரந - கூ)

எனவரும்

காட்சி என்பது — போர்க்களத்துப் பட்ட வீரரைக் கல் நிறுத்தற் பொருட்டுக் காண்டல் என்றவாறு

உதாரணம்

'திசையணங்கு மெய்யாக்கிநீஇ மீளி மறவர்
புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப் — பகையணங்கும்
வேலைக் கடுங்கணையால் வேருகி விண்படர்ந்த
காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்' (வெண்பா பொதுவி-௮)

எனவரும்.

கல்கோள் என்பது — அவ்வாறு காணப்பட்ட கல்லைக் கைக்கோடல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து
நாவுடை நன்மணி நனியியம்ப — மேவார்
அழனமறந் காற்றி யவிந்தாற்கென் றேத்திக்
கழனமறவர் கைக்கொண்டார் கல்'

(வெண்பா பொதுவி - ௯)

எனவரும்.

நீர்ப்படை என்பது — அக்கல்லை நீர்ப்படுத்தல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'காடு கனலக் கனலோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளிர்கொள்ளப் — பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்' (வெண்பா பொதுவி - க0)

எனவரும்.

நடுதல் என்பது — அக்கல்லை நடுதல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'மாலை துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து — வேலமரு
ளாண்டகை நின்ற வமர்வெய்யோற் காகென்று
காண்டக நாட்டினார் கல்' (வெண்பா பொதுவி - கஉ)

எனவரும்

சீர்த்தகு மரபிற் பெரும்படை என்பது — மிகவும் தக்க மரபினையுடைய பெரும்படை என்றவாறு.

அஃதாவது நாட்டிய கல்லிற்குக் கோட்டம் செய்தல். அஃது * 'இற்கொண்டு புகுதல்' என உரைத்த துறை.

உதாரணம்

'வாட்புகா ஊட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்
கோட்புலி யன்ன குரிசில்கல் — லாட்கடிந்து
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ னொல்லோரும்
இற்கொண்டு புக்கா னியைந்து' (வெண்பா பொதுவி-கச)

எனவரும்.

வாழ்த்தல் என்பது — அக்கல்லைப் பழிச்சுதல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அடும்புகழ் பாடி யழுதழுது நோனாது
இடும்பையுள் வைகிற் றிருந்தார் — கடும்பொடு
கைவண் குரிசில்கற் கைதொழூஉச் செல்பாண
தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு'

எனவரும். (வெண்பா பொதுவி - கரு)

இவையெல்லாம் கரந்தைக்கு உரித்தாக ஓதப்பட்டனவேனும்,

'ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும்
வருவகை தானே வழக்கென மொழிப' (பொருளி - உஅ)

என்றதனான் மறத்துறை ஏழற்கும் கொள்ளப்படும். ஈண்டு ஓதப்பட்ட இருபத்தொரு துறையினும் நிரைமீ—

* இற்கொண்டு புகுதல் —

'வேத்தமருள் விளிந்தோன் கல்லென
வேத்தினார் துவன்றி யிற்கொண்டு புக்கன்று'

(வெண்பா பொதுவியல் - கச)

டற பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தை என ஓதப்பட்டன. ஏழாயின கரந்தையாயினவாறு என்னை யெனின், வெறியாட்டும், வள்ளிக் கூத்தும் மலைச்சாரகத்து இடத்து வழங்குதலின் வந்த நிலத்திற்குரிய பொருளாகி வந்தன; பூவை நிலையும் அந் நிலத்தைச் சார்ந்து வருவதோர் தெய்வமாதலின் அந் நிலத்திற் கருப்பொருளாகி வந்தது; கற்கோணிலை ஆறும், உன்ன நிலையும், முடியுடை வேந்தர் சூடும் பூவும், கழனிலையும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவாகலின் எடுத்துக்கொண்டனமேணக் கூறுதல் இலக்கணமாதலின் ஈண்டு ஓதப்பட்டன என உணர்க.

பன்னிருபடலத்துள் கரந்தைக்கண் *'புண்ணொடு வருதல்' முதலாக வேறுபட்ட சில துறை கூறினாராலெனின், புண்படுத்தல் மாற்றோர் செய்த மறத்துறை யாகலின் அஃது இவர்க்கு மாறுகொளக் கூறுதல் மயங்கக் கூறுதலாம்; ஏனையவும் இவ்வாறு 'பயங்கக் கூறலும்,' 'குன்றக் கூறலும்,' 'மிகைபடக் கூறலும்' ஆயவாறு எடுத்துக் காட்டின் பெருகுமாதலின் உய்த்துணர்ந்து கண்டுகொள்க. இத்துணையும் கூறப்பட்டது வெட்சித்திணை. (ரு)

௬௪. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே
யெஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த
னஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே

இது வஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — வஞ்சியாகிய புறத்திணை முல்லையாகிய அகத்திணைக்குப் புறனாம். அஃது ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலையுடைய வேந்தனை மற்றொரு வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல் குறித்தது என்றவாறு.

* புண்ணொடு வருதல் — 'மண்ணோடு புகழ்நிறீஇப்
புண்ணோடு தான்வந்தன்று'
(வெண்பா. கரந்தை - ௯)

ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலாவது வேண்டிய அரசர்க்குக் கொட்டாமை

'அகத்திணை மருங்கி னரிறப் வுணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்' (புறத்தி-க)

என்பதனைக் கொணர்ந்து உரைத்துக் கொள்க. இவ்வுரை இனி வருகின்ற திணைக்கும் ஒக்கும். அதற்கு இது புறனாயவாறு என்னையெனின்,

'மாயோன் மேய காடுறை யுலக' (அகத்தி - ரு)

மும், கார்காலமும், முல்லைக்கு முதற்பொருளாதலின், பகைவயிற் சேறல் ஆகிய வஞ்சிக்கு நிழலும் நீரும் உள்ள காலம் வேண்டுதலானும், பருவரக் காடாகிய முல்லைசார்ந்த இடம் ஆகாமையானும், அதற்கு இது சிறந்த புறனாயது எனக் அன்னதாதல் முல்லைப் பாட்டினுள்,

'கானயாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி' (முல்லைப் - உ௪ - உ௮)

என்பதனானும் உணர்க. (௬௪)

௬௫. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல்
வயங்க லெய்திய பெருமை யானுங்
கொடுத்த லெய்திய கொடைமை யானு
மடுத்தூர்ந் தட்ட கொற்றத் தானு
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருளின் றுய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
வொருவன் றாங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்

வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுங்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையு
மழிபடை தட்டோா தழிஞ்சியோடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின்மூன்றே.

இது வஞசிததிணைசகு உரிய துறையாமாறு உணாத் துதல நுதலிறறு

இதன் பொருள — இயஙகுபடை யரவம முதலாகத் தழிஞசியொடு கூடச சொலலபபடட பதின்மூனறும் வஞசித்துறையாம எனறவாறு

'பெருமையானும' எனபது முதலாக வநத 'ஆன்' எலலாம் இடைசசொலலாகி வநதன 'இயஙகு படை யரவம' 'எரிபரநதெடுததல' எனபவறறுககண உம்மை தொக்கு நின்றன.

இயஙகு படை அரவம எனபது — படை யெழும் அரவமும எனறவாறு

உதாரணம

'சிறபபுடை மரபிற பொருளு மினபமு
மறததது வழிபபடூஉந தோறறம போல
விருகுடை பினபட வோஙகிய வொருகுடை
யுருகெழு மதியி னிவநதுசேண விளஙக
நலலிசை வேடடம வேணடி வெலபோாப்
பாசறை யலலது நீயொல லாயே
நுதிமுக மழுஙக மணடி யொனனா
கடிமதில பாயுநின களிறட ஙகலவே
போரெனிற புகலும புனைகழன மறவா
காடிடைக கிடநத நாடுநனி சேஎய
செலவே மல்லே மெனனா கலலென
விழவுடை யாஙகண வேறறுப்புலத திறுததுக
குணகடல பின்ன தாகக குடகடல

வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப
வலமுறை வருதலு முண்டென் றலமவந்து
நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்
துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே' (புறம் - ௩௧)

எனவரும்.

எரி பரந்து எடுத்தல் என்பது — பகைவரது நாடு எரி பரந்து கிளர்தலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
மழையுருவின தோல்பரப்பி
முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்
விளைவயல் கவர்பூட்டி
மனைமரம் விறகாகக்
கடிதுறைநீர்க் களிறுபடீஇ
யெல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்
செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்
புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி லானைத்
துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்
புலவுவாட் புலாஅச் சாந்தின்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசில்
மயங்குவள்ளை மலராம்பற்
பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்
கரும்பல்லது காடறியாப்
பெருந்தண்பணை பாழாக
ஏம நன்னா டொள்ளெரி யூட்டினை
நாம நல்லமர் செய்ய
வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே' (புறம் - ௧௬)

எனவரும்.

வயங்கல் எய்திய பெருமையானும் என்பது — விளக்கம் எய்திய பெருமையும் என்றவாறு.

உதாரணம '

'இருஙகண யானையொ டருஙகலந தறுததுப
பணிநதுகுறை மொழிவ தலலது பகைவா
வணஙகா ராதல யாவதோ மறறே' (பதிறறுப்பதது)

எனவரும

'உருமுடனறு சிலைததலின விசுமபதிரந தாஙகு
கணணதிரபு முழஙகுங கடுஙகுரன முரசங
காலகிளர நதனன ஊாதிக காணமுளை
யெரிசிகழந தன்ன சிறையருஞ சீறறதது
நளியிரும பரபபின மாககடன முநநீா
நீாததுணை யனன செலவி
னிலந்திரைய பனன தானையோய நினககே'
(பதிறறுப்பதது)

என்ற மேறபாட்டின தொடாபும அது

கொடுததல எயதிய கொடைமையானும எனபது —
கொடுததலைப பொருநதிய கொடைமையும எனறவாறு.

உதாரணம

'பாணர் தாமரை மலையவும புலவா
பூநதல யானையொடு புனதோ பணணவு
மறறோ மறறிது விறனமாண குடுமி
யின்னு வாகப் பிறாமண்கொண
டினிய செயதிநின் றாவலா முகததே' (புறம் - கஉ)

எனவரும

அடுதது ஊாநது அட்ட கொறறததானும என்பது—
பகைவா பலரையும அடுதது மேலிட்டுக கொனற கொற்-
றமும் என்றவாறு

உதாரணம்

'திண்பிணி முரச மிழுமென முழஙகச்
சென்றமா கடத்தல யாவது வநதோா
தாாதாங குதவு மாற்றா வெடிபட்
டோடன் மாீஇய பீடின மனனா

நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதல் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமார்
அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக்க நல்லமர் வீழ்ந்த
நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ
பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே' (புறம் - ௯௩)

எனவரும்

மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும் என்பது — மாராயமாகிய உவகை பெற்று நெடிய மொழியினைக்கண்ணும் என்றவாறு

உதாரணம்

'துடியெறியும் புலைய
வெறிகோல் கொள்ளு மிழிசின
கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினும்
ஓடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் புரளுந்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர் மன்னல் நன்று
முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்
வம்ப வேந்தன் றானை
யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே' (புறம் - ௨௮௭)

எனவரும்

பொருளின்று உய்த்த பேராண் பக்கமும் என்பது— பகைவரைப் பொருளாக மதியாது செலுத்தின பேராண் பக்கமும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மினென
அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்தின்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவி னெடியோன்
நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே' (புறம் - ௯)

எனவரும்.

வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையானும் என்பது — விசை கொண்டு வரும் புனலைக் கற்சிறை தாங்கினாற்போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின்ற
வாட்டன் முதியோள் வயிற்றிடங் — கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
விரும்புலி சேர்ந்த விடம்' (வெண்பா. வஞ்சி - கஅ)

எனவரும்.

'வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதலி
னேந்துவாள் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிய

புரவிற் காற்றூச் சிறாஅத்
தொன்மை சுட்டிய வண்மை யோனே' (புறம் - ௩௩௦)

என்பதும் அது.

பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும் என்பது — திரட்சி பொருந்தின பெருஞ்சோற்று நிலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ்ப் பொய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுசினைக் குருகிறை கொள்ளும்
மல்குறு கான லோங்குமண லடைகரை
தாழடும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல
விலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
செங்கோட் டாமா னூனொடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்
கால மன்றியும் கரும்பறுத் தொழியா
தரிகா லவித்துப் பலபூ விழவிற்
றேம்பாய் மருதம் முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலசூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாயம்
முழவிமிழ் மூதூர் விழவுக்கா ணூஉப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலும்
மேன லுழவர் வரகுமீ திட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை
மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்

டொண்ணுதல் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர் தோட்கிய கடற்றவும் பிறவும்
பணைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவு மரணவலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணியர்
குயாக்கோ ணோங்கிய உருமபெற்ற பிண்டங்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
யெறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற்
கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்கால
பெருஞ்சமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவர்
உருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு கொளைபுணர்ந்து
பெருஞ்சோ றுகுத்தற் கெறியுங்
கடுஞ்சின வேந்தநின் றழங்குகுரன் முரசே'

(பதிற்று - ௩௦)

எனவரும்.

வென்றோர் விளக்கமும் என்பது — வென்றோர் மாட்டுளதாகிய விளக்கமும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அருஅ யாணர் அகன்கட் செறுவி
னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பரூஉப் பகடு உதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துணை மகாரி
னலந்தனர் பெரும நின்னுடற்றி யோரே
யூரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப்
போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
மதில்வாய்த் தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டுகண் ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயில்

லாரெயிற் றோட்டி வெளுவினை யேஎறு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக் கயிறாடா வைகற் பொழுது நினையூஉ
வான்பயம் வாழ்நர் கழுவுடலை மடங்கப்
பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியானையோ டருங்கலந் தராஅர்
மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னூழி
யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
யறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரே' (பதிற்று - எக)

எனவரும்.

தோற்றோர் தேய்வும் என்பது — தோற்றோர் தேய்வு கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'வாஅண மருப்பிற் களிற்றியானை
மாஅ மலையிற் கணங்கொண் டவ
ரெடுத்தெறிந்த விறன்முரசங்
கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்
சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்
றொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடை யெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்
பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வா
ளொடிவி றெவ்வ ரெதிர்நின் றுரைஇ
யிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென
வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ
வனையை யாகன் மாறே பகைவர்
கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொடி

புலி[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] லிசைத்து
தொலையாக் கற்பநின் றெம்முனை யாமே' (பதிற்று-அ0)

எனவரும்

குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்றவள்ளையும் என்பது — குறைவுறுதலைச் செய்யாத வென்றிச் சிறப்பினையுடைய கொற்றவள்ளையும் என்றவாறு.

கொற்றவள்ளை — தோற்ற கொற்றவன் கொடுக்குந் திறை. உதாரணம் வந்துழிக் காண்க.

அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சி [illegible] —மாற்றாரெறி படைக்கலன் முதலியவற்றைத் தாம் [illegible] தடுத்து உள்ள அழிந்தோரைப் பேணித் தழுவிக்கோடல் என்றவாறு.

உதாரணம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] முன்னிணி [illegible]
பொருநை [illegible] செயிற்று [illegible]
[illegible]
[illegible] பெயர் [illegible] (புறம் - உஅச)

எனவரும்.

[illegible] இத்துணையும் கூறப்பட்டது வஞ்சி எனக்
'[illegible] வரு படைவரு [illegible] தெரி [illegible] ணணி
யறி [illegible] யருளா யாயினே
பாரி [illegible] (பதிற்று - எக)
என்பதும் இதனகத் தடங்கும். இது * 'முதுமொழி வஞ்சி' என்ப.

* முதுமொழி வஞ்சி — 'தொன்மரபின் வாட்குடியின் முன்னோரது நிலைகிளந்தன்று' (வெண்பா. வஞ்சி - கரு)

தொகைநிலைக் கழிபெருஞ் சிறப்பிற் பதின்மூன்று துறைத்து வாகை — இக்கூறப்பட்ட தொகுத்துக் காணின் கழிபெருஞ் சிறப்பிற் பதின்மூன்று துறைத்தாம் என்றவாறு.

'கழி' என்றது 'கொள்ளார் தேஎம்' முதலியன மூன்றும் ஒழிந்த ஏனைய இருபத்தொன்றாகிய ஏற்றலை எனக் [illegible] 'கழிபெருஞ் சிறப்பிற் பதின்மூன்று' [illegible] ஏனையவும் 'கழிபெருஞ் சிறப்பின்' என்றமையால், பொருளானும் [illegible] வந்த குறிக்கும் மன்னரும் [illegible] பாடாண்திணையுமாகத் [illegible] கொள்க.

இவை பதினான்கும் நான்கு சாதியாம்.

[illegible] (புறம் - ௪௬)
[illegible] (புறம் - ௪௭)

எனவரும் [illegible] பாட்டுக்கள் [illegible] (௭)

௬௬. உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே
முழுமுதல் அரணம் முற்றலுங் கோடலும்
அனைநெறி மரபிற் றாகு மென்ப

இஃது உழிஞைத் திணை யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — உழிஞை என்னும் புறத்திணை மருதம் என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாம்; அது முழுமுதல் அரணம் முற்றுதலும் அழித்தலுமாய வருந்தன்மைத்தாகிய பல நெறியை மரபாக உடைத்தாகும் என்ப புலவர் என்றவாறு.

'முழுமுதலரணம்' என்றமையால், அரணம், தலையும் இடையும், கடையும் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் தலை

பரணை என்க [illegible] அரண் [illegible] இக
கணம் பலவும் * உடைத்தாகல் [illegible] இந்[illegible]
[illegible] என்னையெனின், [illegible] வேந்தர் [illegible]
போரெய்த [illegible] † உடைத்த [illegible] வேந்தன
‡ அரணாயுழியாப் போரெய்யாரதலானும், அ[illegible]
அவர் [illegible] அவர் [illegible] வாக்கு
விடியற்போர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] முறை
யிறை [illegible] [illegible] [illegible] யாகு
போகலின், [illegible] [illegible] [illegible]
பின [illegible] [illegible] ([illegible] - [illegible]) புள
அடங்கும் என்க. (௬)

சூஎ. அதுவே தானு மிருநால் வகைத்தே.

இ[illegible] [illegible]
[illegible]

இதன் பொருள் — [illegible]
[illegible] [illegible] முனைக்
காணப்படும். (கூ)

சூஅ. கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமு
முள்ளிய துமுடிக்கும் வேந்தனது சிறப்புந்
தொல்லெயிற் றிவர்தலுந் தோலது பெருக்கமு
மகத்தோன் செல்வமு மன்றியு முரணிய
புறத்தோ னணங்கிய பக்கமுந் திறப்பட
வொருதான் மண்டிய குறுமையு முடன்றோ

* 'முற்று' உடைத்தால்
† உடைத்[illegible]
‡ 'அரணவலியாசப' எனவும் பாடபேதம்.
§ 'கோட்டெல்லையின அழிப்பா [illegible]மிகைய
ராகும்' என்னின

வருபடை பேணா ராரெயி லுளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே.

இது மேற்கூறப்பட்ட உழிஞைத்துறை எட்டு என்ற தன் பெயரும் முறைமையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும்' என்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்டன உழிஞைத்துறையாம் என்றவாறு.

பதினெட்டு, * இருபத்தொன்பது என்பார் மதம் விலக்கியமை தோன்றப் பெயர்த்தும் தொகை கூறினார். கூறியது கூறல் அன்று இது தொகை.

கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும் என்பது — பகைவரது தேயத்தைக் கொள்ளக் குறித்த கொற்றம் கூறுதலும் என்றவாறு.

கொள்ளார் — சிறுபான்மை பகைவர், தன்னை இறையெனக் கொள்ளாருமாம்.

உதாரணம்

'ஆனா வீகை யடுபோ ரண்ணனின்
யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்
றானையுங் கடலென முழங்குங் கூர்நுனை
வேலு மின்னின் விளங்கு முலகத்
தரைசுதலை பனிக்கு மாற்றலை யாதலிற்
புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே
றண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையு முழவர்
படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்

* 'இருபத்தொன்பது' என்பார் வெண்பாமாலை யுடையாரும். (உழிஞை. க)

கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந் தயரும்
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே
நீயே,
மருந்தில கணிச்சி வருந்த வட்டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே' (புறம் - ௪௨)

எனவரும்.

உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும் என்பது — நினைத்தது முடிக்கலாகும் வேந்தனது இயற்சிறப்புக் கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்.

'அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினும்
நீயளந் தறிதிநின் புரைமை வார்தோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடும்
தண்ணான் பொருநை வெண்மணற் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்
கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
வாங்கினி திருந்த வேந்தனொ டீங்குநின்
சிலைத்தார் முரசங் கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே'

(புறம் - ௩௬)

எனவரும். இன்னும் 'உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்' என்றதனால் * அகத்தரசற்கு அழிந்து கூறலுங் கொள்க.

உதாரணம்

'இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறாஅ
திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி
நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்
தலமரல் யானை யுருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
வினைபுனை நல்லில் இனைகூஉக் கேட்பவு
மின்னா தம்ம வீண்டினி திருத்த
றுன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்றல்
லறவை யாயி னினதெனத் திறத்தன
மறவை யாயிற் போரொடு திறத்த
லறவையு மறவையு மல்லை யாகத்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவி
னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்கு
நாணுத்தக வுடைத்திது காணுங் காலே' (புறம் - ௪௪)

எனவரும்

தொல் எயிற்கு இவர்தலும் என்பது — தொல்லெயி லின்கட் பரத்தல் கூறுதலும் என்றவாறு

உதாரணம் :

'புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபரப்பி — யொல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டானை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்' (வெண்பா உழி - ௧0)

எனவரும்.

* 'அகத்தரசனை யழிந்து கூறலும்' எனவும் பாடம்

தோலது பெருக்கமும் என்பது — தோற்படையினது பெருமை கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி
யின்றுநாம் வைக லிழிவாகும் — வென்றொளிரும்
பாண்டி னிரைத்தோற் பணியார் பகையரணம்
வேண்டி லெளிதென்றான் வேந்து' (வெண்பா. உழி-கஉ)

எனவரும்.

அகத்தோன் செல்வமும் என்பது — அகத்தோனது செல்வங் கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொள் முரசின் மூவிரு முற்றினும்
உழவ ருழாஅ தனநான்கு பயனுடைத்தே
ஒன்றே,
சிறியிலை வெதிரின் நெல்விளை யும்மே
இரண்டே,
தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே,
கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே
நான்கே,
அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுந்
தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றாரலன்
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர
வாடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே' (புறம் - ௧0௯)

எனவரும்.

அன்றியும் முரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும் என்பது — முற்கூறியதல்லாமலும் மாறுபட்ட புறத்தரசன் வருந்திய பக்கங் கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்
பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்
புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
னல்லவென் னாது சிதைத்தல்
வல்லையா னெடுந்தகை செருவத் தானே' (புறம் - ௩௭)

எனவரும்

திறப்பட ஒருதான் மண்டிய குறுமையும் என்பது — வலிப்பட ஒருதானாகிச் சென்ற குற்றுழிஞை கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டுக்
குடுமி களைந்த நுதல் வேம்பி னொண்டளிர்
நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
குறுந்தொடி கழித்த கைச் சாபம் பற்றி
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல் வாழ்க வவன் கண்ணி தார் பூண்டு
தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றயின் றனனே வயின்வயின்

னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே' (புறம்-எஎ)

எனவரும்.

உடன்றோர் வரு பகை பேணார் ஆர் எயில் என்பது — * வெகுண்டோரது வருகின்ற படையைப் பேணாராகி அமைந்த எயில் உழிஞை கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'மயிற்கண்ணத் தன்னா மகிழ்த்தேற லூட்டக்
கயிற்கழலாற் கண்கனல் பூப்ப — வெயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்' (வெண்பா உழி-கக)

எனவரும்.

இவை உளப்படச் சொல்லப்பட்ட நாலிருவகைத்து உழிஞை எனக் கூட்டி முடிக்க. (க0)

கக. குடையும் வாளு நாள்கோ ளன்றி
யடையமை யேணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச்
சுற்றம ரொழிய வென்றுகைக் கொண்டு
முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய
வகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியு மற்றதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானு
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியு மதாஅன்
றூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனு
மதின்மிசைக் கிவர்ந்த மேலோர் பக்கமு
மிகன்மதிற் குடுமிகொண்ட மண்ணு மங்கலமும்

* 'வெகுண்டு வருகின்ற படையைப் பேணா வாரெயி லுழிஞை' எனவும் பாடம்.

வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்றத்
தொகைநிலை யென்னுந் துறையொடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

இதுவும் உழிஞைப் பகுதியே கூறுதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — குடை நாள் கோள் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு துறையும் உழிஞைக்கு உரிய துறை என்றவாறு.

எனவே மேற்சொல்லப்பட்டவற்றின் விரியும் பன்னிரண்டு உண்டு என்றவாறும்.

குடையும் வாளும் நாள் கோள் என்பது — குடைநாட்கோள் வாணாட்கோள் என வருவனவும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'நெய்யணிக செவ்வே னெடுந்தேர் நிலைபுக்க
கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்ணிடுக — வையகத்து
முற்றக் கடியரண மெல்லா முரணவிந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள' (வெண்பா. உழி - உ)

எனவரும் இது குடைநாட்கோள்

'வாணாட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேணார் பிறைதொடும் பேமதிற் — பூணா
ரணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்
பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து' (வெண்பா. உழி-௩)

எனவரும். இது வாணாட்கோள்

அன்றியும் மடை அமை ஏணி மிசை மயக்கமும் என்பது — அல்லாமலும் மதிலிடத்து மடுத்தல் அமைந்த ஏணி சாத்தி அதன்மேல் பொரும் போர் மயக்கமும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘சுடுமண் ணெடுமதில் சுற்றிய பிரியாக்
கடுமுரண் ணஃகங் கழிய — வடுமுரண்
ஞறிஞ னெறி பரவு முடுமயுமபோ
லேறிஞ மீரணி பலா’ (வெண்பா. உழி. கக)

எனவரும்.

‘அன்றியும்’ என்றதனை ஏனை சார்த்தலன்றி உடம்பு உயத்துப் பற்றி யேறிய பொருத்தும் கொள்ளப்படும்.

உதாரணம்

‘மையணற் காளை மலைறரிய’ (சிற்றடக்கம்)

என்னுஞ் சிற்றடக்கத்துக் குறிஞ்சியில் பெருமாட்டி நோக்கினை.

‘திசைமயயி லூட்டிய யுடம்புற நோக்கினை
ரசைஇய வள்ள வழிப்படக் கடைஇ’

என வருதல் காண்க.

கடைஇச் சுற்று அமர் ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிரவும் என்பது — பொருந்திச் சுற்றார் ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிரவும் என்றவாறு.

உதாரணம்.

‘காலை முரச மதிலியம்பக் கண்கனன்று
வேலை விறலவெய்யோ ளேகுதலு — மாலை
யடுக மடிசிலென றமமதிலு ளிட்டார்
தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு’ (வெண்பா. உழி-உஙு)

எனவரும்

அன்றி முற்றிய அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் என்பது — அஃது அல்லாமல் முற்றவகப்பட்ட அகத்திலுள்ளான் வீழ்ந்த நொச்சியும் என்றவாறு

உதாரணம்

'நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங்குர னொச்சிக் கண்ணார் குரூஉத்தழை
மெல்லிறை மகளி ரைதக லல்குற்
றொடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருக்கரந்
தொறுவாய்ப் பட்ட தெரிய லூரன்
செத்துப் பருந்துண வெப்பயாங் கண்டன
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே' (புறம் - உஎக)

எனவரும்

மற்றதன் புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமையானும் என்பது — அந் நொச்சியின் புறத்ததாகிய உழிஞையினை யுடையோன் வீழ்ந்த புதுமையும் என்றவாறு

உதாரணம்

'கோடுயா வெற்பி னிலங்கண் டிரைகருதுந்
தோடுகொள் புள் [illegible] றிகையேய்ப்பப் — பீடார்
முரணகத்துப் பாற் [illegible] மன்னர்
[illegible] ணகத்துப் பா [illegible] த்து
(வெண்பா உழி - உ0)

எனவரும்

நீர்செரு வீழ்ந்த பாசியும் என்பது — கிடங்கின் உளதாகிய போரின்கண்ணே வீழ்ந்த பாசியும் என்ற வாறு

உதாரணம் :

'நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதா
ரோவா விலங்கி யுடலவும் — பூவா
ரகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்' (வெண்பா உழி - கஎ)

எனவரும்.

அதான்று ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும் என்பது — அவ்வொழிய ஊர்ச் செருவின்கண் வீழ்ந்த அப்பாசி மறனும் என்றவாறு

உதாரணம்

'பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பும்
ஏயினார் ஏய இகன்மறவர் — ஆயினார்
ஒன்றி யவர் ஞாயப்புல்லத் தொடர்ந்தாக்கி
வென்றி படைத் திருந்து' (வெண்பா நொச்சி - ௨)

எனவரும்.

மதில் மிசைக்கு இவர்ந்த மேலோர் பக்கமும் என்பது — மதில் மேற்கோட்டுப் பாய்ந்த மதிலோர் பக்கமும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அகத்தன வார்கழ னோன்றாள் காரணின
புறத்தன போர்ப் புலிபோல் நின்றனவே — நிறத்தழுந்த
கோட்டுரிமை பெற்ற துணையமையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் தானுவந் தான்' (வெண்பா நொச்சி - ௭)

எனவரும்.

இகல் மதில் குடுமி கொண்ட மண்ணுமங்கலமும் என்பது — சமமுடன் இகலி மதில்மேல் நின்றாரை அட்டு அவன் முடிக்கலம் கொண்ட மண்ணுமங்கலமும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'எங்கண மல்லி வெயிற்குயிற் கூடிய
மங்கல நாளியாம் மகிழ்ந்தாங்கக — கொங்கலர்தாரச்
செயக்கடாப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகினவே
மொய்க்கடாப்பூண் மன்னார் முடி'
(வெண்பா. உழிஞை - ௨௮)

எனவரும்.

வென்ற வாளின் மண்ணோடு ஒன்ற என்பது — வென்றவாளின் மண்ணுமங்கலத்துடன் பொருந்த என்றவாறு.

உதாரணம்

'தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளக்கக்
கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான் — போர்த்த
பிடியார் பணைத்துணைப்ப விம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையார் பறையும் புக.' (வெண்பா. உழிஞை - உஎ)

எனவரும்.

தொகைநிலை என்பது — * அகமதில் அழித்தமை யான் மற்றுள்ள † ஏராய மதில் வரைப்பின் மாறுபட்ட வேந்தரும் முரண் அவிந்தபடி யடைதல் என்றவாறு.

உதாரணம்

'வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்
நாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப
பல்கிளை யாகுமதி யெம்மென் றருங்க
கலப்பிற் றங்கு வைப்பிற் கடறை யாத்தின்
நெருல்புக, வூசாச் செல்குவை யாயிற்
செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கு
மொந்திடத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்
கோள்வன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி
வானுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
யொன்னாத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி
னின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது
முன்னும் பின்னுநின் முன்னோ ரோம்பிய
வெயின்முகப் படுத்த லியாவது வளையினும்
பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி
லெழூஉப்புறந் தரீஇய பொன்பிணிப் பலகைக்
குழூஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணிற்
றேம்பாய் கடாஅத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுதல்
லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி

---

* 'அம்மதி லழித்தன்மையான்' எனவும் பாடம்.
† 'மற்றுள்ள மதில்கள் வரைப்பின் மாறுபட்ட' எனவும் பாடம்.

மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்க லாகா வாங்குசினக் களிறே' (பதிற்றுப் ௯௩)

எனவரும்.

என்னுந் துறையொடு தொகைஇ வகைநான் மூன்றே துறை என மொழிப புலவர் என்று கூட்டி முடிக்க. (௬௯)

௭௦. தும்பை தானே நெய்தலது புறனே
மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்று தலையழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.

இது தும்பைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — தும்பை என்னும் புறத்திணை நெய்தல் என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாம்; அது வலிமை பொருளாகப் போர் கருதிவந்த அரசனைச் சென்று அவனைத் தலைமை அழிக்கும் சிறப்பினை யுடைத்து என்ப என்றவாறு.

இதனானே,

'எதிரூன்றல் காஞ்சி' (பிங்க அநுபோக - ௩௭௩)

என்பாரை மறுத்தவாறு அறிக. அதற்கு இது புறனாய வாறு என்னையெனின், இருபெரு வேந்தரும் ஒருகளத்துப் பொருதலின் அதற்கு இடம் காடும் மலையும் கழனியும் ஆகாமையானும், களரும் மணலும் பரந்த வெளிநிலத்துப் பொருதல் வேண்டுதலானும், அந்நிலம் கடல் சார்ந்த வழியல்லது இன்மையானும், நெய்தற்கு ஓதிய எற்பாடு போர்த் தொழிற்கு * முடிவாதலானும், நெய்தற்குப் புறனாயிற்று என்க. (௭௦)

* 'முடியாதலானும்' எனவும் பாடம்.

௭௧. கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை
யிருநிலந் தீண்டா வருநிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட வொருசிறப் பின்றே.

இது தும்பைத் திணையின் சிறப்பியல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — இது மேலனபோல ஒருபாற்கு மிகுதலின்றி இருவகையினர்க்கும் ஒத்த சிறப்பினபாற் பட்டதாம்; ஒருவர்மாட்டு மிகுதல் இல்லை. சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை என்றவாறு.

கணையும் வேலும் படைத் துணையாகக் கொண்டு பொருதலின் காரணமாக நின்ற யாக்கை என ஒட்டி உரைக்க. இருநிலந் தீண்டா அருநிலை வகையாவது — நீர் அட்டை காலப்பட்டு உடலினின்று உயிர் பிரிக்கப் படுமாறு இருபாற் படுக்கப்படா அற்ற துண்டம் இணைதல் போன்று ஆடல் ஒத்த பண்பினை யுடையது இப் பகுதி என்க. இக் கருத்து ஒட்டிச், சொற்கு ஏற்ற பொருள் பெய்து உரைக்க. மேல் வருவனவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும். (௭௧)

௭௨. தானை யானை குதிரை யென்ற
நோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்
வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
றான்மீண் டெறிந்த தார்நிலை யன்றியு
மிருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமு
மொருவ னொருவனை யுடைபடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய *வெருமையும் †படையறுத்துப்

* 'பெருமையும்' எனவும் பாடம்
† 'படை மறுத்துப்' எனவும் பாடம்

பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடுங் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்
வாளோ ராடு மமலையும் வாள்வாய்த்
திருபெரு வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமு
மொருவரு மொழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணுஞ்
செருவகத் திறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇய
வொருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பலபடை யொருவற் குடைதலின் மற்றவ
னொள்வாள் வீசிய நூழிலு முளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

இது தும்பைத் திணைக்குரிய துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — தானைநிலை முதலாக நூழில் ஈறாகப் பன்னிரண்டு துறையினை உடைத்து தும்பைத் திணை என்றவாறு.

தானை யானை குதிரை என்ற நோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும் என்பது — பகைவர் உட்கப்படுகின்ற தானையும் யானையும் குதிரையுமாகிய மூவகைப்பட்டவற்றின் நிலையும் என்றவாறு.

அவற்றுள் தானைநிலை

'வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
கண்கூ டிறுத்த கடன்மரு ளாசறைக்
குமரிப் படைதழீஇக் கூற்றுவினை யாடவர்
தமர்பிற ரறியா வமர்மயங் கழுவத்
திறையும் பெயருந் தோற்றி நுமருள்
நாண்முறை தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைந் தோரு சிறப யாவரு

மரவுமிழ் மண்ணியிற் குறுகார்
நிரைகாழ் மாலையெங் கேளலனைப் பிறரே’
(புறம் - உகச)

எனவரும்.

‘கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்’ (திருக்குறள் படைச்செ - ச)

என்பதும் அது

‘நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்த
லிரங்கா முன்னை திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறாஅன்
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
படைக்கு ஓரெவ்வனாகத் தானே யினனே’ (புறம் - உஎசு)

என வருவதும் இதன்பாற் படும்.

‘[illegible]றகொள் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தானவற்
கொற்கத் துநவிந் ஞெருமாற் பிறபிற
பல்புக செம்மா லுடைத்தார் பலர்தொ[illegible]
[illegible]
மேன்மை யிழப்பப் பழிவருவ செய்பவோ
தானேயும் போகு முயிர்க்கு’

என்பது ஒரு விரன் கூற்று இதன்பாற்படும்

யானைநிலை யாவது — யானைபின் நிலை கூறுதல் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘கையது கையொ டொருதுணி மீகாட்டது
மொய்யிலைக்க னன்னா முடித்தலை — பைய
வியாபொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யெஃகோன்
வயவேற்போர் மாறன் களிறு’

எனவரும்

குதிரைநிலை யாவது — குதிரையின்நிலை கூறுதல்
என்றவாறு.

உதாரணம்

'நிலம்பிறக் கிடுவது போற்குளம்பு கடையூ
வுள்ள மொழிக்குங் கொட்பின் மானமே
லெள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை கூர்த்த
வெந்திற லெஃக நெஞ்சுவடு விளைப்ப
வாட்டிக் காணிய வருமே நெருநை
யுரைசால் சிறப்பின் வேந்தன் முன்னர்க்
கரைபொரு முந்நீர்த் திமிலிற் போழ்ந்தவர்
கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
விலங்குமருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே' (புறம் - ௩௦௨)

எனவரும்.

வேல்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன் தான் மீண்டு எறிந்த தார்நிலையும் என்பது — வேலான் வென்றி மிக்க வேந்தனைச் சூழ்ந்து படையவரைக் களைந்து முகம்பெறச் சென்ற வேந்தனை மாற்றார் சூழ்ந்த விடத்து வேந்தன் பாலினனைப் பிறரோர் செல்வன் தன் நிலைவிடுத்த தன் வேந்தமாட்டு அமைந்துத் துணையாய மாற்றாரை எறிந்து காத்தலைக் காவலுற்ற தலைமுடியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
யில்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்
திரும்புசுவைக் கொண்ட விழுப்புண் ணோய்தீர்ந்து
மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்ந்
தீர்ந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞ
னின்மை தீர வேண்டி னெம்மொடு
நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல
யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்
முண்ணா மருங்குல் காட்டித் தன்னூர்க்

கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்
திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி னெனவே (புறம்-கஅ0)

எனவரும். இதனுள் பாணன் அது தோன்றப் புகழ்ந்தவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன.

இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும் என்பது — படை நின்று பொராநின்ற தலைவர் இருவரும் தம்முட் பொருது படுதற்கண்ணும் என்றவாறு.

தபுதல் - சாதல், அப்பக்கம் - தபுதிப்பக்கம்.

உதாரணம்

'காய்ந்து கடுங்கட்டூற் கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த ரிருவரும் விண்படா — வேந்து
பொருபடை மன்னர் புறங்கொடா பொங்கி
யிருபடையு நீங்கா விகல்' (வெண்பா தும்பை - கஉ)

எனவரும்.

ஒருவன் ஒருவனை உடைப்படைபுக்குக் கூழை தாங்கிய *எருமையும் என்பது — ஒருவன், தன் கெடுபடையினைக் கண்டு பகைப் படையாரை மாறுபடப் படைவீரரைக் கூழையொடு தாங்கிய எருமைப் பக்கமும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
திணிநிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொ ளியானையிற் குடர்கா டட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத் தொழிந்ததன் றோழற்கு வருமே'
(புறம் - உஎ௫)

எனவரும்.

* 'பெருமையானும்' எனவும் பாடம்.

படை அறுத்துப் பாழிகொள்ளும் ஏமத்தானும் என்பது — கருவிலை * அறுத்து மல்லிறை கொள்ளும் ஏமத்தானும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுந் தினியே
தன்னுந் துரக்குநன் போலு மொன்னலர்
எஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னூக்கி மெய்க்கொண் டனனே" (புறம்-உஎச)

எனவரும்.

களிறு எறிந்து எதிர்ந்தோர் பாடும் என்பது — களிறு எறிந்து எதிர்ந்தோர் பட்ட வழியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
குன்றத் தன்ன களிற்றொடு பட்டோன்
வம்பலன் போலத் தோன்று முதுக்காண்
வேனல் வரியணில் வாலத் தன்ன
கான வூகின் கழன்றுகு முதுவீ
விரியல் வான்குழற் சுரியற் றங்க
நீரும் புல்லு மீயா துமணர்
யாருமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த
† வாழா வான்பகட் டேய்ப்பத் தெவ்வர்
பேருயிர் கொள்ளு மாதோ வதுகண்டு
வெஞ்சின யானை வேந்தனு மிக்களத்
தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே" (புறம் - ௩0௭)

எனவரும்.

---

* மறுத்து எனவும் பாடம்.

† வாழா வான்பகடு எனவும் பாடம்.

களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வாளோர் ஆடும் அமலையும் என்பது — களிற்றுடன் போந்து மலைந்துபட்ட இறைவனை மிக்க வேந்தன் வாட் படையாளர் நெருங்கியாடிப் பாடும் பாட்டும் என்றவாறு.

அமலை — நெருங்கல், அதனால் ஆயபாட்டிற்கு ஏற்புடைத்தாயிற்று.

உதாரணம்

'விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கட்
கோடியர் முழவின் முன்ன ராடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்
திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்
மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே' (பதிற்றுப். ருசு)

எனவரும்.

வாள்வாய்த்து இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாத் தொகைநிலைக்கண்ணும் என்பது — இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும் வாட்டொழிலின் முற்றி ஒருவரும் ஒழியாமற் பட்டவிடத்தும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர் புண்டொட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்தல் நீட்டி
நிறங்கிளர் உருவிற் பேஎய்ப் பெண்டிர்
எடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்து
மறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
உரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே
பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞில

டங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவர
வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே பெண்டிரும்
பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்
மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற
வரும்பெற லுலகம் நிறைய
விருந்துபெற் றனரால் பொலிகநும் புகழே.' (புறம் - சுஉ)

எனவரும்.

செரு அகத்து இறைவன் வீழ்வுற்ற சினைஇய ஒருவன் மண்டிய நல் இசை நிலையும் என்பது — பொருகளத்துத் தன் வேந்தன் வீழ்ந்துபட அதுகண்டு கறுக்கொண்டு எழுந்த தலைவன் — ஒரு வீரன், நெருங்கிப் பொருது வரும் நற்புகழைப் பெறும் நிலைமையினானும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'வான மிறைவன் படாக்கெதன ஏற்பப்பா
மானமே நெய்யா மறம்விறகாத் — தேனிருந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளம்
தொள்ளழலுள் வேட்டா னுயிர்'
(வெண்பா. தும்பை - உகூ)

எனவரும்.

பல்படை ஒருவற்கு உடைதலின் மற்றவன் ஒள் வாள் வீசிய நூழிலும் என்பது — பல்படை ஒருவற்குக் கெடுதலின் மற்றவன் தன் ஒள்ளிய கைவாள் வீசிய நூழிலும் என்றவாறு.

என்றது பலரைக் கொன்றுதலை அதனைச் சொற்றலும் என்றவாறாம்.

உதாரணம்

'ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்
புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை

> யின்றி னூங்கோ கேளலந் திரளரை
> மன்ற வேம்பின் மாச்சினை யொண்டளிர்
> நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து
> செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி
> யொலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
> பாடின் றெண்கிணை கறங்கக் காண்டக
> நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூட் செழியன்
> பீடுகெழு செம்மலு மறியார் கூடிப்
> பொருது மென்று தன்றலை வந்த
> புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க
> வொருதா னாகிப் பொருதுகளத் தடலே' (புறம் - எசு)

எனவரும்.

பல வுயிரை யொருவன் கொன்றதனை நூழில் என்றுரைத்தல் மதுரைக்காஞ்சியுள் —

> 'வாளை நீக்கி வயமீன் முகந்து
> கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலையர்
> வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டு'
> (மதுரைக்கா - உ௫௫ - உ௫எ)

எனவரும் பொருள் நோக்கி யறிக.

இவை உளப்படத் தும்பைத்திணை பன்னிரு துறைத்தாய்ப் புலப்படத் தோன்றும் என முடிவு கட்டுக. (௰௪)

எ௫. வாகை தானே பாலையது புறனே
தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்த லென்ப.

இது வாகைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — வாகை எனனும் புறத்திணை பாலை எனனும் அகத்திணையது புறனாம்; அது கேடில்லாத கோட்பாட்டினையுடைய தத்தமக்குள்ள இயல்பை வேறுபட மிகுதிப்படுத்தல் என்ப என்றவாறு.

அத்தற்று இது புறனையவாறு என்னையெனின், பாலையாவது தனக்கென ஒரு நிலனின்றி எல்லா நிலத்தினும் காலம்பற்றிப் பிறப்பது போன்று இதுவும் எல்லா நிலத்தினும் எல்லாக் குலத்தினும் காலம் பற்றி நிகழ்வதாதலினானும், ஒத்தார் இருவர் புணர்ச்சியின்றும் புகழ்ச்சி காரணமாகப் பிரியுமாறு போலத் தன்னொடு ஒத்தாரினின்றும் நீங்கிய புகழ்ப்படுதலானும் அத்தற்று இது புறனாயிற்று. அஃதாமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களானும் விளங்கும் ()

எச. அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமு
மைவகை மரபி னரசர் பக்கமு
மிருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமு
மறுவில செய்தி மூவகைக் காலமு
நெறியி னாற்றிய வறிவன் றேயமு
நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணு
மனைநிலை வகையொ டாங்கெழு வகையாற்
றொகைநிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

இது வாகைத்திணை பாகுபடுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — பார்ப்பனப் பக்கம் முதலாகப் பொருநர் பக்கம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவும் அத்தன்மைத்தாகிய நிலைவகையோடு ஆங்குக் கூட ஏழு வகையாற் றொகைநிலை பெற்றதென்ப வாகைத்திணை என்றவாறு.

எனவே தொகைநிலை பல என்பது பெறுதும்.

அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும் என்பது — ஆறு திறனாகிய அந்தணர் பக்கமும் என்றவாறு.

அறுவகைப் பட்ட பக்கம் எனக் கூட்டுக. அவை யாவன — ஓதல் - ஓதுவித்தல், வேட்டல் - வேட்பித்தல், ஈதல் - ஏற்றல் என்பன.

என்னை ? சான்றோர,

'ஓதல வேட்ட லவைபிறாச செயத
லீத லேற்றலென றுறுபுரிந தொழுகு
மறமபுரி யாநதணா' (பதிறறு - உச)

என ஓதினமையின்.

இவவொழுககததான் மிகுதல வாகையாம 'பாரப் பனப பககமும்' என்றதனால அப பொருளின மிகுதி கூற லும இதனபாறபடும இது மேலவருவனவறறிறகும ஒக்கும

ஓதல ஆவது — கலவி பயிறல

உதாரணம

'இம்மை பயககுமா லீயக குறைவினறு
றமமை விளககுமாற் றுமுளராக கேடினறு
லெமமை யுலகததும யாமகாணேம கலவிபோன
மமம ரறுககு மருநது' (நாலடி - கலவி - உ)

எனவரும இது கலவியின் விழுபபம கூறிறறு

'ஆறறவுங கறறு ரறிவுடையா ரஃதுடையாா
நாறறிசையுஞ செலலாத நாடில்லை யஙநாடு
வேறறுநா டாகா தமவேயா மாதலா
லாறறுணா வேணடுவ திலை' (பழமொழி - ககசு)

இது கறறோாககு உளதாகும விழுபபம கூறிறறு இஃது ஏனைய மூன்று வருணததாாககும ஒககும.

ஓதுவிததல் ஆவது — மறைநூல ஓதுவிததல, கேள் விததலைவனுகுதல

உதாரணம

'எணபொருள வாகச செலசசொலலித தானபிறர்வாய்
நுணபொருள் காணப தறிவு' (குறள் அறிவு - ரு)

எனவரும். பிறவும் அன்ன.

வேட்டல் ஆவது — வேள்வித் தலைவனாய் நின்று யாகாதி இயற்றல்.

உதாரணம்

'நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போகா
தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
னாறுணர்ந்த வொருமுதுநூ
லிகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
வினைக்குவேண்டி நீபூண்ட
புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
சுவற்பூண் ஞாண் மிசைப்பொலிய
மறங்கடிந்த வருங்கற்பி
னறம்புகழ்ந்த வலைசூடிச்
சிறுநுதற் பேரகலல்குற்
சில்சொல்லிற் பல்கூந்தனி
னிலைக்கொத்த நின்றுணைத் துணைவியர்
தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
காஅ டென்றா நாஅ டென்றாங்
கீரேழி னிடமுட் டாது
நீர்நாண நெய்வழங்கியு
மெண்ணாணப் பலவேட்டு
மண்ணாணப் புகழ்பரப்பியு
மருங்கடிப் பெருங்காலை
விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை
என்றும்
காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்
பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்கும்

தண்புனற் படப்பை யெம்மூ ராங்கண்
ணுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவளர் இமயம் போல
நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே' (புறம் - கசுசு)

எனவரும் பிறவும் அன்ன.

வேட்பித்தல் ஆவது — வேள்வி செய்வித்தல், என்பது நான்மறை யுணராத இருபத்தொரு கூறுபாடுற்ற பொருளை அறிந்தவர்களைக் கொண்டு இயற்றுவிக்கும் கிரியை முதலியன என்றவாறும்.

உதாரணம்

'எரிகட் விருந்து குட்டத்த'

என்ற புறப்பாட்டுள்

'ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்னர் ஏவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வாய்வா ளோயே' (புறம் - உசு)

எனவரும் அந்தணரைப் பார்ப்பார் வேட்பித்தவாறும் அரசன் வேட்டவாறும் கண்டு கொள்க.

ஈதல் ஆவது — இல்லென இரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல்.

உதாரணம்.

'இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள' (குறள் ஈகை - ௩)

எனவரும்.

ஏற்றல் ஆவது — கொள்வோன் தனது சிறப்பிற் குன்றுபடக் கோடல்.

உதாரணம்

'இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்
இரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே' (புறம் - கசுஉ)

எனவரும்.

ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும் என்பது — ஐவகைப்பட்ட அரசர் பக்கமும் என்றவாறு.

அவையாவன ஓதலும், வேட்டலும், ஈதலும், படைவழங்குதலும், குடியோம்புதலும் ஆம். இவற்றுள் முந்துற்ற மூன்றும் மேற்சொல்லப்பட்டன. ஏனைய இரண்டும் இனிக் கூறப்படுவன. அவற்றுள் படை வழங்குதல்

'கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்
பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்
மாவுஞ் சோர்ந்த புறத்தை தோலிசைச்
சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுநின் றோடோய் தடக்கை' (புறம் - கச)

என்றவழிக் காண்க

குடியோம்புதல் வருமாறு

'இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்

வறிதுநிலைஇய காயமும்
என்றாங்கு
அவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
யறிவு மீரமும் பெருங்கண் ணோட்டமுஞ்
சோறுபடுக்குந் தீயொடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியாநின் னிழல்வாழ் வோரே
திருவி லல்லது கொலைவி லறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறமண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே
யம்புதுஞ்சுங் கடியரணா
லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
யனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே’ (புறம் - ௨0)

எனவரும். ‘பக்கம்’ என்றதனால் அரசரைப்பற்றி வருவனவற்றிற் கெல்லாம் இதுவே ஓத்தாகக் கொள்க.

இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும் என்பது — ஆறு மரபினையுடைய வணிகர், வேளாளர் பக்கமும் என்றவாறு.

வணிகர்க்கு உரிய ஆறு பக்கமாவன ஓதல் - வேட்டல் - ஈதல் - உழவு - வாணிகம் - நிரையோம்பல் என்பன.

உதாரணம்

‘உழுது பயன்கொண் டொலிநிரை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து — முழுதுணர
வோதி யழல்வழிவேட் டோம்பாத வீகையா
னாதி வணிகர்க் கரசு’ (வெண்பா. வாகை - ௧0)

எனவரும்.

வேளாளர்க்கு உரிய ஆறு மரபாவன உழவு - உழவொழிந்த தொழில் - விருந்தோம்பல் - பகடு புறந்தரல் - வேட்டல் - வேதமொழிக் கல்வியோதல் என்பன.

உதாரணம்

'சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
லுழந்து முழவே தலை' (குறள் உழவு - க)

எனவரும் இஃது உழவின் சிறப்புக் கூறிற்று.

'கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்' (குறள் குடிசெயல் - க)

இஃது உழவொழிந்த தொழில் கூறிற்று.

'இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்' (குறள். உழவு - ரு)

இது விருந்தோம்பல் கூறிற்று.

'பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பி' (புறம் - ௩ரு)

இது பகடு புறந்தரல் கூறிற்று.

'பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பார் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படு வார்' (குறள். விருந்தோம் - அ)

இது வேட்டல் கூறிற்று.

'நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே' (புறம் - கஅங)

இது வேதமொழிந்த கல்வியோதல் கூறிற்று. ஆக இவை ஆறும் வந்தவாறு காண்க.

'இருமூன்று மரபி னேனோர்' என ஒருங்கு ஓதினார், குல ஒப்புமையானும் தொழில் விகற்பம் மிக்கின்மையானும் வணிகரும் வேளாளரும் ஓரியற் படுவரெனக் கருதி.

இனி வேளாண்மாந்தர்க்கு வேட்டல் ஒழிந்த ஏனைய தென்புலத்தார் வழிபாடு ஒன்றனைக் கூட்டி ஆறென எண்ணிட்டு

'இருக்கை யெழலு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன — குடிப்பிறந்தார்
குன்றா வொழுக்கமாகக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்றா வுணரற்பாற் றன்று'
(நாலடி குடிப்பிறப்பு - ௪)

என்ற செய்யுளைச் சான்றுகாட்டுவர். முடியுடை மன்னர் விழையக் காவிதிப்பட்டம் பெற்று அவ்வரசர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாண் மாந்தர் தண்டத் தலைமை பெற்று உழுவித்துண்ணும் மரபாக்குடையராகலின் அன்னோர் பிறர்க்கு வழிபடு பெறற்குரியராதற்கு இவ்வேளாளர் கன்னியருட் களவொழுக்கத்துப் பிறந்தார் உழுதுண்ணும் வினையுடையராகலின் அவர்க்கு உரித்து என்றலும் ஒன்று. இவற்றுள் ஏற்பது உய்த்துணர்க.

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும் என்பது — மழையும் பனியும் வெயிலும் ஆகிய குற்றமற்ற செயலையுடைய மூவகைக் காலத்தினையும் நெறியினாற் பொறித்த அறிவன் பக்கமும் என்றவாறு.

இனி இறந்தகாலம் முதலாகிய மூன்று காலத்தினையும் நெறியிற் றோற்றிய அறிவன் என்றாலோ எனின் அது முழுதுணர்ந்தோர்க்கு அல்லது புலப்படாமையின் அது பொருளன்று என்க எனினை,

'பனியும் வெயிலுங் கூதிரும் யாவும்
துனியில் கொள்கையொடு நோன்மை யெய்திய
தணிவுற றறிந்த கணிவன் முல்லை'

எனப் பன்னிருபடலத்துள் ஓதுதலின், ஆகவே மேலதே பொருளாகக் கொள்க அறிவன் என்றது கணிவனை.

மூவகைக் காலமும் நெறியினால் ஆற்றல் ஆவது — பகலும் இரவும் இடைவிடாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்து

ஆண்டு நிகழும் நிலனும், மீனும், ஊர்கோளும், தூமமும், மின்வீழ்வும், கோணிலையும், மழைநிலையும், பிறவும் பார்த்துக் கூறல் என்பதாம். அந்தணர் வேண்டுதலின் 'ஆற்றிய வழிவன' என்றார்.

உதாரணம்

'புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
பரிவின்றிப் பட்டாங் கறிய — திரிவின்றி
விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாங்
கண்ணி யுரைப்பான் கணி' (வெண்பா வாகை - ௨௦)

என்றார் பின்னூலாரும்.

நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும் என்பது — எட்டு வகைப்பட்ட வழக்கினையுடைய தாபதப் பக்கமும் என்றவாறு.

அவையாவன: நீராடல், நிலக்கிடைதல், தோலுடுத்தல், சடை புனைதல், எரி யோம்பல், ஊரடையாமை, கான் உணவு கோடல், தெய்வப்பூசை திதிப்பூசை கோடல் என்பன. என்னை?

'நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி — யூரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி' (வெண்பா வாகை - கசு)

என்றாராகலின்.

இதனைப் பிறரும்,

'நீரா டனிலக்கிடை கோடல்
றோஒ லுடுத்த றெல்லெரி யோம்பல்
லூரடை யாமை யுறுசடை புனைதல்
காட்டி லுணவு கடவுட் பூசை
யேற்ற தவத்தி னியல்பென மொழிப'

என்றார்.

உதாரணம் :

> 'ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
> பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளி
> ரிழைநிலை நெகிழ்ந்த மள்ளற் கண்டிகுங்
> கழைக்கண் ணெடுவரை யருவி யாடிக்
> கான யானை தந்த விறகிற்
> கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
> புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே' (புறம்-உருக)

எனவும்,

> 'கறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
> தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
> டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
> யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்
> சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே' (புறம்-உருஉ)

எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

பாலறி மரபிற் பொருநர்கண்ணும் என்பது — பாகுபாடு அறிந்த மரபினையுடைய பொருநர்மாட்டும் என்றவாறு.

" அஃதாவது, வாளானும் தோளானும் பொருதலும், வென்றி கூறலும் வாகையாம் என்பதாயிற்று.

வாளான் மிக்கல்

> 'எந்துவாட் டானை யிரிய உறைகழித்துப்
> போந்துவாண் டினனும் பொருசமத்து — வேந்த
> ரிருங்களி யானை யினம்பிரித் தோட்டக்
> கருங்கழலான் கொண்டான் களம்'

எனவரும். (வெண்பா-வாகை உ௩)

மல் வென்றி

> 'இன்கடுங் கள்ளி னாமூ ராங்கண்
> மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
> யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்

வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
நல்கினும் நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்
போரருந் தித்தன் காண்கதில் லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல
விருதலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே’ (புறம்-அ0)

எனவரும்.

அணை நிலை வகையொடு என்பது — வாளானும் தோளானும் பொருது வேறலன்றி அத்தன்மைத்தாகிய நிலைவகையான் வேறல் என்றவாறு.

அவையாவன சொல்லான் வேறலும், பாட்டான் வேறலும், கூத்தான் வேறலும், சூதான் வேறலும், தகர்ப்போர் பூழ்ப்போர் என்பனவற்றால் வேறலும், பிறவும் அன்ன. ஒடு - எண்ணும்மை கூட்டியது.

‘விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்’ (குறள்-சொல்வன்-அ)

இது சொல்வென்றி.

‘வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையால் — பண்
கின்னரம் போலக் கிளையமைத்த தீந்தொடையா[டங்கு
ழ்ந்நரம்பு மச்சுவையு மாய்ந்து’ (வெண்பா-பெருந்தி-கஅ)

இது பாடல்வென்றி.

‘கைக்கால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு — பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைநின் றாடுந்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி’ (வெண்பா-பெருந்தி-கஎ)

இஃது ஆடல்வென்றி.

‘கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
மளக்கத் திருந்தலா ளாய்ந்து — புழகத்துப்
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றா
ளாய வகையு மறிந்து’ (வெண்பா-பெருந்தி-கசு)

இது சூதுவென்றி.

'இன்கடுங்கள்ளின' (புறம்-௮0)

என்ற புறப்பாட்டுள் மலைவென்றி வருமாறு முன்னர்க் காட்டப்பட்டதாக, அதனுள் வரும்,

'களம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலை'

என்பதை ஏற்குமாறு கொள்க. பிறவும் அன்ன.

ஆக வாகைத்திணையானது ஆங்கு எழு வகையால் தொகைநிலை பெற்றது என்மனார் புலவர் என்று முடிக்க. இது தொகை (கசு)

௭௫. கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக்
காதலி னொன்றிக் கண்ணிய வகையினு
மேரோர் களவழி யன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியுந் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றேர்க் குரவையு
மொன்றிய மரபிற் பின்றேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானு
மரும்பகை தாங்கு மாற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமு
மொல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையி னொன்றொடு புணர்த்துத்
தொல்லுயிர் வழங்கிய வவிப்பலி யானு
மொல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னானு மாவி னானுந்
துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமுங்
கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணு
மெட்டுவகை நுதலிய வவையகத் தானுங்
கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானு
மிடையில் வண்புகழ்க் கொடையி னானும்
பிழைத்தோர்த் தாங்குங் காவ லானும்

பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானு
மருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானுங்
காம நீத்த பாலி னானுமென்
றிருபாற் பட்ட வொன்பதின் றுறைத்தே.

இது வாகைத்திணைக்கு உரிய துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — கூதிர் பாசறை முதலாகக் காம நீத்தபால் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுத் துறையும் வாகைத் திணைக்கு உரிய துறையாம் என்றவாறு.

எனவே மேற்சொல்லப்பட்ட ஏழு வகையும் திணை வகை என்று கொள்க.

கூதிர் வேனில் என்று இரு பாசறைக் காதலின் ஒன்றிக் கண்ணிய வகையினும் என்பது — கூதிர்க் காலமும் வேனிற் காலமும் என்று சொல்லப்பட்ட இருவகைப் பாசறை நிலைவகையினும் என்றவாறு.

'காதலால் ஒன்றிக் கருதும் வகை' எனக் கூட்டுக. இவை இரண்டும் ஒருவகை.

உதாரணம்

'கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ
ருவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் — துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
மூதின் மடவாள் முயக்கு' (வெண்பா-வாகை-க[illegible])

எனவரும். பிறவும் அன்ன.

ஏரோர் களவழி அன்றிக் களவழித் தேரோர் தோற்றிய வென்றியும் என்பது — ஏரோர் களத்தின் வழிக் கூறுதல் அன்றிக் களவழியைத் தேரோர் தோற்றுவித்த வென்றியும் என்றவாறு.

அன்றது களம்பாடுதலும் களவேள்வி பாடுதலுமாம்

உதாரணம்

'இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் பமைந்த
குருதிப் பலிய முரசுமுழக் காக
அரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
யீரச் செறுவிற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டிநின்
செருப்படை மிளிர்ந்த திருத்துறு செஞ்சாற்
பிடித்தெறி வெள்வேற் கணையமொடு வித்தி
விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்
கானரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள
தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
வேய்வை காணா விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
றெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்
பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
வோடை நுதல வொல்குத லறியாத்
துடியடிக் குழவிய பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே' (புறம்-௩௬௯)

எனவரும். இஃது ஏரோர் களத்தினவழி கூறியது.

'ஓஒ வுவமை யுறழ்வின்றி யொத்ததே
காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநாண்
மாவுதைப்ப மாற்றார் குடையெல்லாங் கீழ்மேலா
யாவுதை காளாம்பி போன்ற புனனாடன்
மேவாரை யட்ட களத்து' (களவழி-௩௬)

இது களங்கூறியது. ஆசிரியர் பொய்கையார் வாக்கு.

'நளிகட லிருங் குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவும்
களனகற்றிய வியலாங்கண்
ஒளிறிலைய வெஃகேந்தி
யரசுபட வமருழக்கி
யுரைசெல முரசுவௌவி
முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்
தொடித்தோட் டுடுப்பின் றுழந்த வல்சியி
னடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
வான்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்னர் ஏவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே
நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்
றாற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே' (புறம்-உசு)

இது களவேள்வி கூறியது.

தேரோர் வென்ற கோமான் முன்தேர்க்குரவையும் என்றது — தேரோரைப் பொருது வென்ற அரசன் முன் ஆடுங் குரவையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயிற் றழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
குடர்த்தலை மாலை சூடி யுணத்தின
வானாப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவென
வுருகெழு பேய்மக ளயரக்
குருதித் துகளாடிய களநறி வோயே' (புறம்-௩எக)

எனவரும்.

ஒன்றிய மரபிற் பின்தேர்க்குரவையும் என்றது — தேரோரை வென்ற கோமான் ஒன்றிய மரபின் ஆடும் பின்தேர்க்குரவையும் என்றவாறு.

உதாரணம்:

'வஞ்சமில் கோலானை வாழ்த்தி வயவரு
மஞ்சொல் விறலியரு மாடுபவே — வெஞ்சமரிற்
குன்றோ மழகளிறுங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்றோக் குரவை பிணைந்து' (வெண்பா-வாகை-௮)

எனவரும்.

பெரும் பகை தாங்கும் வேலினானும் என்றது — பெரிய பகையினைத் தாங்கும் வேலினைப் புகழு மிடத்தும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'இவ்வே,
பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிர ணோன்காழ் திருத்திநெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்று
முண்டாயிற் பதங்கொடுத்
தில்லாயி னுடனுண்ணு
மில்லோ ரொக்கற் றலைவ
னண்ணலெங் கோமான் வைந்நுதி வேலே' (புறம்-௯௫)

எனவரும்.

'நிலைதிரி பெறியத் திண்மடை கலங்கிச்
சிதைதலுய்ந் தன்றோ நின்வேல் செழிய' (புறம்-௨௫)

என்பதும் அது.

அரும்பகை தாங்கும் ஆற்றலானும் என்றது — பொருதற்கு அரிய பகையினைப் பொறுக்கும் ஆற்றற்கண்ணும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'களம்புக லோம்புமின் றெவ்விர் போரெதிர்ந்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைகல்
லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிங்கள் வலித்த காலன் னோனே' (புறம்-௮௭)

எனவரும்.

'என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கல்நின் றவர்' (குறள்-படைச்செ-க)

என்பதும் அது.

புலவர் வாழ்க்கை வல்லோன் பக்கமும் என்றது — பொருந்தாத வாழ்க்கையகத்தினையுடைய வல்லோன் பக்கமும் என்றவாறு

உதாரணம்

'எருது காலுறா திளைஞர் கொன்ற
சில்விளை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாணர் உண்டுகடை தப்பலின்
ஒக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
வரகுகட னிரக்கும் பெருந்தகை
யரசுவரிற் றாங்கும் வல்லா ளன்னே' (புறம் - ௩உஎ)

என வரும்

ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச் சொல்லிய வகையின் ஒன்றொடு புணர்த்துத் தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலியானும் என்றது — பொருந்தாதார் நாணுமாறு தலைவனைக் குறித்து முன்பு சொன்ன வஞ்சின மரபின் ஒன்றொடு பொருந்தித் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற உயிரை வழங்கிய அவிப்பலியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

சிறந்த திருவென்னச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளம ரென்னும் — பிறங்கழலு
ளாருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்கஃதால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு' (வெண்பா. வாகை - ௩0)

என வரும்

'இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்' (குறள். படைச்செ - ௯)

என்பதும் அது.

'ஒல்லார் இடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்' என்றது — பொருந்தாதார் இடத்தின்கண் பொருந்திய பக்கத்தினும் என்றவாறு.

அஃதாவது, போர் இல்வழி நாடு கைக்கொண்டிருத்தல் என்றவாறும்.

உதாரணம்

'மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசில்நீ
மாதிரம் விளக்குஞ் சால்புஞ் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று
துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
ஈத்தான் றானா விடனுடை வளனுந்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபுந
கொன்னொன்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிடறு துமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடந்தா ணாரை படிந்திரை கவரு
முடந்தைச் செல்லின் கவையமல் கழனிய
பிழையா விளையு ணாடகப் படுத்து
வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேஎத் தாயினுஞ்
சினவா யாகுத லிறும்பூதாற் பெரிதே' (பதிற்று. ௬௨)

எனவரும் இதனுள் பகைவர் நாடு கைக்கொண்டிருந்த வாறு அறிக.

'பகட்டினானும் ஆவினானும் துகள்தீர் சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமும்' என்றது — பகட்டினானும் ஆவினானும் குற்றந் தீர்ந்த சிறப்பினை உடைத்தாகிய சான்றோர் பக்கமும் என்றவாறு.

பகட்டால் புரை தீர்ந்தோர் வேளாளர்; ஆவால் குற்றந் தீர்ந்தோர் வணிகர். இவ்விரு குலத்தினும

அமைந்த ஏனோர் பக்கம் எனக் கொள்க என்றது. * இவர் குலத்தினுள்ளார் அருகான மிக்க நீர்மைய ராதலின் வேறு ஓதப்பட்டது.

உதாரணம்

'உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே' (புறம் கஅஉ)

என்பதும் காண்க. நோன்றாட் பிறர்க்கென முயலுநர் — வணிக வேளாளர்.

கடி மனை நீத்த பாலின்கண்ணும் என்றது — கடிமனை நீத்த பக்கத்தினிடத்தும் என்றவாறு.

அஃதாவது பிறர் மனை நயவாமை. மேல், 'காமநீத்த பாலினும்' என வேறு ஓதுகின்றனனாகலின், இது மனை யறத்தினின்றோரை நோக்க வரும்.

உதாரணம்

'பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ ஆன்ற வொழுக்கு'

(குறள் பிறனில் - அ)

எனவரும்.

எட்டு வகை நுதலிய அவை அகத்தானும் என்றது — எட்டுப் பாகுபாட்டைக் குறித்த அவை யகத்தின்கண் ணும் என்றவாறு.

* 'இவர் குலத்தினுள்ளனவான மிக்க நீர்மையாதலின்' எனவும் பாடம்.

'எட்டு வகை நுதலிய அவையகம்' என்றமையான் ஏனை அவையின் இவ்வவை மிகுதியுடைத்து என்றவாறு.

அவையாவன — குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், வாய்மை, தூய்மை, நடுநிலைமை, அழுக்காறாமை, அவாவின்மை என்பன அவை எட்டினானும் அவை வருமாறு :

'குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு நாளும்
வாய்மை வாய்மடுத்து மாந்தித் தூய்மையின்
காதலின் பத்துத் தூங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகலு
மழுக்கா றின்மை யவாஅ வின்மையென
விருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
யுடன்மரீஇ யிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற்
பெறுகதில் லம்ம யாமே வரன்முறைத்
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
நின்றுழி நின்றுழி ஞாங்கர் நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே'

(ஆசிரியமாலை.)

என வருவதனுட் காண்க.

கட்டு அமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமையானும் என்றது — கட்டுதல் அமைந்த ஒழுக்கத்தினைக் குறித்த நிலையினும் என்றவாறு.

அஃதாவது இல்லறத்தார்க்கு உரித்தாக நான்கு வருணத்தார்க்குஞ் சொல்லப்பட்ட அறம்.

அவையாவன — அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, நடுவுநிலைமை, வெஃகாமை, புறங்கூறாமை, தீவினையச்சம், அழுக்காறாமை, பொறையுடைமை என்பன; அவற்றின்கண் நிற்றல் மிகுதியாதலின் ஈண்டு வகையாயின.

அடககம உடைமை — பொறிகள ஐம்புலன்கண் மேற செலலாமை அடககியாளுதல.

உதாரணம

'ஒருமையு ளாமைபோ லைநதடகக லாறறி
னெழுமையு மேமாப புடைததது' (குறள அடககமு-சு)

எனவரும

ஒழுககம உடைமை — தம குலததிறகும இலலறத திற்கும ஒதத ஒழுக்கம உடையராகுதல.

உதாரணம

'ஒழுககம விழுப்பந தரலா னொழுகக
முயிரினு மோமபப படும' (குறள ஒழுககமு - க)

எனவரும

நடுவு நிலைமை — பகைவாமாடடும நடடாரமாடடும ஒகக நிறகும நிலைமை.

உதாரணம

'சமஞ்செய்து சீர்தூககுங கோலபோ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சானறோாக கணி' (குறள நடுவு - அ)

எனவரும.

வெஃகாமை — பிறர் பொருளை விருமபாமை

உதாரணம :

'படுபயன் வெஃகிப் பழிப்பன செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவா' (குறள். வெஃகாமை • உ)

எனவரும

புறங் கூறாமை — ஒருவரை ஒருவா புறதது உரை யாடாமை.

உதாரணம

'அறஙகூறு னலல செயினு மொருவன
புறஙகூறு னெனற லினிது' (குறள் புறஙகூறு - க)

எனவரும்

தீவினை அசசம — தீவினையைப பிறாககுச செய தலை அஞசுதல

உதாரணம

'தீவினையா ரஞசாா விழுமியா ரஞசுவா
தீவினை யெனனுஞ செருககு' (குறள தீவினையச - க)

எனவரும

அழுககாறுமை — பிறா ஆககம முதலாயின கண்டு பொறுமையால வரும மனக கோடடததினைச செய-யாமை

உதாரணம

'ஒழுககாறுக கொளக வொருவனறன னெஞ்சத
தழுககா றிலாத வியலபு' (குறள அழுககா - க)

எனவரும

பொறை யுடைமை — பிறா தமககு மிகுதியாகச செயதவழி வெகுளாமை.

உதாரணம.

'மிகுதியான மிககவை செயதாரைத தாநதந
தகுதியான் வெனறு விடல' (குறள. பொறையுடை-அ)

எனவரும

பிறவும இந்நிகரன வெல்லொம் கொள்க

இடை இல் வண்புகழ்க் கொடையினுமஎன்றது — இடைதல இல்லாத வளவிய புகழினைத தருங கொடை யின்கண்ணுமம எனறவாறு.

அஃதாவது, கொடுத்தற்கு அரியன கொடுத்தல் இதுவும் பாகுபாடு மிகுதிப்படுத்தலின் வாகை ஆயிற்று.

உதாரணம் :

'மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புக ழிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ
ரின்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்
றொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே
தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுத
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றெனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையொடு வருவ
லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே'

(புறம் - ௧௬௫)

எனவரும்

பிழைத்தோர்த் தாங்கும் காவலானும் என்றது — தம்மாட்டுப் பிழைத்தோரைப் பொறுக்கும் ஏமத்தானும் என்றவாறு

உதாரணம்

'தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா — லும்மை
யெரிவாய் நரகத்து வீழ்வதுகொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்' (நாலடி துறவு - ௮)

எனவரும்

'அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை' (குறள். பொறையுடை-௧)

என்பதும் அது.

பொருளொடு புணாநத பக்கததானும என்றது — மெயபபொருள உணாவொடு சோநத பககமும என்ற வாறு.

உதாரணம :

'ஐயுணா வெயதியக கணணும பயமினறே
மெயயுணா விலலா தவாககு' (குறள மெயயுணா - ௪)

எனவும,

'சாாபுணாந்து சாாபு கெடவொழுகின மறறழிததுச
சாாதரா சாாதரு நோய' (குறள். மெயயுணா - ௯)

எனவும வரும

இன்னும, 'பொருளொடு புணாநத பககம' என்றத ஞன், அறம பொருள இனபம எனற மூனறனுள அற னும் இன்பமும அனறி ஒழிநத பொருளொடு பொருநதிய பககமும என்றுரைபபினுமாம. பொருளாவது — நாடும, பொருளும, அரணும, அமைசசும, நடபும, படையும.

'படைகுடி கூழமைச்சு நடபர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு' (குறள இறைமாட் - க)

என்பதனுற கொளக இவற்றின் மிகுதி கூறலின வாகை யாயிறறு

நாடாவது

'தளளா விளையுளுந தககாருந தாழவிலாச
செலவருஞ சோவது நாடு' (குறள நாடு - க)

என்க

பொருளாவது

'உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன னொனனாத
தெறுபொருளும வேநதன பொருள'
(குறள் பொருள்செய - ௬)

என்க.

அரணாவது

'கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்' (குறள் அரண் - ௫)

என்க

அமைச்சாவது

'வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு' (குறள் அமைச்சு - ௨)

என்க

நட்பாவது

'அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு' (குறள் நட்பு - ௭)

என்க

படையாவது

'அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை' (குறள். படைமாட்சி - ௪)

என்க

இன்னும், 'பக்கம்' என்றதனால், ஒற்று, தூது, வினைசெயல்வகை, குடிமை, மானம் என வருவனவெல்லாங் கொள்க

ஒற்றாவது

'கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று' (குறள் ஒற்று - ௫)

என்க

தூதாவது

'கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது' (குறள். தூது - ௬)

என்க.

வினைசெயல்வகை யாவது

'பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல்' (குறள். வினைசெயல் - ௫)

எனக்

குடிமை யாவது

'நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு' (குறள். குடிமை - ௩)

எனக்

மானமாவது

'இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்' (குறள். மானம் - ௧)

என்க

இன்னும், 'புணர்ந்த பக்கம்' என்றதனாற் புதல்வர்ப் பெறுதலுங் கொள்க.

உதாரணம்

'படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே' (புறம். ௧௮௮)

எனவரும்

அருளொடு புணர்ந்த அகற்சியானும் என்பது — அருளொடு பொருந்தின துறவின்கண்ணும் என்றவாறு

அஃதாவது — அருளுடைமை, கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, புணர்ச்சி விழையாமை, கள்ளுண்ணாமை, துறவு என்பனவாம்

அவற்றுள், அருளுடைமை ஒழிந்த எல்லாம் விடுதலின் 'அகற்சியானும்' என்றார்

அருளுடைமை யாவது — யாதொன்றும் ஓர் உயிர் இடர்ப்படுமிடத்துத் தன்னுயிர் வருந்தினாற்போல வருந்தும் ஈரமுடைமை.

உதாரணம்

'அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள' (குறள் அருளுடை - க)

எனவரும்.

கொல்லாமை யாவது — யாதொன்றினையுங் கொலை செய்யாமை.

உதாரணம்

'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்' (குறள் கொல்லா - க)

எனவரும்.

பொய்யாமை யாவது — தீமை பயக்குவ தாகிய சொல்லைக் கூறாமை.

உதாரணம்

'வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்' (குறள் வாய்மை - க)

எனவரும்.

கள்ளாமை யாவது — பிறர்க்கு உரிய பொருளைக் களவினாற் கொள்ளாமை.

உதாரணம்.

'களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்' (குறள் கள்ளா - எ)

எனவரும்.

புணர்ச்சி விழையாமை யாவது — பிரமசரியத்தினை விடாது காத்தல்.

உதாரணம்

'மாக்கேழ் மடநல்லாய் என்றரற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ னொய்யதோர் புக்கிலை — யாக்கைக்கோர்
ஈச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் கோல்' (நாலடி தூய்தன்மை - க)

எனவரும்.

'வேண்டி னுண்டாகத் துறக்க துறந்தபின்
னீண்டியற் பால பல' (குறள் துறவு - உ)

என்பது பிரமசாரியக் காப்பின் விளைவு கூறியது.

கள்ளுண்ணாமை யாவது — வெறி யேற்றத்தக்க மது முதலிய உட்கொள்ளாமை.

உதாரணம்

'களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்' (குறள் கள்ளுண்ணாமை - அ)

எனவரும்.

துறவு ஆவது — தன்னுடைய பொருள்களைப் பற்றறத் துறத்தல்.

உதாரணம்

'யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்' (குறள் துறவு - க)

எனவரும்.

காமம் நீத்த பாலினும் என்றது — ஆசையை அறவிடுத்த பக்கத்தினும் என்றவாறு.

உதாரணம்.

'காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றி
னாமங் கெடக்கெடு நோய்' (குறள் மெய்யுணர் - க0)

எனவரும்.

'மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடம்பு மிகை' (குறள் துறவு - ௫)

என்பது அறவிடைக்கு உயல் கூறியது.

எனவும் இருபாற்பட்ட ஒருதிணை துறைத்தொகை சொல்லிய திணை ஏழாகக் கூட்டி முடித்த (௧௭)

௭௯. காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே
பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானும்
நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

இது காஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — காஞ்சி என்னும் புறத்திணை பெருந்திணை என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாம்; அது பாங்காதல் அரிய சிறப்பினை பல்லாற்றானும் நில்லாத உலகத்தைப் பொருந்திய நெறிமையை உடைத்து என்றவாறு.

பாங்கருமை யாவது — ஒருவற்கு ஒரு துணையாகாமை. நில்லாமை மூவகைப்படும், இளமை நில்லாமை, செல்வம் நில்லாமை, யாக்கை நில்லாமை என.

அவற்றுள், இளமை நில்லாமை

உதாரணம்

'பனிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை — நனிபெரிதும்
வேற்கண்ணள் என்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளும்
கோற்கண்ணள் ஆகுங் குனிந்து'
(நாலடி இளமைநிலை - ௭)

எனவரும்.

செல்வம் நில்லாமை

உதாரணம்

'அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் — வறிஞராய்ச்

சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூடொன்றிற் செல்வமொன் றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று'

(நாலடி - செல்வநிலை - க)

எனவரும் யாக்கை நிலையாமை முன்னாகக் காட்டுதும்.

அதற்கு இது புறனாயவாறு என்னையெனின், தனக்கென ஓர் நிலன் இல்லாத்தும்,

'ஏறிய மடற்றிறம் (தொல். அகத்தி - ருச)

முதலாகிய நான்கு குறிப்பினையுடையதுமான பெருந் திணைபோல நிலையின்மை ஒன்றனுக்கும் உரித்தாய நிலம் பெறாது வருதலானும், பொருந்தாக் காமத்தினை இகழ்ந்து உரைத்தல் போன்று அந்நிலையாமையினைப் பொருளாகவுடைய இதனையும் இகழ்ந்து உரைத்தலானும் எனக் முற்றும் அறியாதானை நகைப்பொருள் காட்டும் அடை கொடுத்து முழுமகன் என்றாற்போல, இன்பம் முற்றும் ஒவ்வாவியலினைப் 'பெருந்திணை' என்று பெயரால் வழங்கினார் என்றலும் ஒன்று ஆகவே, அதற்கு ஏற்பக் கூறலுமாம் (கஅ)

எஎ. மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையுங்
கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வரூஉம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியு மறத்தி னானு
மேமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்
பேஎ யோம்பிய பேஎய்ப் பக்கமு
மின்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானு
மின்னது பிழைப்பி னிதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானு
மின்னகை மனைவி பேஎய் புண்ணோற்
றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியு

நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்
பேஎத்த மனைவி யாஞ்சி யானும்
நிகர்த்துமேல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானும்
முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டோன்
றலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
ஈரைந் தாகு மென்ப பேரிசை
மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம்
மாய்ந்த பூசன் மயக்கத் தானுந்
தாமே யெய்திய தாங்கரும் பையுளுங்
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோ ரிசைத்த மூதா னந்தமும்
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையுங்
கழிந்தோர் தேஎத்துக் கழிபடர் உறீஇ
ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையுங்
காதலி யிழந்த தபுதார நிலையும்
காதல னிழந்த தாபத நிலையு
நல்லோள் கணவனொடு நளியழற் புகீஇச்
சொல்லிடை யிட்ட பாலை நிலையு
மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வற் பயந்த
தாய்தப வருஉந் தலைப்பெய னிலையு
மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடுவாழ்த் தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறையிரண் டுடைத்தே

இது காஞ்சித்திணைக்கு உரிய துறைவகை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — 'மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை' முதலாக 'முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டோன் றலையொடு முடிந்த நிலையொடும்' கூடிய பத்தாகும் என்பார் ஒருசார் ஆசிரியர் 'பூசன் மயக்கம்' முதலாகக் 'காடு வாழ்த்து' ஈறாக வருவனவற்றொடு முன்னதுகூட இருவேறு வகைப்பட்ட துறையினையுடைத்தாகும் ஓதிய திணை என்றவாறு.

எனவே, முன் வகுத்த பத்தும், பின் வகுத்த பத்தும், இருவகைப்பட்ட துறையுள் அடங்கும் என்றவாறும் முற்பட்டோதிய பத்தே காஞ்சித்துறை என்பார் மதம் விலக்கிப் பிற்பட்ட பத்து உரைத்தது துறைவகையான இரண்டு என்றவா. எனவே, ஒருவாற்றான் முன்னாலாரைத் தழீஇனார் என்றுமாம்.

மாற்று அருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும் என்றது — மாற்றுதற்கு அரிய கூற்றம் வரும் என்று சொல்லப்பட்ட பெருங் காஞ்சியும் என்றவாறு.

கூற்றம் - காலக் கடவுள்.

உதாரணம்

'இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநிலம்
உடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயாது
உடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்
ணுப்பிலா அவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று

நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையு
மின்னா வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே' (புறம்-௩௬௩)

எனவரும்.

கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும் என்றது — அறிவான் மிக்கோர் அல்லாதார்க்குச் சொன்ன முதுகாஞ்சியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதா
னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற்றுப் படூஉ நெறியுமா ரதுவே' (புறம் - ௧௯௫)

எனவரும்.

பண்பு உற வருஉம் பகுதி நோக்கிப் புண் கிழித்து முடியும் மறத்தினானும் என்றது — இயல்புற வரும் பகுதி நோக்கிப் புண் கிழித்து முடியும் மறக்காஞ்சியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'நகையமர் ராய நடுங்க நடுங்கான்
றொகையமர் ரோட்டிய துப்பிற் — பகைவாழ்
னுங்கிச் சினவுத லோஒ னுதிவேலாற்
பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்' (வெண்பா. காஞ்சி - ௧௫)

எனவரும்

ஏமச சுறறம இனறிப புணர்ஞோன பேஎய ஓமபிய பேஎய்ப பககமும எனறது — ஓமபும சுறறம இனமை யாற புணர்ஞோனைப பேய ஓமபிய பேயபபககமும என்றவாறு

உதாரணம

‘ஆயு மடுதிறலாற கனபிலா ரிலபோலுங
தோயுங கதழ்குருதி தோளபுடைபபப — பேயுங
களமபுகலச சீறிக கதிர்வேலவாய வீழ்நதா
னுளமபுகல வோமப லுறும’ (வெணபா காஞசி - கக)

எனவரும

இன்னன என்று இரங்கிய மனைவியானும் என்றது— இததன்மையான் என உலகததார இரங்கிய மன்னைக் காஞசியும எனறவாறு

உதாரணம

‘சிறியகட பெறினே யெமக்கீயு மனனே
பெரியகட பெறினே
யாமபாடத தானமகிழ்ந் துணணு மனனே
சிறுசோற றானு நனிபல கலததன மனனே
பெருஞசோற் றானு நனிபல கலததன மனனே
யெனபொடு தடிபடு வழியெலலா மெமக்கீயு மனனே
யமபொடு வேனுழை வழியெலலாந தானிற்கு மனனே
நரநத நாறுந தனகையாற
புலவுநாறு மெனறலை தைவரு மனனே
யருநதலை யிருமபாண ரகன்மணடைத் துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும போகிப்
புரப்போர் புனகண பாவை சோர
வஞசொனுண டோசசிய புலவர் நாவிற்
சென்றுவீழ்ந தனறவ னருநிறத தியஙகு வேலே
யாசா கெநதை யாணடுளன கொலலோ
வினிப்பா டுநரு மில்லைப் பாடுநாக கொன
றீகுநரு மிலலைப்

பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே' (புறம் - உ௱௫)

எனவரும்.

இன்னது பிழைப்பின் இது ஆகியர் எனத் துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத்தானும் என்பது — இன்னவாறு ஒன்று செய்கலேன் பிழைத்தேனாயின் இன்னேன் ஆகக்கடவேன் எனக் கூறிய நண்ணற்கு அரிய சிறப்பினையுடைய வஞ்சினக் காஞ்சியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்
இளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தா
ணெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
படையமை மறவரு முடைய மியாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்
சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொ
டொருங்ககப் படேஎ னாயிற் பொருந்திய
வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
வுலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வரைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
விரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே' (புறம் - எஉ)

எனவரும்

இன்னகை மனைவி பேஎய் புண்ணோன் துன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும் என்பது — இனிய நகை

யார்ந்த மனைவி பேய் புண்ணோனைக் கிட்டுதலைக் * கடிந்த தொடாக்கொஞ்சியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'தீங்கனிப் புறவமொடு வேம்புமனைச் செரீஇ
வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கக்
கைபயப் பெயர்த்து மையிழு திழுகி
ஐயவி சிதறி யாம்ப லூதி
யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
காக்கம் வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூம்பொறி யுடைய நெடுந்தகை புண்ணே' (புறம்-௨௮௧)

எனவரும்

நீத்த கணவன் தீர்த்தவேலிற் போத்த மனைவி ஆஞ்சியானும் என்றது — தன்னை நீத்த கணவன் விடுத்த வேலினால் மனைவி தன்னுயிரையும் பெயர்த்த ஆஞ்சியும் என்றவாறு. போத்த - விகாரம்

உதாரணம்

'கௌவைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோன்-வவ்வேலே
யம்பிற் பிறழுந் தடங்க ணவன்காதற்
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று' (வெண்பா காஞ்சி-௨௩)

எனவரும்

நிகர்த்து மேல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாலானும் என்றது — ஒத்து மாறுபட்டுவந்த வேந்தனொடு தன் தொல்குலத்து மகட்கொடை அஞ்சிய மகட்பாற் காஞ்சியும் என்றவாறு

முதுகுடி — வேளாளர் குடியினைக் குறித்தது

* 'காத்த' எனவும் பாடம்.

உதாரணம்

'நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையும்
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
றரிமதர் மழைக்கண் அம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுதீப் போல
அணங்கா யினள்தான் பிறந்த வூர்க்கே' (புறம் - ௩௪௯)

எனவரும். இது பொருளிக்கல் கிழான் மகட்கொடை மறுத்தது.

முலையும் முகனும் சேர்த்திக் கொண்டோன் தலையொடு முடிந்த நிலை என்றது — தன்னைக் கொன்றோன் தலையொடு தனது முலைகளையும் முகத்தையும் சேர்த்தி இறந்த நிலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'கொலையானைக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
றலையானை யையலாள் கண்டே — முலையானை
முயங்கினள் வாண்முகஞ் சேர்த்தினள் ஆங்கே
உயங்கினள் ஓங்கிற் றுயிர்' (வெண்பா காஞ் - ௧௫)

எனவரும்.

கோப்பெருந்தேவி உயிர் நீப்பும் இதனுள் அடக்குக.

இந்நிலையொடு தொகைஇச் சொல்லப்பட்ட ஈரைந்து ஆகும் என்க.

பேரிசை மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம் மாய்ந்த பூசல் மயக்கத்தானும் என்றது — பெரிய இசையுடைய மாய்ந்தவனைச் சுற்றிய அவன் சுற்றத்தார் அவன் மாய்ந்தமைக்கு இரங்கி அழுத மயக்கமும் என்றவாறு.

பெயர்த்தும் 'மாய்ந்த' என்றார், தலைவன் புகழுடம்பு பெறலை அறிந்தும் மயக்கத்தான் அவன் பிரிவிற்கு இரங்கி அழுதலைக் கூட்ட.

உதாரணம்

'மீனுண் கொக்கின் றூவி யன்ன
வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
நோன்கழை துயல்வரும் வெதிரத்து
வான்பெய் தூங்கிய சிதரினும் பலவே' (புறம் - உஎஎ)

எனவரும்

தாமே ஏங்கிய தாங்கரும் பையுளும் என்பது — சிறைப்பட்டார் தாமே தனித்திருந்து ஏங்கிய பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினைக் கூறும் கூற்றும் என்றவாறு

உதாரணம்

'குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாமிரந் துண்ணு மளவை
யீன்ம ரோவிவ் வுலகத் தானே' (புறம் - எச)

எனவரும்

கணவனொடு முடிந்த படாகை நோக்கிச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும் என்பது — கணவனொடு இறந்த செலவை நோக்கி ஆண்டுச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும் என்றவாறு

உதாரணம்

'ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க்
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் — போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னாட்கு
முடனே யுலந்த துயிர்' (வெண்பா. பொதுவி - க)

எனவரும்.

நளி மிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலையும் என்றது — வெம்மையோடு கொடுமை மிக்க சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து தனியளாய தலைமகள் வருந்திய முதுபாலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
யெடுத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே
னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை
யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே
நிரைவளை முன்கை பற்றி
வரைநிழற் சேர்க நடத்திசிற் சிறிதே' (புறம் - உ௫௫)

எனவரும்.

கழிந்தோர் தேத்துக் கழிபடர் உறீஇ ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறுநிலையும் என்றது — சென்றோர் மாட்டுச் சார்வாரோர் மிக்க வருத்தமுற்றுப் புலம்பிய கையறுநிலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'செற்றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினு
முற்றன் றாயினு முயவின்று மாதோ
பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி
யிரந்தன் றாகல் வேண்டும் பொலந்தார்
மண்டமர் கடக்குந் தானைத்
திண்டோ வளவற் கொண்ட கூற்றே' (புறம் - உஉ௬)

எனவரும்.

காதலி இழந்த தபுதார நிலையும் என்றது — காதலியை இழந்த கணவனது தபுதார நிலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
யுயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்
தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனள் மடந்தை
யின்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே' (புறம். உ௪௫)

எனவரும்.

காதலன் இழந்த தாபத நிலையும் என்றது — காதலனை இழந்தவள் நிற்கும் தாபத நிலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்பல்
இளைய மாகத் தழையா யினவே
இனியே
பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்
தின்னா வைக லுண்ணும்
அல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே' (புறம் - உ௪அ)

எனவரும்.

நல்லோள் கணவனொடு நளிஅழல் புகீஇச் சொல் இடையிட்ட மாலை நிலையும் என்றது — கணவனொடு கிழத்தி பேரழலிடைப் புகுவழி இடையிட்ட மாலைக் காலத்துக் கூறும் கூற்றும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
யணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
தடகிடை மிடைந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட்டீமம்

நமக்கரி தாகுக தில்ல வெம்மக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளிதழ் மலர்ந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே' (புறம்-உசசு)

எனவரும்.

ஆய பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வன் பயந்த தாய் தப வரூஉம் தலைப்பெயல் நிலையும் என்பது — மகனைப் பெற்ற தாய் அவன் கடன் இறந்துபடியும் தலைப்பெய நிலையும் என்றவாறு.

ஏனையா இசையினை யிறுத்துத் தன்னிமை ஒன்றுமே சிறந்த சேயைப் பயந்த தாய் என ஒட்டுக.

உதாரணம்

'இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கட் பாலகனென்னுங் — கடன்கழிந்து
முன்னெயிற் றுப்பேதையாள் புக்காண் முரணவியா
வன்னெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்'
(வெண்பா சிறப்பிற் பொதுவி - ரு)

எனவரும்.

மலர்தலை உலகத்து மரபு நன்கு அறியப் பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்து என்பது — இடமகன்ற உலகத்தின் மரபு நன்கு விளங்கப் பலரும் மாய்த் தான் மாயாத புறங்காடு வாழ்த்தலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'களரி பரந்து கள்ளி போங்கிப்
பகலுங் கூஉங் கூகையொடு பிறழ்பல்
ஈம விளக்கிற் பேஎய் மகளிரோ
டஞ்சுவந் தன்றி மஞ்சுபடு முதுகாடு

நெஞ்சமர் காதல ரழுத கண்ணீ
ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
வெல்லாப் புறனுந் தானகண் டுலகத்து
மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த்
தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே' (புறம்-௩௫௬)

எனவரும்

இவ் வாழ்த்தொடு தொகைஇ நிறையருஞ் சிறப்பின் துறை இரண்டு உடைத்து இத்திணை என முடிக்க (௧௬)

௭௮. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே.

இது பாடாண்டிணை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — பாடாண் திணைப்பகுதி கைக்கிளை என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாம், அஃது ஆராயுங் காலத்து எட்டு வகையினை உடைத்து என்றவாறு.

அவையாவன கடவுள் வாழ்த்து வகை, வாழ்த்தியல் வகை, மங்கல வகை, செவியறிவுறுத்தல், ஆற்றுப்படை வகை, பரிசிற்றுறை வகை, கைக்கிளை வகை, வசை வகை என்பன அவையாமாறு முன்னர்க் காட்டுதும்

அதற்கு இது புறனாயவாறு என்னையெனின், கைக்கிளையாவது ஒருநிலைத்திறக்கும் உரித்தின்றி ஒருதலைக் காமமாகி வருமன்றே, அதுபோல இதுவும் ஒருபாற்கு உரித்தின்றி ஒருவனை யொருவன் யாதானும் ஒரு பயன் கருதிய வழி மொழிந்து நிற்பது ஆகலானும், கைக்கிளையாகிய காமப் பகுதிக்கண் மெய்ப்பெயர்ப் பற்றிக் கூறுதலானும், கைக்கிளைபோலச் செந்திறத்தாற் கூறுதலானும் எனக் நொந்திற மாவது கழிபேர் இரக்கம், செந்திற மாவது அஃது அல்லாதன

எக. அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினு
மொன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப.

இது பாடாண் பாட்டிற்கு உரியதோர் பொருண்மை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — அமரர்கண் முடியும் அறுவகையானும் என்றது — கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி, புலவராற்றுப்படை, புகழ்தல், பரவல் என்பனவற்றினும் என்றவாறு.

புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் என்றது—குற்றந்தீர்ந்த காமத்தைப் பொருந்திய வகையினும் என்றவாறு.

அஃதாவது ஐந்திணை தழுவிய அகம்.

ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப என்றது — அவையிற்றின் ஒரு கூற்றின் பாகுபாடு பாடாண்டிணை ஆதற்குப் பொருந்தும் என்பர் புலவர் என்றவாறு.

என்றது, கொடிநிலை முதலிய ஆறும் கடவுட் புகழ்ச்சியன்றிப் பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்த்தி வருதல், காமப் பகுதியிற் பாடும் பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்த்தி வருதல் என்ற இவ்விருவகையானும் ஒருவனைப் புகழ்தலாற் பாடாண் பாட்டு ஆயிற்று என்க.

இன்னும், 'புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் ஒன்றன் பகுதி' என்ற அதனான், ஐவகைப் பொருளினும் ஊடற் பொருண்மை பாடாண் பகுதிக்கு ஒன்றும் என்றவாறும் இன்னும் இதனானே இயற்பெயர் சார்த்திவாராது நாடும், ஊரும் இதுவென விளங்க வரும் ஊரன், சேர்ப்பன் என்னும் பெயரினான் ஒரு கூற்றுக் குறிப்புப் பற்றி வரும் பகுதியும் பாடாண் பாட்டாம் என்று கொள்க. ()

௮0. வழக்கியன் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கருதிய பாங்கினு
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றாங்கே.

இது சில பொருட்கண் வரும் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — மேற்சொல்லப்பட்டன வழக்கியலும் பகுத்து வகைபெற நிறுத்திப் பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பகுதியினும், முதலாசிரியர் கூறிய காமக் குறிப்பினும், செந்துறைப் பாட்டின்கண் வரும் வண்ணப் பகுதி வரைதல் இல்லை அவ்விடத்து என்றவாறு.

குறிப்பு என்பது காமம் அஃதாமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துள்

'காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்' (தொல் புறத் - ௨௩)

என ஓடி எழுந்தமையான் உணர்க.

இதனாற் சொல்லியது தேவபாணியும், அகப்பொருள் பாடும் பாட்டும், இசைத் தமிழில் வரைந்து ஓதினாற் போலச் செந்துறைப் பாட்டிற்கு உரிய செய்யுள். இவை என்று உரைத்தல் இல்லை பாடாண் பாட்டின்கண் வருங் காலத்து என்றவாறும், எனவே எல்லாச் செய்யுளும் ஆம் என்றவாறு.

இனி, புகழ்தல் படர்க்கைக்கண்ணும், பரவல் முன்னிலைக்கண்ணும் வருமாறு

'கண்ணகன் ஞால மளந்ததூஉங் காமருசீர்த்
தண்ணறும் பூங்குருந்தஞ் சாய்த்ததூஉம் — நண்ணிய
மாயச் சகட முதைத்ததூஉ மிம்மூன்றும்
பூவைப்பூ வண்ண னடி' (திரிகடு - கடவுள் வாழ்த்து)

இது புகழ்தல்.

'வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தா
ருய்ய வுருவம் வெளிப்படுத்தாய் — வெய்ய
வடுந்திற லாழி யரவணையா யென்று
நெடுந்தகை நின்னையே யாம்' (வெண்பா பாடாண் - ௫)

என்பது பரவல்

'வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லின்
நெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் — பொறிகட்
கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
வருளீயு மாழி யவன்' (வெண்பா பாடாண் - ௪௨)

இது புலவராற்றுப்படை

'மாயவன் மாய மதுவான மணிநிரையு
ளாயனே வெண்ணெ லவனருளான் — காயக்
கழல்விழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்
சுழல்குழலுள் வைகின்று சோ' (வெண்பா பாடாண் - ௪0)

இது கந்தழி

'வேண்டுதியா னீயும் விழைவோ விழுமிதே
யீண்டியம் விம்ம வினவளையார் — பூண்டயங்கச்
சூலமோ டாடுஞ் சுடாச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனோ டாடும் வெறி' (வெண்பா பாடாண் - ௪௪)

இது வள்ளி

வள்ளி என்பது ஆண்டு வெறியாட்டு

கொடி நிலை வந்தவழிக் காண்க

இனி, அவை சார்ந்து வருமாறு முன்னாகக் காட்டுதும்.

இனிக் காமப் பகுதி வருமாறு

'மலைபடு சாந்த மலார்மார்ப யாமின்
பலாபடி செல்வம் படியேம் — புலாவிடியல்
வண்டினங்கூட் டுண்ணும் வயல்சூழ் திருநகரிற்
கண்டினங் காண்டற் கினிது' (வெண்பா. பாடாண் ௪௭)

இஃது ஊடற் பொருண்மைக்கண் வந்தது. இனி, இயற்பெயர் சார்த்தியும் வரும்.

'வையைத் தண்,
ணீர்முற்றி மதில்பொரூஉம் பகையல்லால் நேராதார்
போர்முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்'
(கலி மருதம் - உ)

என்பது குறிப்பிற்றான பாட்டுடைத் தலைமகனைக் கிளவித் தலைமகனாகக் கூறியது.

'பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்திற் றென்னவ னுயர்கூடற்
றேம்பாய வவிழ்நீலத் தலர்வென்ற வமருண்கண்
ணேந்துகோட் டெழில்யானை யொன்னாதார்க் கவன்வேலிற்
சேந்துநீ யினையையா லொத்ததோ சின்மொழி'
(கலி குறிஞ்சி - உக)

இது காமத்திணைக்கண் வந்தது. (உஉ)

அக. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார் ஏனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர்.

இது கடவுண்மாட்டு வருவதோர் பாடாண் பக்கம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — காமப் பகுதி கடவுள் மாட்டும் வரையார், ஏனோர் மாட்டும் வரையார் என்ப புலவர் என்றவாறு.

என்றது கடவுள்மாட்டுத் தெய்வப் பெண்டிர் நயந்த பக்கமும் பாடப் பெறும் என்றவாறு. ஏனோர்-மானிடர்.

உதாரணம் :

'நல்கெனி னாமிசையா ளென்னுஞ் சேவடிமேல்
லொல்கெனி னுச்சியா ளென்னும் — மல்கிரு
ளாட லமர்ந்தாற் கரிதா லுமையாளை
யூட லுணர்வதோ ராறு' (வெண்பா பாடாண் - சஅ)

எனவரும் இது தெய்வப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்.

'அரிகொண்ட கண்சிவப்ப வல்வின்னா ணைகம்
புரிகொண்ட நாலிவாய் புலவி — வரிவண்டு
பண்ணலங் கூட்டுண்ணும் பனிமலர்ப் பாகுவென
னுண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்'
(வெண்பா பாடாண் - ௪௯)

இது மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம். (உ௬)

அஉ. குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும்.

இது குழவிப் பருவத்தும் காமப் பகுதி பாடப் பெறும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — குழவிப் பருவத்தும் காமப் பகுதி கூறப்பெறும், அவர் விளையாட்டு மகளிரொடு பொருந்தியக்கண் என்றவாறு.

உதாரணம்

'வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா
வரிக்கண்ணி யைந்தி யலற — தெரிக்கதிர்வேற்
செங்கோல னுங்கோச் சினக்கிற்றின் மேல்வரினு
மெங்கோலந் தீண்டல் விரி' (வெண்பா பாடாண் - ௫௦)

எனவரும். (உ௭)

அ௩. ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான.

இதுவும் அது.

இதன் பொருள் — ஊரின்கண் தோற்றமாகக் காமப் பகுதி நிகழ்தலும் உரித்து என்று சொல்லுவர் புலவர், அது நிகழுங் காலத்து வழக்கொடு பொருந்தி நடக்கும் வகைமையின்கண் என்றவாறு.

'ஊரொடு தோறறம்' என்பது பேதை முதலாகப பேரிளமபெண ஈறாக வருவது 'வழககு' என்பது சொலலுதறகு ஏறற நிலைமை 'வகை' எனபது அவரவா பருவத்திறகு ஏறபக கூறும வகைச செயயுள

உதாரணம வநத வழிக் கணடுகொளக

'ஒடு' எணணுககி, ஊருமபிறபபுமஎனறலும ஒனறு.

அ௪. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தன வழியே.

இதுவும பாடாண பாட்டிறகே உரியதோா மரபு உணாததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள — மேற சொலலபபடடனவும இனிக கூறுவனவும ஒருவறகுக் காரணமாகி மெய்ப பெயராகி வரும பொதுபபெயரான் அன்றி இயறபெயரின் பககததும வரும நெறிபபடட பாடாண டிணைககண எனறவாறு (உ௬)

அ௫. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

இது சாாநது வருமாறு உணாததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள — கொடிநிலை முதலாகச சொலலப பட்ட முறபடட மூன்றும பாடடுடைத தலைமகனைச சாாததி வருஙகாலததுக கடவுள வாழததொடு பொருநதி வரும என்றவாறு

வடு நீஙகு சிறபபின முதலன — கொடிநிலை, கநதழி, வள்ளி என்க.

உதாரணம்

'பூங்கண் நெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல — ஓங்குக
பல்யானை மன்னர் பணியப் பனிமலர்த்தார்க்
கொல்யானை மன்னன் கொடி'
(வெண்பா. பாடாண் - ௩௯)

எனவரும். இது கொடிநிலை.

'அன்றெறிந்தானு மிவனே யரணவலித்
தின்றிவன் மாற்ற வெகுள்வார்யார் — வென்று
மடையார் மணிப்பூ ணடையார்தார் மார்பிற்
சுடராழி நின்றெரியச் சேர்' (வெண்பா. உழி - எ)

இது கந்தழி.

வள்ளியிற் சார்ந்து வருமாறு வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

'வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்'
(தொல். மரபி - ௧௧0)

என்பதனாற் புலவர் ஆற்றுப்படை முதலாகிய மூன்றனுஞ் சார்த்தி வரும் எனவுங் கொள்க. முருகாற்றுப்படையுள்,

'மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்
இருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி' (திருமுருகு. எக - எ௩)

என்றவழி, ஒருமுகத்தாற் பாண்டியனையும் இதனுட் சார்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

இனிப் பரவற்குச் சார்ந்து வருமாறு

'கெடலரு மாமுனிவர்'

என்ற கலிப்பாட்டினுள்,

'அடுதிற லொருவநிற் பரவுதும் எங்கோன்
தொடுகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழில் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்

புயலுறழ் தடக்கைப் போரவேள் வச்சத்தன்
மருண்டு முதிர்கட லுலக
மொன்றுபு திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே'

(யாப். விரு. அடி. மேற்கோள்)

என்ற சரிதத்துள் விளாக்காத்தனார் பாட்டுடைத் தலைமகனைச் சாத்தியவாறு கண்டு கொள்க.

பிறவும் அன்ன. (உஎ)

அசு. கொற்ற வள்ளை யோரிடத் தான.

இதுவும் பாடாண்டிணைக்கு உரியதோர் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — கொற்றவள்ளையும் ஓர் இடத்துப் பாடாண் பாட்டாம் என்றவாறு.

என்றது, துறை கூறுதல் கருத்தாயின் வஞ்சியாம்; புகழ்தல் கருத்தாயின் பாடாண்டிணையாம் என்றவாறும்.

உதாரணம்.

'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சால் மாற
நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னெனிற்
பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னிளையருங் கவர்க
நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் னொளிறிலங்கு நெடுவேல்
லொன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னதூஉங்
கடிமரந் தடித லோம்புநின்
னெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றாவே' (புறம் - ருஎ)

எனவரும். (உஅ)

அஎ. கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலு
மடுத்தூர்ந் தேத்திய வியன்மொழி வாழ்த்துஞ்
சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில்
காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானுங்
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்
கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும்
வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறூஉவு
மாவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்துங்
கைக்கிளை வகையொ டுளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கு முளவென மொழிப.

இது பாடாண்டிணைக்குத் துறையாமாறு உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — 'கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்' முதலாக 'வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலை' ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவும், 'வாயுறை வாழ்த்து' முதலாகக் 'கைக்கிளை' உளப்பட நால்வகையும் பாடாண்டிணைக்குத் துறையாம் என்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும் என்றது — கொடுப்போர் ஏத்தல் எனவும் கொடாரப் பழித்தல் எனவும் கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாரப் பழித்தல் எனவும் மூவகைப்படும்.

என்றது, பெற்றோர் ஈவோரைப் புகழ்தலும், ஈயாரைப் பழித்தலும், ஈவோரைப் புகழ்ந்து ஈயாரைப் பழித்தலும் செய்ப என்றவாறும்.

கொடுப்போர் ஏத்தற்கு உதாரணம்

'தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்

வளைக்கை விறலியா படப்பைக கொயத
அடகின கணணுறை யாக யாமசில
வரிசை வேண்டினே மாகத தானபிற
வரிசை யறிதலிற றனனுந தூககி
யிருஙகடறு வளைஇய குனறத தனனதோா
கருஙகளிறு நலகி யோனே யனனதோா
தேற்றா ஈகையு முளதுகொல
போறறா ரமம பெரியோாதங கடனே' (புறம - கசo)

எனவரும.

'பாரி பாரி யெனறுபல வேததி
யொருவற புகழவா செநநாப புலவா
பாரி யொருவனு மலலன
மாரியு முணடீண டுலகுபுரப பதுவே' (புறம - கoஎ)

எனற கபிலா பாட்டும் அது

கொடாாபபழிததறகு உதாரணம

'ஒலலுவ தொலலு மெனறலும யாவாககு
மொலலா திலலென மறுததலு மிரணடு
மாளவினை மருஙகிற கேணமைப பாலே
யொலலா தொலலு மெனறலு மொல்லுவ
திலலென மறுததலு மிரணடும வலலே
யிரபபோா வாடட லனறியும புரபபோா
புகழகுறை படூஉம வாயி லததை
யனைததா கியரினி யிதுவே யெனைததுஞ
சேயததுக காணுது கணடன மதனா
னோயில ராகநின புதலவா யானும்
வெயிலென முனியேன பனியென மடியேன
கலகுயின றனனவென னலகூா வறுமைநை
நாணல திலலாக கறபின வாணுதல
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச
செல்வ லததை சிறககநின னாளே' (புறம் - கசுசு)

என்வரும்.

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தற்கு,

உதாரணம்

‘களங்கனி யன்ன கருங் கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப
வீகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்
சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய
முரசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே’ (புறம் - கஉஎ)

எனவரும்

இதனுள் ஏத்தப்பட்டவன் ஆய்; பழிக்கப்பட்டார் செல்வர் எனக.

அடுத்து ஊர்ந்து ஏத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும் என்றது — வென்றியும் புணையும் அடுத்துப் பரந்தேத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும் என்றவாறு.

அஃது, இயன்மொழி எனவும் வாழ்த்து எனவும் இயன்மொழி வாழ்த்து எனவும் மூவகைப்படும்.

உதாரணம்

‘ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலி
னீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
வினியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
றுன்னருங் கடாஅம் போல
வின்னாய் பெருமநின் னொன்னா தோர்க்கே’ (புறம் - கூச)

எனவரும் இஃது இயன்மொழி.

‘ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்

வழுவாய் மருஙகிற கழுவாயு முளவென
நிலமபுடை பெயாவ தாயினு மொருவன
செயதி கொனறோாக குயதி யிலலென
வறமபா டினறே யாயிழை கணவ
காலை யநதியு மாலை யநதியும
புறவுக கருவனன புனபுல வரகின
பாறபெய புனகந தேனொடு மயககிச
குறுமுயற கொழுஞசூடு கிழிதத வொககலொ
டிரததி நீடிய வகனறலை மனறததுக
கரபபி லுளளமொடு வேணடுமொழி பயிறறி
யமலைக கொழுஞசோ றாாநத பாணாக
ககலாச செலவ முழுவதுஞ செயதோ
னெஙகோன வளவன வாழக வெனறுநின
பீடுகெழு நோனறாள பாடே னாயிற
படுபறி யலனே பலகதிரச செலவன
யானோ தஞசம பெருமவிவ வுலகததுச
சானறோா செயத நனறுண டாயி
னிமயத தீணடி யினகுரல பயிறறிக
கொணடன மாமழை பொழிநத
நுணபஃ றுளியினும வாழிய பலவே' (புறம - ௩௪)

இது வாழ்த்து.

'ஆவு மானியற பாாபபன மாககளும
பெணடிரும பிணியுடை யீரும பேணித
தெனபுல வாழநாக கருஙகட னிறுககும
பொனபோற புதலவாப பெறாஅ தீரு
மெமமமபு கடிவிடுது நுமமரண சோமினென
அறததாறு நுவலும பூட்கை மறததிற
கொலகளிறறு மீமிசைக கொடிவிசுமபு நிழறறு
மெஙகோ வாழிய குடுமி தஙகோச
செநநீாப பசுமபொன வயிரியாக கீதத
முநநீா விழவி னெடியோ
னனனீாப பஃறுளி மணலினும பலவே' (புறம - ௯)

இஃது இயன்மொழி வாழ்த்து.

'பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுள்ளமோ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலைப் பொருதநின் மணங்கமழ் அகலம்
மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்
கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் சூடிக்
கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
குன்றுநிலை தளர்க்கு முருமிற் சீறி
யொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
யாடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு
நும்நுகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
காற்றிரை யெடுத்த முழங்குகுரல் வேலி
நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனி
னடையடுப் பறியா வருவி யாம்பல்
லாயிர வெள்ள வூழி
வாழி யாத வாழிய பலவே' (பதிற்றுப் - சுங)

என்ற பதிற்றுப்பத்தும் அது. பிறவும் அன்ன.

சேய் வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலர்க்கு உரைத்த கடை நிலை யாயினும் என்றது — சேய்மைக்கண்ணின்று வருகின்ற வருத்தம் தீர வாயில் காவலர்க்கு உரைத்த வாயினிலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'வாயி லோயே வாயி லோயே
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம், முன்னியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
கடுமான் றோன்றல் நெடுமா னஞ்சி

தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
மரங்கொ றச்சன கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
யெத்திசைச் செல்லினு மத்திசைச் சோறே'

(புறம் - உ0சு)

எனவரும்.

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும் என்றது — இறைவன் கண்படை நிலையைக் குறித்த கண்படை நிலையும் என்றவாறு.

என்றது அரசன் இனிது துயின்றது கூறல் என்றவாறும்.

உதாரணம்

'மேலா ரிறையமருண் மின்னோ சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக் — கோலாற்
கொடிய வுலகிற் குறைகாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்' (வெண்பா - பாடாண். அ)

எனவரும்.

கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும் என்றது — கபிலை குறித்த வேள்வி நிலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'பருக்காழும் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான் — செருக்கோ
டிடிமுரசத் தானை யிகலிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசங் காலைச் செய' (வெண்பா - பாடாண். கசு)

எனவரும்.

வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும் என்றது — வேலின் வெற்றியினைக் குறித்த விளக்கு நிலையும் என்றவாறு.

நோக்குதல் அது — விளக்கு ஏதுவாக வேலின் வெற்றியைக் காட்டுதல் விளக்கு நிலையாம் இடும் விளக்கு

உதாரணம்.

'வளிதுரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
யொளிசிறந் தோங்கி வரலா — லளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
மன்னெறியே காட்டும் விளக்கு'

(வெண்பா. பாடாண் - கஉ)

எனவரும்.

வாயுறை வாழ்த்தும் என்பது — வெஞ்சொல்லைப் பிரித்தலின்றிப் பிற்பயக்கும் என்று வேம்புங் கடுவும் போல ஓம்படைக் கிளவியாலே மெய்யுறக் கூறுதலும் என்றவாறு.

என்னை,

'வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
றாங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே'

(தொல். செய்யு - ககஅ)

என்றாகலின்.

உதாரணம்

'காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்
யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே' (புறம் - கஅச)

எனவரும்.

செவியறிவுறூஉம் என்பது — உயர்ந்தோர்மாட்டு அவிந்து ஒழுகுதல் வேண்டும் எனச் செவியறிவுறுத்துக் கூறுதலும் என்றவாறு.

என்னை

'செவியறை தானே
பொங்குதல் இன்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தன்றே'

(தொல். செய்யு - கக0)

என்றாராகலின்

உதாரணம்

'அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தாம்வேறே — முந்தை
வழிநின்று பின்னை யயங்குர் மேவலி
மொழிநின்று கேட்டல் முறை'

(வெண்பா பாடாண் - ௩௩)

எனவரும்

ஆவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்தும் என்பது — மன்னன் இடத்ததாகி வரும் புறநிலைவாழ்த்தும் என்றவாறு என்பது

'வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ'

(தொல். செய்யு - ககரு)

என்பதனால் இனிது வாழ்மின் என்னும் பொருண்மேல் வரும்

உதாரணம்

'தென்றல் இடைபோழ்ந்து தேனார் நறுமுல்லை
முன்றில் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோவலூர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றண் ணிறகாப்ப வென்றும்
நீரா நண்பிற் றேவா
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே'

(யா. விரு - ருரு மேற்கோள்)

எனவரும்

கைக்கிளை வகை என்றது — ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையும், பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையும் என்றவாறு.

இவையும் பாடாண் பாட்டாம்.

உதாரணம்:

'துடியடித் தோற்செவித் தூங்குகைக் கானவாய்ப்
பிடியேயா னின்னை யிரப்பல் — கடிகமழ்தார்ச்
சேலேக வண்ணனொடு சேரி புகுதலுமென்
சாலேகஞ் சார நட' (முத்தொள் - ௬௫)

எனவும்,

'அணியாய செம்பூங்காய் வெள்ளிலை யோடிப்
பணியாரி பொருபெருமா னென்று — கணியார்வாய்க்
கோளொடு கேட்டுறங் கொண்கா பெருமானார்
தோளொடு சார்வு பொருட்டு'

எனவும் வரும் பிறவும் அன்ன.

இவ் வகையோடு உறப்பட்ட தொகை இத்தொகைக நான்கும் முன்னையவும் இத்திணைக்கு உள என மொழிப எனக் கூட்டி முடிக்க. (உகூ)

அஅ. தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையுங்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு
மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமுஞ்
சிறந்த நாளினிற் செற்ற நீக்கிப்
பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங் கலமுஞ்
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும்
நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழல் மரபு
மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமு

மன்னெயி லழித்த மண்ணு மங்கலமும்
பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி
நடைவயிற் றோன்றிய விருவகை விடையு
மச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்
காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட
ஞாலத்து வரூஉம் நடக்கையது குறிப்பிற்
கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும் அது.

இதன் பொருள் — 'துயிலெடை நிலை' முதலாகப் பரிசில 'விடை' ஈறாகச் சொல்லப்பட்டனவும், நாளும் புள்ளும் பிறவற்றினிமித்தமும் ஓம்படையும் உளப்பட உலக வழக்கினை அறியும் நடக்கையது குறிப்பில் மூன்று காலமும் பற்றிவரும் பாடாண்டிணை என்றவாறு.

தாவில் நல் இசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் சூதர் ஏத்திய துயில் எடை நிலையும் என்றது — கிடந்தோர்க்குக் கேடு இல்லாத நற்புகழைப் பொருந்த வேண்டிச் சூதர் ஏத்திய துயில் எடைநிலையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளந்தரும் வேலோய் வணங்க — களந்தயங்கப்
பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைசூழ் தாமரைத்
தூமலர்க்கண் ணேற்க துயில்' (வெண்பா பாடாண் - கூ)

எனவரும்.

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம்

பெருநர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்று பயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும் என்பது — கூத்தராயினும் பாணராயினும் பொருநராயினும் விறலியாயினும் நெறியிடைக் காட்சிக் கண்ணே எதிர்ந்தோர்க்கு ஆற்றுப்படுத்தும் பெற்ற பெருவளன் நுமக்குப் பெறலாகும் என்று சொன்ன பக்கமும் என்றவாறு.

பெருவளன் பெறுநர்க்குப் பெற்ற அனைத்தை எதிரச் சென்று பயன் அறிவுறுத்திய பக்கம் எனக் கூட்டுக. 'பக்கமும்' என்றதனான், இவையன்றி நாடோறும் ஆற்றினது அருமையும் அவன்றன் பண்பும் கூறப்படும் என்றவாறும் அவற்றுள் கூத்தராற்றுப்படைக்கு

உதாரணம்

'திருமழை தலைஇய' (மலைபடுகடாம் - க)

என்னும் பாட்டுக் காண்க

பாணாற்றுப்படைக்கு உதாரணம்

'பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ னொக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காணா வூங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
யின்னே மாயினே மன்னே யென்றும்
முடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
னெத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமைநோக் கின்றோ வன்றே
பிறர், வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே'
(புறம் - கசக)

எனவரும்

பொருநராற்றுப் படைக்கு உதாரணம்

'சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
னொலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு
முள்ளல் ஓம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்
யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
அகமலி யுவகையோ டணுகல் வேண்டிக்
கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென் னுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்
துன்னரும் பரிசி றருமென
வென்றுஞ் செல்லே னவன்குன்றுகெழு நாட்டே'
(புறம் - ௩௯௪)

எனவரும்

விறலியாற்றுப் படைக்கு உதாரணம்

'மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே
காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி
மாரி யன்ன வண்மைத்
தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே' (புறம் - ௧௩௩)

எனவரும்

சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கிப் பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங்கலமும் என்றது — சிறந்த நாட்களின் உண்டாகிய செற்றத்தை நீக்கிப் பிறந்த நாட்கண் உளதாகிய பெருமங்கலமும் என்றவாறு

உதாரணம்:

'அந்தணர் ஆவொடு பொன்பெறுக நாவலர்
மந்திரம்போல மாண்ட கட்டுரைத்தார் — செந்தை
யிலங்கிலைவேற் கிள்ளி யிரேவதிநா ளென்னோ
சிலம்பிதன் கூடிழைத்த வாறு' (முத்தொள் - ௯0)

எனவரும்.

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும் என்பது — ஆண்டுதோறும் முடிபுனையுமவழி உண்டாகும் மிகப் புனித நீராட்டு மங்கலமும் என்றவாறு.

சீர்த்தி சிறந்த மங்கலம் என்றமையின் உதாரணம் வந்தவழிக் காண்க.

நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழல் மரபும் என்பது — ஒழுக்கத்தை மிகுத்து ஏத்தப்பட்ட குடைநிழலின் மரபு கூறுதலும் என்றவாறு.

'மரபு' என்றதனைச் செங்கோல் இயல் கூறலும் கொள்ளப்படும்.

உதாரணம்:

'திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்
கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
வங்கண் உலகளித்த லான்' (சிலப். மங்கல - ௧)

எனவரும். பிறவும் அன்ன.

மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங்கலமும் என்பது — பகைவரைக் கருதிய வாண்மங்கலமும் என்றவாறு.

உதாரணம்:

'பிறைவேல் போலா ராகி யிடத்தர
மறவனை யெவ்வேலா பெருந்தகை புடைத்தே
யிரும்புக் கீரு மாடிக் கலத்திடைக்
குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினும் கிடக்கு
மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி
யினஞ்சூர் விருப்பை யாமெழுந்த தியம்பத்

தெண்ணீர்ப் படப்பினுந் தெருவினுந் திரிதரு
மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் செல்லும்
கண்ணுறி னிருங்கடற் றூணை வேந்தர்
பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னாதே'
(புறம் - ௩௩௨)

எனவரும்.

மன்னெயில் அழித்த மண்ணுமங்கலம் என்றது— நிலைபெற்ற எயிலை அழித்து மண்ணுமங்கல நீராடுதலும் என்றவாறு.

இஃது உழிஞைப் படலத்துக் கூறப்பட்டதாயினும், மண்ணு நீராடுதலின் இதற்குந் துறையாயிற்று. இவ்வாறு செய்தலை எனப் புகழ்ச்சிக்கண் வந்தது பாடாண்டிணையாம். இவ்வுரை மறத்துறை ஏழற்கும் ஒக்கும். உதாரணம் வந்தவழிக் காண்க.

பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும் என்றது — பரிசில் கடாவுதலாகிய கடைக்கூட்டு நிலையும் என்றவாறு.

'நிலை' என்றதனான் இன்னும் பரிசில் பெறப் போகல் வேண்டும் என்னுங் குறிப்பும் கொள்க.

உதாரணம்

'ஆடெரி மறந்த கோடுய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கண்ணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னின்னிலைத்
தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே' (புறம் - ௧௬௪)

எனவரும். இது பரிசில் கடாநிலை

‘[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (புறம் - [illegible])

இது பரிசில்பெற்றுப் போகல்வேண்டும் என்னும் குறிப்பு.

பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி நடைவயின் தோன்றிய இருவகை விடையும் என்பது—பரிசில் பெற்ற பின்னரும் அவன் கொடுத்த மிக்க வளனை ஏத்தி * வழக்கின்கண் தோன்றிய இருவகை விடையும் என்றவாறு.

அவையாவன, தான் போகல் வேண்டும் எனக் கூறுதலும், அரசன் விடுப்பப் போதலும்.

வளன் ஏத்தியதற்கு உதாரணம்:

‘தென்பரதவர் மிடல் சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய
தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பின்
நற்றார்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சுதைசேய் மாடத்துப்
பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றென்
அரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி
எஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
எமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநரும்
செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரும்
அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும்
மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநரும்
கடுந்தெற லிராம னுடன்புணர் சீதையை

* ‘வாழ்த்தின்கண்’ எனவும் பாடம்.

மலிந்தகை யரக்கன வெளவிய ஞான்றை
நிலஞ்சேர் மதாணி கண்ட குரங்கின
செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே
யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வம் [illegible] றிலையே (புறம் - [illegible])

எனவரும்.

தான் [illegible] கூறியதற்குச் சான்றாண்மை

"[illegible] முன்றி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
துணரியது [illegible] பழம்
பயம்பகர் [illegible] முதுபாழ்ப்
பெயல்பெய் [illegible] செல்வத் [illegible]
ணியா மன்னன் புறங்கடைத் [illegible]
[illegible]
பூணுகிர் [illegible] மெறிந்து
விசிவிசை [illegible] பாணியி
னிலம்பா [illegible] புலம்பொடு
[illegible]
[illegible] கோட
வருமகை [illegible]
சேயை யாயினு மிவணை யாயினு
மிதற்கொண் டறிந்த வாழியோ கிணைவ
சிறுகணி, யொருவழிப் படாதென்றுமே யெந்தை
யொலிவெள் ளருவி வேங்கட நாட
னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுயக்கு
மறத்துறை யம்பியின் மான [illegible] பிறன
திருங்கோ [illegible] டுடைக்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே" (புறம் - ௩௮௧)

எனவரும்.

அரசன் வினை [illegible] கூறியதற்கு உதாரணம்

[illegible]

எனவரும்.

[illegible]

[illegible] உதாரணம்

[illegible]

பாசிச் செல்லாத் தாசி முனைந்து

துளக்கார் கிணை விளக்காக

களையெரி [illegible] காலை [illegible]

ஒருமீன் வீழ்ந்தன்றால் விசும்பி னானே
அதுகண்டு யாமும் பிறரும் பல்வேறு இரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருநன்
நோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
அழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
அஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவும்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவும்
காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவும்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவும்
மேலோ ருலக மெய்தின னாகலின்
ஒண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்
தன்றுணை யாயம் மறந்தனன் கொல்லோ
பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்றல் நசைவர்க்
களந்துகொடை யறியா வீகை
மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே (புறம் - உஉகூ)

எனவரும். இது பிறரைக் கழிந்ததற்கு நினைந்து அழுங்கியது.

'புதுப்புள் வரினும் பழம்புள் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
அனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லாம் நின்னஞ்சு கும்மே' (புறம் - உ0)

என்றது பட்டாங்கு அறிவித்தது.

'காலனுங் காலம் பார்க்கும்' (புறம் - சக)

எனவரும் புறப்பாட்டுக் கிளக்கப்பாற் வந்தது.

'நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமின்' (புறம் - கசுரு)

என்றது முன்னிலைப்புறமொழி வந்தது.

உள்ளப்பட்ட பொருள்கண்ணும் வரூஉம் நடக்கையது குறிப்பின் காலம் மூன்றொடு கண்ணிய வருமே என்றது—இவை உள்ளப்பட்ட உலகத்து உளதாகும் இருவகை வழக்கினானும் நடக்கையது குறிப்பினைக் காலம் மூன்றொடும் ஏற்குமாறு கருதுமாகவழி வரும் பாடாண்பாட்டு என்றவாறு.

இரண்டாவது புறத்திணையியல் உரை முற்றிற்று.

மேற்கோள்
செய்யுள் முதற் குறிப்பு

மேற்கோள்
நூல் முதற் குறிப்பு

மேற்கோள் செய்யுள் முதற் குறிப்பு

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்

	பக்கம்		
[illegible]	141	[illegible]	60
[illegible]	120	[illegible]	217
[illegible]	175	[illegible]	135
[illegible]	35	[illegible]	192
[illegible]	115	[illegible]	174
[illegible]	70	[illegible]	77
[illegible]	108	[illegible]	67
அடி [illegible]	58	[illegible]	61
[illegible]	201	[illegible]	170
அடைந்தபாய [illegible]	133	[illegible]	67
அடும்புக [illegible] பாடி	118	[illegible]	127
அணியா [illegible]	211	அறியா [illegible]	31
அந்தண [illegible]	215	அற [illegible] புணடி	181
அந்தணா [illegible]	210	[illegible]	4
[illegible]	43	[illegible]	201
[illegible]	199	[illegible]	97
[illegible]	77	[illegible]	149
அரிதாய	57	[illegible]	219
அருட்செலவ	179	ஆடெரி மறைந்த	216
அருமபிறகு	88	ஆணடலைக கினற	88
அருமபெறற	78	ஆயுமடுதிறலாற	186
அருளுமணபு	76	ஆலருந்திய	13
அழிவில முயறு	64	ஆயுமாரியற	125, 206
அழிவினவைகசெ	177	ஆளமாபெவாமம	115
அறிவினவுறை	177	ஆமணிககொடி	109
அழுங்ககனீா	114	ஆறுசெல	63

	பக்கம்		பக்கம்
ஆறறு...கற	154	உ...கரை	33
ஆ...ஙை	132	[illegible]	104
ஆனமு...	205	[illegible]	120
ஆனற...	156	[illegible]	123
ஆனற...	97	[illegible]	84
இகலேல...	104	[illegible]	116
இடம்படு ஞால...	193	[illegible]	46
இணை...	126	[illegible]	158
இது...	51	[illegible]	88
இந்தி...	113	[illegible]	176
இம்மை பயக்க	154	[illegible]	54
இ...	157	[illegible]	85
இ...பயா	150	[illegible]	205
இருகலைக்...	160	[illegible]	218
இருங்கடலுடுத்த	184	[illegible]	141
இருக...யானை	123	[illegible]	154
இருப்புமுக...	106	[illegible]	143
இருமுக...	157	[illegible]	22
இரும்பிடி...	134	[illegible]	65
இரும்புலிக	64	[illegible]	169
இலவெனனனு	150	[illegible]	87
இலவெலாடு	28	[illegible]	102
இவ...	168	[illegible]	51
இவை...	169	[illegible]	24
இளமை...	106	[illegible]	58
இளிவெகாண்ட	166	[illegible]	50
இனகடுங் கள்ளரி	162, 164	எனனே முனை...இல்லை	169
இனபத்தி	50	எனனெஞ்சே	78
இனபத்தை	92	எனனெ...	36
இனறியமையாச	178	எயிற்றுத்தொ...	39
என்பருந	81	ஏது...பாட்டானே	162
ஈனறுபுறந்	50	எறியமட...	3, 182
உககத்தமேலு	69	எறுடைய	114
உணடால மம	171	எறறூர்...	114

	பக்கம்		பக்கம்
[illegible]	- 176	[illegible]	164
[illegible]	- 101	[illegible]	- 193
[illegible]	- 19	[illegible]	- 179
[illegible]	- 101	[illegible]	- 180
[illegible]	- 118	[illegible]	- 167
[illegible]	- 173	[illegible]	- 162
[illegible]	- 151	[illegible]	- 177
[illegible]	- 73	[illegible]	58
[illegible]	- 211	[illegible]	- 117
[illegible]	- 173	[illegible]	- 22
[illegible]	171	[illegible]	- 70
[illegible]	106	[illegible]	180
[illegible]	- 114	[illegible]	- 3
[illegible]	- 166	[illegible]	- 4
[illegible]	154	[illegible]	- 4
[illegible]	- 190	[illegible]	- 106
[illegible]	- 34	[illegible]	209
[illegible]	- 162	[illegible]	148
[illegible]	- 35	[illegible]	- 22
[illegible]	- 177	[illegible]	- 220
[illegible]	157	[illegible]	- 52
[illegible]	- 196	[illegible]	- 139
[illegible]	- 28	[illegible]	- 34
[illegible]	- 107	[illegible]	120
[illegible]	28	[illegible]	- 136
[illegible]	- 92	[illegible]	- 64
[illegible]	- 13	[illegible]	- 172
[illegible]	- 150	[illegible]	- 111
[illegible]	- 165	[illegible]	- 190
[illegible]	- 77	[illegible]	- 103
[illegible]	- 163	கெடலரு -	- 201
கழுட்டிய காகற்-	- 108	கெடுக்கிகைத -	- 108
களஙகனியனை	- 205	கேளகேகினற -	- 70
களமபுக லோம்பு	- 168	கைககால்புருவ	- 163

	பக்கம்
கைக்கிளை செந்திறம்	93
கைக்கிளை முதலா	27
கைக்கிளையேயனை	98
கையது கையெயா	146
கைவேல் களிற்ற	146
கொடியரிகூடி[illegible]	104
கொலையாளுக்கூற	180
கொலைவி[illegible]	33
கொலைச[illegible]	112
கொல்வினை[illegible]	71
கொளற் சிரிய[illegible]	177
கோடிய வெற்றி	140
கோட்டக	35
கோட்டங்களை	148
கௌவை நீரேவலி	188
சமஞ்செய[illegible]	173
சாரபுணா[illegible]	176
சிதைவென்பபடு	101
சிலரும் பலரு[illegible]	76
சிலையுலா[illegible]	214
சிறந்ததிதுவென	169
சிறப்புடை	121
சிறியகட்டுபற்	186
சிறுவல[illegible]	73
சுடுமணோங்கில	139
சுழன் றுமோப்	159
சுறவப்பிற	35
சூழாதரிசைபெய[illegible]	104
செந்துவராடை	33
செய்வினை	51
செருப்பிடை	105
செல்லாமை	76
செவியுறைதானே	210
செவ்விய	76

	பக்கம்
செற்றன்றாயி	191
சேடபுல	77
சேறுநர்கலை	33
[illegible]	203
[illegible]டாவிருப்பு	106
[illegible]	175
[illegible]	176
[illegible]	146
[illegible]	98
[illegible]	100
[illegible]	34
[illegible]	215
[illegible]	123
[illegible]	24
திரு[illegible]	28
[illegible]	213
[illegible]	188
[illegible]	142
[illegible]	174
[illegible]	211
துடியெறியும்	124
[illegible]	79
[illegible]	113
[illegible]	2
[illegible]	217
தென்றலிடை	210
தொடையணி	111
[illegible]	18
[illegible]	129
தோழிதானே	57
தோழியாகுழு	49
தோளுந்தொடி	78
நகுதககணமே	187
நகையமராய	185

	பக்கம்		பக்கம்
நகை [illegible]	178	செய்யபணிக	138
[illegible]	136	செருப்பயிர	61
[illegible]	91	[illegible]	12
[illegible]	108	[illegible]	159
[illegible]	220	[illegible]	31
[illegible]	217	[illegible]	173
[illegible]	150, [illegible]	[illegible]	176
[illegible]	105	[illegible]	178
[illegible]	140	[illegible]	92
[illegible]	[illegible]	[illegible]	159
[illegible]	153	[illegible]	208
[illegible]	4	[illegible]	30
[illegible]	140	[illegible]	185, 192
[illegible]	32, 50	[illegible]	98
[illegible]	150	[illegible]	181
[illegible]	147	[illegible]	82
[illegible]	147	[illegible]	160
[illegible]	108	[illegible]	53
[illegible]	103	[illegible]	13
[illegible]	70	[illegible]	123
[illegible]	135	[illegible]	213
[illegible]	210	[illegible]	141
[illegible]	101	[illegible]	204
[illegible]	82	[illegible]	207
[illegible]	71	[illegible]	56
[illegible]	130	[illegible]	116
[illegible]	140	[illegible]	43
[illegible]	39	[illegible]	215
[illegible]	161	[illegible]	171
[illegible]	149	புணர்ந்தவ பிரிந்த	3
நுதிவேலைக்கொண்ட	189	புதுப்புனலாடி	220
நெஞ்சு நடுக்குற	75	புரிவினை[illegible]	161
நெடியகொண்ட	102	புரிவுண்ட	89
நெடுவேகை	82	புலிக்கண்முரு	114

	பக்கம்		பக்கம்
புல்லார் புகலொலா	134	மிகையணைக்கு	117
புறத்திணை	97	மை செயிதா	139
புனையிழா	78	மீனுண்ண கொக்கி	190
பூங்கணைடுமுடி	201	முடலைனப்	2
பூங்கொடி	34	முதல்கரு	2
பூந்தண்டாரப	198	முதுக்குறை	30
பூவை விரியும	113	முருகு நீர் நகை	107
பூவொடு நீர்தூவி	117	முல்லை வையை	27
பொய்யாது வென்னை	50	முல்லையுண்	23
பொய்யாத்து மேயாருநதி	61	முயாபா	59
பெருமயக்கின	92	[illegible]	214
பொருபயா	102	[illegible]	208
[illegible]	73	[illegible]	139
பொருள் [illegible]	178	[illegible]	98
[illegible]	59	[illegible]	191
மணலுவை	24	[illegible]	180
மணமேலை	110	[illegible]	107
மயிர்கணை	137	[illegible]	150
மலை யா மால	54	[illegible]	168
மலிதிரை	29	[illegible]	7
மலைபடுதா	107	[illegible]	163
மழுவி [illegible]	49	[illegible]	72
மறைப் [illegible]	181	[illegible]	201
மனையுலக	175	[illegible]	69
மாகமே	180	[illegible]	41
மாடமலி மறுகிற	201	வரிப்படித்துக்கொண்ட	199
மாட்டியபின்னோ	116	வருகதில்லம்ம	129
மாணட்டனை பலமே	170	வல்லாராயி	202
மாந்தா மயங்கிய	79	[illegible]	58
மாயவன் மாய	167	வழிபடுதெய்வ	210
மாயோன் மேய	22, 42, 120	[illegible]	32
மாலைதுயல	117	வளமலா	84
மிகுதியான் [illegible]	174	வாய்த்துப்புத்தக்கண	209
மிகைபடக்கூறல்	98	வளர்பிறையோய்	130

[illegible]	152	[illegible]	3, 7
[illegible]	177	[illegible]	145
[illegible]	128	[illegible]	102
[illegible]	[illegible]	[illegible]	111
[illegible]	51	[illegible]	107
[illegible]	118	[illegible]	83
[illegible]	158	[illegible]	79
[illegible]	207	[illegible]	142
[illegible]	200	[illegible]	63
[illegible]	179	[illegible]	180
[illegible]	112	[illegible]	197
[illegible]	151	[illegible]	118
[illegible]	[illegible]	[illegible]	125
[illegible]	29	[illegible]	81
[illegible]	103	[illegible]	80
[illegible]	62	[illegible]	55
[illegible]	150	[illegible]	68
[illegible]	59	[illegible]	49
[illegible]	55	[illegible]	24
[illegible]	122	[illegible]	69
[illegible]	65	[illegible]	197
[illegible]	10	[illegible]	198
[illegible]	125	[illegible]	39

மேற்கோள் நூல் முதற் குறிப்பு

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்

அகம், அகநா - அகநானூறு
ஆசிரியமாலை
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
ஐந்தி, ஐம - ஐந்திணை ஐம்பது
கலி, கலித் - கலித்தொகை
களவழி - களவழி நாற்பது
குறுந் - குறுந்தொகை நானூறு
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிற்றட் - சிற்றட்டகம்
தண்டி - தண்டியலங்காரம்
திணைமாலை - திணைமாலை நூற்றைம்பது
திருக்குற - திருக்குறள்
திருமுருகு - திருமுருகாற்றுப் படை.
தொல் - தொல்காப்பியம்
நற்றி - நற்றிணை நானூறு
நாலடி - நாலடியார்
பதிற்று, பதிற்றுப் - பதிற்றுப் பத்து
பழமொழி - பழமொழி நானூறு
பன்னிரு - பன்னிருபட - பன்னிரு படலம்
பிங்க - பிங்கலந்தை
புறம் - புறநானூறு.
பெரும்பாண - பெரும்பாணாற்றுப்படை.
மதுரைக்கா - மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடுகடாம்
முத்தொள் - முத்தொள்ளாயிரம்
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
யாப் - யாப்பருங்கல விருத்தி
வெண்பா - புறப்பொருள் வெண்பா மாலை

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	20	புறகு	புறபு
11	16	காட்டும்	காட்டும்
18	3	ஞாயா	ஞாம்
18	15	ளை றாகா	ளைளை றாக
26	2,20	தில	தீலே
33	4	மூலைவேல	மூலைவேயா
34	22	கரிபடா	கரிபடாக்
35	8	பொனாறு	பொரளாறு
36	28	உருகுச	குச
38	10	ஆக பகா	பககா
54	24	ணர்ந்செரற	ணருந்சேரற
55	19	மாகருவை	மாதருவி
56	15	சிற்றட்டகம்	சிற்றடக்கம்
59	18	றனைடச்செசறறி	கனைசசேசறறி
79	13	மா	மானனுக
82	28	உதா ணம முன்	உதாரணம்முன்
84	21	சிற்றட்டகம்	சிற்றடக்கம்
86	6	அாருணும்	தாருணம்
93	23	செயயுாா	செய்யுள்
94	5	அவாகள	அவா
102	3	உடைத்து	உடைத்து
109	27,	காலகொா	கல்கொா
109	27	நடிகல்	நடிதல
120	6	வரை	வுரை
128	17	தோற்றூர்	தோற்றேறூர்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
141	17	கம்முடன	தமமுடன
141	22	தாாச	தாாச
145	3	யடட	யட்ட
158	1	நிலை இயகாய	லை இயாகாய
103	7,8	தலைபபெயாலை	தலைபபெயால்நிலை
210	1	வுறாவும்	வுறாஉவும்
213	14	பாடடுக	பாட்டெட்

Printed at the 'Caxton Press,' Madras, E. — 1920.